

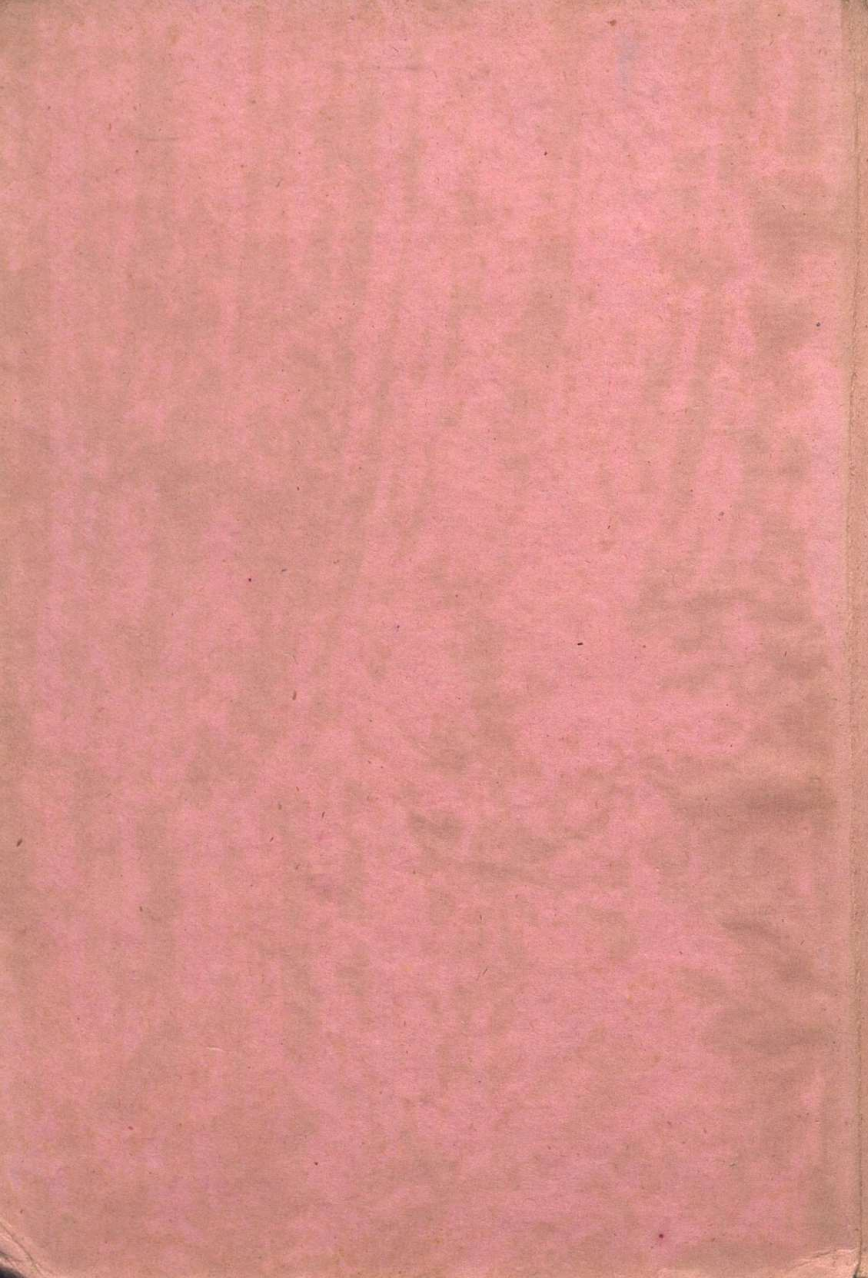
KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. M500.....

Acc. No. 5044

Author..... നമ്പൂതിരിപ്പാട്. എം. വി.

Title..... വാസ്തുശാസ്ത്രം.

2

ശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയുടെ

M500

Nam. S.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

എം. സി. നമ്പൂതിരിപ്പാട്, B. Sc.

No. 5844

ശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയിലൂടെ

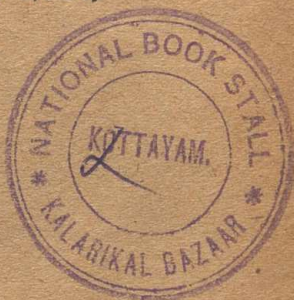
ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

എം. സി. നമ്പൂതിരിപ്പാട് ബി. എസ്.സി.

7

PUBLISHERS :
THE MANGALODAYAM LTD.,
TRICHUR.

കോപ്പി 1000

തൃശ്ശിവപേരൂർ മംഗളോദയം പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചത്.

1126/1950]

[വില: 1 ക.

കുറിപ്പ്

പ്രാമാണികനാരായ പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടേയും ഈ റിപ്പോർട്ടാണ് ഇത്. എന്നാൽ, സമുദായത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമെന്ന നിലയ്ക്ക് ആധുനികശാസ്ത്രം ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നും വേണ്ടത്ര വേരൂന്നിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിന്റെ കടയ്ക്കൽ തടം പിടിക്കുന്നതും തണ്ണീരൊഴിക്കുന്നതും ഒരിക്കലും അധികമാവുകയില്ല. ഞാനും, ഒരു നുള്ളമണ്ണെങ്കിലും അതിന്റെ കടയ്ക്കിലേയ്ക്കു റിയട്ടെ; ഒരു ചെറുപാത്രത്തിലേക്കിലും കുറച്ചു വെള്ളമൊഴിക്കട്ടെ — ഈ പുസ്തകരൂപത്തിൽ! അങ്ങനെ ശാസ്ത്രം തഴച്ചു, പൂവിട്ടു, കായ്ക്കട്ടെ. ആളുകൾ അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ തിങ്ങിക്കൂടും — കായ തിന്നു വിശപ്പടക്കാനും തണലിൽ വിശ്രമം കൊള്ളാനും!

ചില സൂത്രക്കാരും തക്കം നോക്കി അതിന്റെ കൊമ്പുവെട്ടി ആളുകളുടെ തലയിൽ തള്ളിയിടുന്നു. അതിന്നു വൃക്ഷത്തെ ശപിച്ചിട്ടോ ശകാരിച്ചിട്ടോ കാര്യമില്ല. കൊമ്പുവെട്ടിയവരെ പിടിച്ചു മാറ്റുകയേ ഗതിയുള്ളൂ. അതെ, എന്നാൽ മാത്രമേ സമുദായത്തിന്റെയും ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും ഭാവി ഭദ്രമാകയുള്ളൂ.

മുത്തിരിങ്ങോട്ടമന,

1-11-1950

ഗുണമകൻ

ഉള്ളടക്കം

വണ്ണവിഭേഷം

മദ്യപാനം

ഇന്ത്യയിലെ ഭക്ഷണപ്രശ്നം

ശിലാദ്രവദീപികൾ

ഉറക്കം

മാംസഭക്ഷകളായ സസ്യങ്ങൾ

ആസ്സാമിലെ ഭൂകമ്പം

ധൂമകേതു

അഞ്ചുലക്ഷം കൊല്ലത്തിനുശേഷം

കുഷ്ഠരോഗം

പുകവലി കേടാണോ?

വണ്ണവിഭേഷം

ഒരു നീഗ്രോപെൺകുട്ടിയോട് ഒരാൾ ചോദിച്ചു, ഹിററ് ലങ്ക് യോജിച്ച ശിക്ഷ എന്തെന്ന്. “കുത്ത ചായം പുശി അമേരിക്കയിൽ താമസിപ്പിക്കുക” എന്നായിരുന്നു അവളുടെ മറുപടി. “വെളുത്ത മനുഷ്യന്റെ ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി, മഞ്ഞമനുഷ്യനോടു യുദ്ധം ചെയ്തു മരിച്ചു, കുത്ത മനുഷ്യൻ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു” എന്നു തന്റെ ശവകുടീരത്തിനേൽ രേഖപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഒരു നീഗ്രോ പട്ടാളക്കാരൻ അവൾക്കു പറഞ്ഞു. വെള്ളക്കാരന്റെ മദ്യങ്ങളോടു പിളർന്ന നീഗ്രോഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ഇറുചിഴുന്ന പുട്ടുചാരത്തുള്ളികളാണ് ഈ പ്രസ്താവനകൾ. ജനാധിപത്യത്തെപ്പറ്റിയും സമത്വത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള അമേരിക്കയുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ നീഗ്രോകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അർത്ഥശൂന്യങ്ങളായ കള്ളത്തരങ്ങൾ മാത്രമാണ്. നീഗ്രോജാതിക്കാരെ ജീവനോടെ തൊലിയുരിക്കുന്നത് അമേരിക്കയിൽ ഇന്നും നടക്കുന്നുണ്ട്. പ്രത്യേകമായി ഒഴിച്ചിട്ടുള്ള ടിക്കുകളിലേ അവർ താമസിക്കാറുണ്ട്. യൂറോപ്യന്മാർക്ക് താമസിക്കുവാൻ പറ്റാത്തതായ പഴയ വീടുകൾ മാത്രമേ അവർക്ക് സാധാരണ കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഒരു ചതുരശ്രനാഴികക്കുള്ളിൽ 55,000 മുതൽ 90,000 വരെ നീഗ്രോകൾ കുന്നുകാലികളെപ്പോലെ തിക്കിത്തിരക്കി ജീ

വിതം നയിക്കണം. വെള്ളക്കാരന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ പുതിയ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് അവർ നീങ്ങിയാൽ കഴിഞ്ഞു, പിന്നെ പോലീസ്സായി, മൃഗീയമായ കൊലയായി. ആയാൾക്കു കോടതിയിൽ കയറുവാനുള്ള അവസരംപോലും ദുർല്ലഭമായേ കിട്ടുകയുള്ളൂ. മിസിസിപ്പിയിൽ, ഒരു നീഗ്രോ തന്റെ തോട്ടം ഒരു വെള്ളക്കാരൻ വില്പിച്ചാൻ കൂട്ടാക്കാത്തതിനാൽ, ആയാൾ തൊലിയുരിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു. വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥനായ ഒരു നീഗ്രോവിന്—ആയാൾ ഒരു എം. എ. ക്കാരനായിരുന്നു—പോട്ടവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു; ആയാളുടെ അക്ഷരാഭ്യാസം ഇലക്ട്രിക് ഉദ്യോഗസ്ഥനും തൃപ്തികരമായി തോന്നിയില്ലത്രേ! അബ്രഹാം ലിങ്കൺ അമേരിക്കയിൽ അടിമക്കച്ചവടം നിർത്തിയ ചെമ്പ്രവെങ്കിലും, ഇന്ന് ഏറ്റവും മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന അതേ രാജ്യത്തിൽ, ലിങ്കൺ കാലത്തു നടന്നിരുന്ന അക്രമങ്ങൾതന്നെയാണ് ഇന്നു നടക്കുന്നത്.

കുറുത്ത 'പെട്രോ'കളിൽ കന്നുകാലികളെപ്പോലെ അടച്ചുപൂട്ടിയിട്ട നീഗ്രോകളെപ്പോലെയായിരുന്നു, നാസിജർമ്മനിയിലെ ജൂതന്മാരും. നോർഡിക്ക് വർഗ്ഗക്കാരായ ജർമ്മൻകാർ ശരിയായ ആയുധമാണ്; അവരിൽമാത്രമേ പരിശുദ്ധരക്തം ഒഴുകുന്നുള്ളൂ; അവരുടെ ഈ ഉത്തമ വംശജന്മാർ അവരെ മറ്റുള്ള വർഗ്ഗക്കാരെ ഭരണാധികാരികളാക്കിയിട്ടുണ്ട്; അധമവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ജൂതന്മാരെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്; അവരെ അകറ്റണം, നശിപ്പിക്കണം. ഈ ജൂതനായാട്ടു ന്യായീകരിക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു പുതിയ മനുഷ്യവർഗ്ഗശാസ്ത്രംതന്നെ ഹിറ്റ്ലറുടെ പക്ഷാഭിപ്രായം സൃഷ്ടിച്ചു—ശരിയായ ശാസ്ത്രത്തെ അവഹ

നീക്കുന്ന കണ്. അതുപ്രകാരം ശരിയായ ജന്മൻകാർ മനുഷ്യരിൽനിന്നുയർന്നവരാണ്; ജൂതനാക്കു മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു കുറച്ചുമാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളൂ.

എന്നാൽ ഹിറോൾ ജന്മനി നശിച്ചതോടുകൂടി ഈ മനുഷ്യവർഗ്ഗവിഭാഷത്തിന് ഒരു അറുതി കിട്ടിയെന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. പക്ഷേ, വാസ്തവം അതല്ല. ഹിറോൾരുടെ ശാസനകൾ അക്ഷരപ്രതി അനുസരിച്ചുപോരുന്ന ഒരു കുട്ടിഹിറോൾ ആഫ്രിക്കയുടെ തെക്കേ അറ്റത്തു് ഇന്നും വാളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദിക്കിലെ നാട്ടുകാരായ കറുത്ത മനുഷ്യരോടും അവിടെ വാല്യറപ്പിച്ച ഇന്ത്യക്കാരോടുമാണ് സമരം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. “കുന്നകിൽ തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിലെ വെള്ളക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ ഇന്ത്യക്കാർ നടക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ രാജ്യം വിടണം” എന്ന് ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയിൽവെച്ചു് ഇന്ത്യയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുവാൻ തെക്കെ ആഫ്രിക്കയെയുപേക്ഷ. ഈ വണ്ണവിഭാഷത്തിന്നെതിരായി ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ മുഖേന ഇന്ത്യ നടത്തുന്ന പ്രക്ഷോഭത്തിന്നു ശക്തി കൂട്ടുവാൻ വൻശക്തികളുടേയും മറ്റു യൂറോപ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങളുടേയും അനുകൂല്യം കരവാണെന്നുള്ളതു് പരിതാപകരം തന്നെ. ഈ ഘട്ടത്തിൽ വണ്ണവിഭാഷത്തെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചം തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നതു് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. അമേരിക്കയിലും ജർമ്മനിയിലും തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിലും മാത്രമല്ല, ഇംഗ്ലണ്ടിലും മറ്റു പല യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും ഈ വണ്ണവിഭാഷം ഉണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിലും മറ്റും ഇന്നും കറുത്ത മനുഷ്യക്കു പ്രവേശനമില്ലാത്ത വീടുകളും ഫോട്ടലുകളും കുറവല്ല.

വണ്ണവിഭേദത്തിനു ശാസ്ത്രീയമായ ഉടപ്പു തുനിപ്പിടിപ്പിക്കുവാൻ, ചാൽസ് ഡാർവിന്റെ പരിണാമസിദ്ധാന്തം കുറച്ചു കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. പരിണാമസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടമായിരുന്നു അത്. കരങ്ങന്മാർ അടിയിലും, മുകളിൽ വെളുത്ത മനുഷ്യനും ഇവക്കിടയിൽ മറ്റു മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു ഡാർവിൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ പ്രകൃതമാണ്, കറുത്ത മനുഷ്യൻ കരങ്ങനോട് അധികം അടുപ്പമുള്ളവനാണെന്ന്. വെള്ളക്കാർ മറ്റൊല്ലാ മനുഷ്യരുടേയും മുന്നണിയിലുമാണ്. ഈ ധാരണയാണ് വണ്ണവിഭേദം കൾക്കു വളം കൊടുത്തത്.

പരിണാമസിദ്ധാന്തം ഡാർവിൻ പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഇന്നെത്രയോ വളർന്നുകഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ മുഴുവൻ ശരിയായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഈ പ്രത്യാസത്തെപ്പറ്റി ഡാർവിൻ പറഞ്ഞത് ഇന്നു നാം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. കരങ്ങനും മനുഷ്യനുമെല്ലാം ഒരു തെളിയിൽനിന്ന് ഉണ്ടായതാണെന്നാണ് പരിണാമശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഇന്നത്തെ അഭിപ്രായം. അടിയിൽ കരങ്ങൻ, പിന്നീട് പ്രകൃതമനുഷ്യൻ, കറുത്ത മനുഷ്യൻ, അവയെല്ലാം മുകളിൽ വെളുത്ത മനുഷ്യൻ—ഇങ്ങനെയൊരു നോർമലായായിട്ടല്ല, ഇന്നു പരിണാമത്തെ കണക്കാക്കുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്നു, കറുത്ത മനുഷ്യനുകാൾ കരങ്ങത്തുമുള്ളതു വെള്ളക്കാരനാണെന്നു പറയാം. “ഉയന്ന തരം കരങ്ങന്മാരെ പരിശോധിച്ചാലറിയാം, അവയുടെ തൊലിയുടെ വണ്ണം

കുറുപ്പോ, മഞ്ഞയോ അല്ല, ഇളംചുവപ്പാണെന്നു്. ഏതാണ്ടിതുതന്നെയാണു് വെള്ളക്കാരന്റെ നിറവും. കരങ്ങളുടെ ദേഹം രോമം നിറഞ്ഞതാണു്; മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ ഏറ്റവും മധികം രോമമുള്ളതു വെള്ളക്കാക്കുണു്. കരങ്ങളാൽ കനം കുറഞ്ഞ പുണ്ടാണുള്ളതു്; മൃഗങ്ങളിന്നു കട്ടിയില്ല. വെള്ളക്കാക്കും ഇതുപോലെത്തന്നെയാണു്. കരങ്ങളുടെ ചെവി ചെറുതാണു്. അതുപോലെത്തന്നെ, വെള്ളക്കാക്കുണത്രെ ഏറ്റവും ചെറിയ ചെവിയുള്ളതു്.”

അപ്പോൾ വെളുത്ത മനുഷ്യൻ, കരങ്ങളാരിൽനിന്നു കുറുത്ത മനുഷ്യരേക്കാൾ അകന്നവരാണെന്നു പറയുന്നതു്, ശരിയല്ല. എന്നാൽ മുകളിൽപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു കുറുത്ത മനുഷ്യൻ വെള്ളക്കാരനേക്കാൾ ഉയർന്നവനാണെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല. അങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു കുറുത്ത മനുഷ്യന്റെ മേധാവിത്വം സ്ഥാപിക്കുവാൻ മാത്രമായിരിക്കും.

മനുഷ്യനെ മൂന്നു വർഗ്ഗങ്ങളായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 1. കൊക്കോട്രസായിഡു് 2. മംഗളോയിഡു് 3. റീട്രഗ്രായിഡു്. വെള്ളക്കാർ ഒന്നാമത്തേതിലും മഞ്ഞവർഗ്ഗക്കാർ രണ്ടാമത്തേതിലും കുറുത്ത മനുഷ്യർ മൂന്നാമത്തേതിലും ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഈ മൂന്നു വർഗ്ഗങ്ങളും തമ്മിൽ ബാഹ്യമായ പ്രത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടു്, ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, ആ പ്രത്യാസങ്ങളെ വണ്ണവിഭേഷികൾ പിഴച്ചാണു് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു്. അപരം ഉള്ളതിലധികം പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, കരോമാതിരിയുള്ള ഒരു അ

സ്ഥിതിക്കുടഞ്ഞെ മൂടുന്ന തൊലിയുടെ പുത്യാസങ്ങൾ മാത്രമേ ഈ മൂന്നു വർഗ്ഗത്തെ വേർതിരിക്കുന്നുള്ളൂ. അല്ലാതെയുള്ള മറ്റു പ്രധാന സംഗതികളെടുത്തുനോക്കിയാൽ നാമെല്ലാവരും കരുപോലെയാണ്. അതായത്, തലച്ചോറ്, ഹൃദയം, ശ്വാസകോശം ഞരമ്പുകൾ, എന്നീ അവയവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിൽ യാതൊരു പുത്യാസവുമില്ല.

എന്നിരുന്നാലും, മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിൽ പുത്യാസങ്ങളുണ്ടെന്നു ധാരണ വല്ലാതെ പടന്നുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൽഫലമായി, വണ്ണവിഭേദങ്ങളുടെ ജോലി ലഘൂകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിൽ തലച്ചോറിന്റെ വലിപ്പത്തിൽ പുത്യാസമുണ്ട്. തലച്ചോറിന്റെ വലിപ്പം ബുദ്ധിശക്തിയുടെ മാനദണ്ഡവുമാണ്. ബുദ്ധിശക്തി അധികമുള്ള വർഗ്ഗം മറ്റവരേക്കാൾ മുന്നോട്ടു പോകുമെന്നതിനു സംശയമില്ല; വെള്ളക്കാരന്റെ മേധാവിത്വത്തെ ശാസ്ത്രീയമായി ന്യായീകരിക്കുവാൻ ഇതിലധികം യോജിച്ച മറ്റൊരു വാദം ഉണ്ടോ? പക്ഷേ, തലച്ചോറിന്റെ വലിപ്പത്തിനു മുകളിൽ കല്പിച്ച പ്രാധാന്യമുണ്ടോ? അധികം വലിപ്പമുള്ള തലച്ചോറുള്ളവർക്ക് അധികം ബുദ്ധിശക്തി ഉണ്ടായിക്കൊള്ളണമെന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. ഏറ്റവും വലിയ തലച്ചോറുള്ളവർ സാധാരണ മന്തന്മാരായിരിക്കുമത്രേ; ഇതേവരെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും ചെറിയ തലച്ചോറ് അതിബുദ്ധിമാനം മഹാകവിയും ആയിരുന്ന ഡാൻ ടെന്റുടേതായിരുന്നു. വെള്ളക്കാരന്റെ തലച്ചോറിനെ

ക്കാളും വലിപ്പമുണ്ടായിരിക്കും ജാപ്പാൻകാരുടേതിന്. എസ്കിമോജാതിക്കാരുടെ തലച്ചോറിനു മറ്റൊല്ലാവർഗ്ഗക്കാരുടേതിനേക്കാളും വലുപ്പമുണ്ട്. അപ്പോൾ തലച്ചോറിന്റെ വലുപ്പം ബുദ്ധിശക്തിയുടെ ശരിയായ ഒരു മാനദണ്ഡമല്ല, അതു വിവിധവർഗ്ഗങ്ങളെ വേർതിരിക്കുവാൻ ഉപയോഗിപ്പാനും പ്രയാസം. തലച്ചോറിന്റെ വലുപ്പത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, ഒരു വർഗ്ഗം മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ ഉയർന്നതാണെന്നു പറയുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല.

വിവിധമനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള 'മറ്റൊരു' വ്യത്യാസമായി കണക്കാക്കുന്നത് തൊലിയുടെ നിറമാണല്ലോ. 'മറ്റൊരു' എന്നു പറഞ്ഞാൽ ചോരാ, വണ്ണവിഭേഷികൾ ഏറ്റവും പ്രധാനമായി കരുതുന്ന കമ്പോണ് അത്. പക്ഷേ, തൊലിയുടെ നിറവ്യത്യാസം, ഒരു വർഗ്ഗം മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ ഉയർന്നതാണെന്നു പറയുവാൻ ഇടം കൊടുക്കുന്നില്ല. ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രം പറയാം. കൊക്കസോയിഡ് വർഗ്ഗക്കാരണല്ലോ നമ്മുടെ വെള്ളക്കാർ, ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ തലയാളന്മാർ. ജാപ്പാന്റെ വടക്കെ അറ്റത്തുള്ള 'അയിനസ്' ജാതിക്കാരും, 'കോക്കസോയിഡ്' വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാണ്—വെളുത്ത തൊലിയുള്ളവർ. എന്നാൽ അവരെപ്പോലെ ഇത്രയും പിന്നിലായ മറ്റൊരു മനുഷ്യസമുദായം മറ്റൊന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയവുമാണ്. അവർ കുളിക്കുകയേയില്ല; അവരുടെ ദേഹത്തിൽനിന്നുയരുന്ന ദുർഗ്ഗന്ധംകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കൊരു പാലം പണിചെയ്താൽ മത്രമേ

മോക്ഷം കിട്ടുകയുള്ള എന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം! തൊലി വെളുത്തവരെന്നുവെച്ച് ഞെളിയുന്നവർ ജാപ്താന്റെ വടക്കോട്ടു കണ്ണോടിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും.

മരൊരു വഴുവൃത്യാസം രക്തത്തിലാണെന്നു പറയാറുണ്ട്. ഹിററ് ലർ പലപ്പോഴും പാടിയിട്ടുള്ള പല്ലുപിയാണ്, ആയുർവ്വേദം ശുദ്ധരക്തത്തെപ്പറ്റി. എന്നാൽ വാസ്തവം എന്താണ്? ആകെ നാലു തരത്തിലാണ് രക്തമുള്ളത്. A, B, AB, O. ഇവ നാലും എല്ലാവർക്കുവേണ്ടിയിരിക്കാം. ഇക്കാര്യത്തിൽ, മനുഷ്യവർണ്ണങ്ങൾ തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. രക്തത്തിന്റെ ശുദ്ധിയും അശുദ്ധിയുമെല്ലാം ആരോഗ്യസംബന്ധമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അല്ലാതെ, വഴുവൃത്യാസത്തെ അതു കുറിക്കുന്നില്ല.

വണ്ണവിഭേദങ്ങളുടെ അവസാനത്തെ വാദം ഇതാണ്: വിവിധമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ നേട്ടങ്ങൾക്കു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ആധുനികസംസ്കാരത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളെല്ലാം വെള്ളക്കാരുടേതാണ്. വെള്ളക്കാർ മറ്റുജാതിക്കാരുടേക്കാൾ ഉയന്നവരെന്നു ഞെളിയിക്കാൻ ഇതിലധികം എന്തുവേണം? പക്ഷേ, ഈ വാദക്കാർ ചരിത്രം മറക്കുന്നു. പുരാതനസംസ്കാരങ്ങളുടെ വളർച്ച പരിശോധിച്ചാൽ കാണാം, അവയിൽ മിക്കതും കുറുത്ത മനുഷ്യന്മാരുടെതായിരുന്നുവെന്ന്. ഇന്നു നാം വെള്ളക്കാരന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളായി കരുതുന്ന വളരെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ അവരുടേതല്ലെന്നുള്ളതാണ് പർമാത്മം. “ഉദാഹരണത്തിന്: ചെമ്പ്, കാട്ടു, ഗോതമ്പ്, നൂകം, അക്ഷരമാല, കുപ്പി, ഇഷ്ടക—

ഇവയെല്ലാം ഈജിപ്തിൽനിന്നു വരുന്നതാണ്. ചക്രങ്ങളും തുലാസ്സും സുമരിയയിൽനിന്നു വന്നു. നിയമം, നാണയം മുതലായവ ബാബിലോണിയയിൽനിന്നും പരത്തിയും ബാങ്കും തപാലും അസ്സീറിയക്കാരിൽനിന്നും കിട്ടി. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, ആയുർവ്വേദം മുതലായവ കാൽഡിയൻകാർ കണ്ടുപിടിച്ചതാണ്. ഏകദൈവാരാധന, കോഴി, കാലറകൾ എന്നിവയെല്ലാം പേർഷ്യയിൽനിന്നാണ് പാർപ്പെട്ടത്. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്റെ അധികഭാഗവും ഇന്ത്യയിലും അറേബ്യയിലും ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. ഭരണി, വെടിമരുന്നു, പട്ട്, കണ്ണട, അച്ചടി, വടക്കുനോക്കി, കടലാസ്സ് — ഇവയെല്ലാം നാം ചീനക്കാക്കാണ് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ” ഈ നീ ഉൾലീസ്സ് കേട്ടാൽ നെററി ചുളിക്കാത്ത വെള്ളക്കാർ ഉള്ളടത്തോളം കാലം, ലോകത്തിന്റെ ഭാവി ഇരുളടഞ്ഞതല്ല.

ഏറ്റവും പഴയ സംസ്കാരങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഈജിപ്ഷ്യൻസംസ്കാരംപോലും, നീഗ്രോനോടായ മദ്ധ്യാഫ്രിക്കയിൽനിന്നു പരന്നുണ്ടായതാണത്രെ. ഫലന, ചെല്ലുസ്സിൻ, സോണ്ടറായ്, മുതലായ നീഗ്രോസാമ്രാജ്യങ്ങളിൽ ഇരുളടഞ്ഞ മദ്ധ്യകാലത്തുകൂടി ഏറ്റവും മേലേക്കിടയിലായ ഒരു സംസ്കാരം നിലനിന്നിരുന്നു. ട്രാങ്കാസാരികൾ അന്ന് ഒരു സർവ്വകലാശാലതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അഹമഡ് ബാബ എന്ന നീഗ്രോപണ്ഡിതൻ തന്നെ തുടക്കത്തിൽ കയറുന്നതിനുമുമ്പു വിലപിച്ചു, തന്റെ മറ്റു ചങ്ങാതിമാരോളമെങ്കിലും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുവാൻ

കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്ന്. അന്നത്തെ കാലത്തു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ 1600 ഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു! ഇരുമ്പു് ഉരുക്കുവാനും അതുകൊണ്ടു പണിയെടുക്കുവാനും ആദ്യമായി സാധിച്ചതു നീഗ്രോജാതിക്കാക്കായിരുന്നു.

ഇതിൽനിന്നെല്ലാം എന്താണു് തെളിയുന്നതു്? സംസ്കാരത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ, ചില കാലത്തു ചില വർഗ്ഗക്കാർ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നു; മറ്റു ചിലപ്പോൾ മറ്റു ചിലരും. സംസ്കാരത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ, മേലേക്കിടയിലുള്ള വർഗ്ഗക്കാർ തങ്ങളാണു് ഉത്തമന്മാരെന്ന് അഭിമാനിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആയുന്മാർ ഇന്ത്യയിൽ വന്നു ദ്രാവിഡരെ കീഴടക്കിയ കാലത്തെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം, ആയുന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ദ്രാവിഡക്കുല്പാത്ത ദോഷങ്ങൾ കുറവായിരുന്നുവെന്നു്. ഋഗ്വേദത്തിൽപ്പോലും ദ്രാവിഡരെ ദൂഷിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ധാരാളമാണു്. ഇന്നു സംസ്കാരത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നതു് വെള്ളക്കാരനാണു്. ആയാൾ ഇന്നു് ഉത്തമവംശജനാണെന്നു് അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നാലയിരം കൊല്ലംമുമ്പു് ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കു വന്ന ആയുന്മാരേക്കാൾ ആയാൾ ഒട്ടുംതന്നെ മുന്നോട്ടു പോയിട്ടില്ലെന്നു് അത്ഭുതമുള്ളു. ഉയരുവാനുള്ള അവസരവും പരിതഃസ്ഥിതിയും ലഭിച്ചപ്പോൾ, നീഗ്രോകളും ഇന്ത്യക്കാരും ചീനക്കാരും ബാബിലോണിയക്കാരും അറബികളും ഇന്ത്യക്കാരും യൂറോപ്യന്മാരും എല്ലാം ഉയർന്നിട്ടുണ്ടു്, ഉയരുകയും ചെയ്യും. വളച്ചുയ്ക്കു് വിപരീതമായ ശക്തികൾ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ചില സംസ്കാരങ്ങൾ തകർന്നുപോ

യി എന്നുള്ളതു പരമാത്മംതന്നെ. പക്ഷേ, അത് ഒരു വസ്തു മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ മേലേയാണെന്ന വാദത്തിന് ഇടം കൊടുക്കുന്നില്ല. കരേ പുറുവാടും അപസരവും കൊടുത്താൽ, ഏതു വസ്തുവും മറ്റേതു വസ്തുത്തോടും കിട പിടിക്കും.

വിദ്യം ഫലമുൾ പാഞ്ഞതാണ് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കാമ്യയിൽ വരുന്നത്: “ആഗ്രിക്കയുടെ പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്തിലെ കറുത്ത വസ്ത്രക്കാരേയും നെട്ടാളിലെ കാമിറു കളേയും ബോംബായിലെ കടൽവേലക്കാരേയും കൽക്കത്തയിലെ ഹിന്ദുക്കളേയും ആന്ധ്രേലിയയിലെ പൂർവ്വനിവാസികളേയും ന്യൂസിലാണ്ടിലെ മാവോറികളേയും പുഷ്പം തുളുമ്പുന്ന വാക്കുകളിൽ വിവരിക്കുന്ന വെള്ളക്കാരൻ ലോകത്തിലുള്ളടത്തോളം കാലം മനുഷ്യവസ്തുപഠനം വളരെ താഴ്ന്നു പടിയിൽത്തന്നെ നില്ക്കുകയേ ഉള്ളൂ.”

മദ്യപാനം

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അംഗീകൃത പരിവാടികളിൽ പ്രാഥമ്യം വഹിക്കുന്ന കമ്പോണല്ലോ മദ്യനിരോധം. അതു പല സ്റ്റേറ്റ്‌റുകളിലും നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു മദ്യപാനംകൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നും ഇന്നത്തെ ഭക്ഷണക്ഷാമത്തെ മദ്യനിരോധം എങ്ങിനെ ബാധിച്ചുയ്ക്കുമെന്നും ശാസ്ത്രീയമായി പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്നതു ആവശ്യമാണ്.

പ്രൊഫസർ മെക്കനിക്കോഫ് എന്ന റഷ്യൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ്, മദ്യപാനംകൊണ്ടുള്ള ദോഷത്തെ, ശാസ്ത്രീയമായി പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യശരീരത്തെ ആക്രമിക്കുന്ന പലതരം രോഗാണുക്കളിൽനിന്നു, നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നത് നമ്മുടെ രക്തത്തിലുള്ള വെളുത്ത 'സെല്ലുകൾ' ആണ്. ഒരു രോഗബീജം രക്തത്തിൽ കടന്നു കൂടുമ്പോൾ, ഈ സെല്ലുകളുടെ എണ്ണം തനിയെ വർദ്ധിക്കുന്നു. അവയെല്ലാംകൂടി, ആ രോഗബീജത്തെ പുറത്തുതള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. രോഗബീജത്തെ പുറത്തുനില്ലാക്കുകെല്ലു്, ഈ സെല്ലുകൾക്കില്ലെങ്കിൽ, ആ മനുഷ്യൻ രോഗത്തിന്നധീനമാകുന്നു. പക്ഷേ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതിലെത്രയോ അധികം തവണ പല പല രോഗാണുക്കളേയും ഈ സെല്ലുകൾ ആട്ടിയോടിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. ഒരു മദ്യപാനിയുടെ രക്തത്തിൽ, ഈ സെല്ലുകളുടെ എണ്ണം പ്രാ

യേണ കുറവായിരിക്കുമത്രെ. ഉള്ളവയ്ക്കുതന്നെ, ഒരു മാ
ന്ദ്യം ബാധിച്ചു കാണാം. രോഗാണുക്കളുടെ മുമ്പിൽ അ
വയ്ക്ക് എണ്ണത്തിൽ വലിക്കുവാനുള്ള കഴിവില്ലാതാവുന്നു.
അപ്പോൾ ഒരു മദ്യപാനി രോഗബാധിതനാവാൻ, ഒരു
സാധാരണക്കാരനേക്കാൾ എളുപ്പമുണ്ട്.

വസൂരി, കോളറ മുതലായ ദീനങ്ങൾ ഉണ്ടാവാതി
രിപ്പാൻ, മുൻകൂട്ടി കീറിവെക്കുകയോ, കുത്തിവെക്കുകയോ
ചെയ്യുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവയിൽനിന്നു സാധാരണ
ക്കാർക്കു രക്ഷകിട്ടാറുണ്ടെങ്കിലും, മദ്യപാനികൾക്കു ഗുണം
കാണാറില്ലത്രെ. 'നായ് വിഷം' ബാധിച്ചവർക്കു ചെയ്തുവ
രാറുള്ള 'ഇഞ്ചക്കുപ്പൻ' കള്ളുകുടിയന്മാരിൽ ഫലപ്രദമ
ല്ലെന്നു മെക്കനിക്കോഫ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മദ്യപാനികൾക്കു ക്ഷയരോഗം ബാധിച്ചാൽ, മാറു
വാൻ അധികം വിഷമമുണ്ട്. ഫിലഡൽഫിയയിലെ
ഫീപ്പ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ, ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച്, ദീ
ർഘമായ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ക്ഷയത്തിൽ
നിന്നു മോചനം ലഭിക്കുന്ന സാധാരണക്കാർ കള്ളുകുടിയ
ന്മാരേക്കാൾ അമ്പതു ശതമാനം അധികമാണ്. ആ രോ
ഗംകൊണ്ടു മൃതിയടയുന്ന മദ്യപാനികളുടെ എണ്ണം, മ
റ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച്, 140 ശതമാനം അധികമായി
രുന്നു. സ്ഥിരമായി കള്ളുകുടിക്കാറുള്ളവരുടെ സന്താന
ങ്ങൾക്കു മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ, ക്ഷയരോഗംകൊണ്ടുള്ള മര
ണം 80 ശതമാനം അധികമായിരുന്നു.

അർബുദം, പ്രത്യേകിച്ചു ഭക്ഷണക്കുഴലിലും ഉദര
ത്തിലും ഉള്ള അർബുദം, കള്ളുകുടിക്കാറുള്ളവരുടെയിട

യിൽ വളരെ അധികമാണ്. മദ്യസാരം ധാരാളമായി കഴിക്കാറുള്ള പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും അമേരിക്കയിലും വളരെയധികം ആളുകളുടെ മരണത്തിനിടയാക്കുന്നത്, ഈ രോഗമാണ്. അമേരിക്കയിലുള്ള ആറു മരണത്തിലൊന്ന്, അർബുദം കൊണ്ടാണെന്നു കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാൻസിൽ അധികമായി മദ്യം കഴിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ, മരണത്തോടു കൂടിയിരിക്കുമത്രെ.

ഉന്മാദത്തെപ്പറ്റി ഏറ്റവുമധികം ഗവേഷണം നടത്തിയിട്ടുള്ള പ്രൊഫസർ എമിൽകേപ്പലിൽ എന്ന ജർമ്മൻശാസ്ത്രജ്ഞൻ, മദ്യപാനവും ഉന്മാദവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ, സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മദ്യവും ഉന്മാദവും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്ന വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണ്, അദ്ദേഹം ഗവേഷണമാരംഭിച്ചതെങ്കിലും, ഒടുവിൽ, അതിനു തീരെ വിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രായത്തിലാണ്, എത്തിച്ചേർന്നത്. തലച്ചോറിന്റെ ശരിയായ പ്രവർത്തനത്തെ, മദ്യപാനം തടയുമെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടു.

അപ്പോൾ, കറുത്തുടുത്തു പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം കള്ളുകുടി ഏറ്റവും ദോഷകരമായ ഒരു ശീലമാണ്. അത് ഉടനടി നിർത്തി ചെയ്യുന്നത് അത്യാവശ്യവുമാണ്. എന്നാൽ, ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ, മദ്യനിരോധം ഇന്ത്യയിലെ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുമെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിലെ ചില ഏടുകൾ നമുക്കു മറിച്ചുനോക്കാം.

ശാന്തസമുദ്രത്തിൽ, ഭൂമദ്ധ്യരേഖയ്ക്കടുത്ത്, 'പ്ലെയസ്റ്റോ' എന്നും, 'നോറ' എന്നും, വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു

ദപിപ്പുണ്ട്. അവിടെ മുന്യാരിക്കൽ, മദ്യനിരോധം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയുണ്ടായി. രോയൽ സൊസൈറ്റി യുടെ 1930-ലെ വൈദ്യസംബന്ധമായ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ, 'ബ്രെ' അതിനെപ്പറ്റി ഏഴുതിയിട്ടുള്ളത് ടൈ. ബി. എസ്സ്. ഫാർഡെയിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ആ ദപിപ്പിലെ നിവൃത്തികൾ, കൂലിപ്രവൃത്തികൊണ്ട് ഉപജീവിക്കുന്നവരാണ്. അവിടുത്തെ മണ്ണ് 'ഫോസ്ഫേറ്റ്' എന്ന വിലയേറിയ വളം കലർത്തണമെന്നത്രെ. ആ മണ്ണ് കുഴിച്ചെടുത്ത് അന്യരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു കയറ്റി അയയ്ക്കുകയാണ് അവരുടെ ജോലി. ഇന്നാട്ടിലെ സാധുക്കളായ വലരെപ്പോലെയും, അവരും കള്ളുകുടിച്ചിട്ട് മുഴുകിയവരാണ്. പനകളാണ് അവർ കുടിക്കാറ്. അതിനായ മദ്യപാനം നിമിത്തം, അവരുടെ പ്രവൃത്തിശക്തി കുറയ്ക്കുന്നു. അതിനുള്ള ഒരു പരിഹാരമായി, ആ ദപിപ്പിൽ മദ്യപാനം നിരോധിച്ചു. തൽഫലമായി, തദ്ദേശവാസികളുടെ പ്രവൃത്തിശക്തി കുറച്ചല്ലാം വളർച്ചയുണ്ടു്. പക്ഷേ, പരിതാപകരമായ മറ്റൊന്നുകൂടി ഇതൊന്നിച്ചു സംഭവിച്ചു. ഏഴു ശതമാനം മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന കുട്ടികളുടെ മരണത്തോളം, ആറു മാസത്തിനകത്തു്, അമ്പതു ശതമാനമായി വളർച്ച! ഭയങ്കരമായ ഈ സ്ഥിതിയിൽനിന്നു് ആ ദപിപ്പിലെ ജനങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുക എന്നതായി, പ്രവൃത്തിശക്തി വളർപ്പിക്കുന്നതിലധികം, അടിയന്തരവും പ്രധാനവുമായ പ്രശ്നം. ഉടൻ, മദ്യനിരോധം പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്നു, കു

ദികളുടെ മരണത്തോളം, അമ്പതിൽനിന്നു, പഴയപടി ഏഴു ശതമാനമായി പുരുഷിവരികയും ചെയ്തു!

ഈ സംഭവത്തിനു കാരണമെന്താണ്? ശരീരത്തിന്റെ ശരിയായ വളർച്ചയും നിലനില്പിനും അത്യാവശ്യമായ പദാർത്ഥങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ്ല്ലോ ജീവകങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ 'വിറ്റാമിനുകൾ'. അവയിൽ 'ബി' എന്നൊരുതരം വിറ്റാമിനുണ്ട്. ശരീരത്തിൽ, അതു വേണ്ടത്ര ഇല്ലാതിരുന്നാൽ, 'ബറിബറി' എന്ന ഇംഗ്ലീഷുപേരിനാലറിയപ്പെടുന്ന രോഗം ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. മേൽപറഞ്ഞ ദീപിലെ നിവാസികളുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ പോഷകാംശം വളരെ കുറവാണ്. 'ബി' വിറ്റാമിന്റെ അംശം, അതിലധികം കുറവായിരുന്നു. എന്നാൽ അത് അവർക്ക് വേണ്ടത്ര കിട്ടിയിരുന്നതു, നിത്യേന കഴിക്കാറുള്ള മദ്യത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു. തെങ്ങിൽനിന്നും, പനയിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കുന്ന അസംസ്കൃതമദ്യത്തിൽ ഈ വിറ്റാമിൻ ധാരാളം അടങ്ങിയിരിക്കും. അതുകൊണ്ട്, ആ ദീപിലെ ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി പൊതുവിൽ അത്ര അഭികാമ്യമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും, 'ബറിബറി' എന്ന രോഗത്തിൽനിന്നും, മരണത്തിൽനിന്നുതന്നെയും, കള്ളുകുടി അവരെ രക്ഷിച്ചു. മദ്യനിരോധത്തോടുകൂടി, ഈ വിറ്റാമിൻ കിട്ടുവാനുള്ള പ്രധാനമാർഗ്ഗം അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ നിത്യഭക്ഷണത്തിൽനിന്ന്, അതിന്റെ കുറഞ്ഞതരംശം മാത്രമേ അവർക്ക് കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്നായി. മുതിർന്നവർക്ക് അനാരോഗ്യത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും, ജീവിക്കുവാൻ അത് ഏതാണ്ടു പര്യാപ്തമായിരുന്നു; എന്നാൽ, മുഖ

പ്ലാൽമാത്രം ആശ്രയിച്ചുജീവിക്കുന്ന പിഞ്ചുകുട്ടികൾക്കാണ്, ദോഷം സംഭവിച്ചത്. അമ്മമാർ ധാരാളമായി മദ്യം കുടിക്കാറുള്ള കാലത്ത് അതിലെ വിറാമിൻ മുലപ്പാൽ മാത്രം, ശിശുക്കൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. അമ്മമാരുടെ ആവശ്യത്തിനുപോലും അതില്ലാതായപ്പോൾ മുലപ്പാലിൽ അതൊട്ടുതന്നെ ഇല്ലാതായി. അതു കാരണം, ആ കുട്ടികൾ 'ബറിബറി' പിടിപെട്ടു മൃതിയടഞ്ഞുതുടങ്ങി.

ഏതാണ്ടിതേപോലെതന്നെ ഒരു സംഭവം, മെക്സിക്കോയിലെ 'കാട്ടോമി ഇന്ത്യക്കാരുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് 1938-ലെ 'ഏക്കണോമിക് ജോഗ്രഫി'യുടെ ഏപ്രിൽ ലക്കത്തിൽ എഴുതിക്കുന്നുണ്ട്.

ആ രാജ്യക്കാർ കുടിക്കാറുള്ള അസംസ്കൃതമദ്യത്തിൽ, —അതിന് 'പറാഷ്' എന്നാണ് പരാമർശം— മുൻപാഞ്ഞമാതിരി, വിറാമിൻ ധാരാളമായി അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. 'ജനങ്ങളുടെ ഗുണത്തെ മുൻനിർത്തി' ഗവണ്മെണ്ടു മദ്യപാനം നിരോധിച്ചു. തൽഫലമായി, പ്ലസൻറുദ്രീവില്ലുണ്ടായമാതിരി, 'ബറിബറി'രോഗം പടർന്നുപിടിച്ചു; മരണത്തോടു വലുപ്പം.

ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥിതിയും മുകളിൽ എടുത്തുകാണിച്ച രാജ്യങ്ങളിലേതിനോടു തുല്യമാണ്. ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും, വേണ്ടത്ര വിറാമിൻ 'ബി.' കിട്ടാതെയാണു ജീവിച്ചുപോരുന്നത്. തന്നിമിത്തം അനേകംപേക്ക്, ലഘുപായ 'ബറിബറി' പിടിപെടുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും അവർ ജീവിച്ചുപോവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട് — ക്ഷയിച്ച ആ രോഗ്യത്തോടുകൂടിയാണെന്നുള്ളു. മുല കുടിക്കുന്ന കു

തികളുടെ മരണത്തിന് ഈ ദീനം കാരണമായെന്നു കരുതാൻ തീർന്നു. പനയിൽ നിന്നും, തെങ്ങിൽ നിന്നും, എടുക്കുന്ന മദ്യം, സാധാരണയായി കുഴിക്കുന്നവർ, വിരരാമൻ 'ബി'യുടെ കുറവു നികത്താൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്.

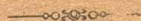
സാധാരണകാലങ്ങളിൽത്തന്നെ, ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ വിരരാമൻ 'ബി.' കുറവായിരിക്കെ, ഭയങ്കരമായൊരു ഭക്ഷണക്ഷാമം നാടുമുഴുവൻ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു്, മുമ്പു കിട്ടിയിരുന്നിടത്തോളംവേലയും, വിരരാമൻ ഭക്ഷണത്തിൽനിന്നു കിട്ടാതായിരിക്കുന്നു. വേറെ വിലപിടിച്ച ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുപയോഗിച്ച്, അതിന്റെ കുറവു നികത്താൻ സാധിക്കാത്തവരാണ് അധികവക്ഷം ജനങ്ങളും. അവർ പ്രായേണ മദ്യപാനം ചെയ്യാറുള്ളവരുമാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കെ, അസംസ്കൃതമദ്യത്തിന്റെ ഉപയോഗം നിരോധിക്കുന്നതു്, അവരെ അനാരോഗ്യത്തിലേയ്ക്കും, മരണത്തിലേയ്ക്കും തിരിച്ചുവിടലായിരിക്കും. ഭയങ്കരമായ ഈ ഭാവിയിൽനിന്നു നാടിനെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും, അവ നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു്, അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ ഉടൻ പതിയേണ്ട ചില നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ ചുവടെ കൊടുക്കാം:—

(1) അരിയിൽ വിരരാമൻ 'ബി' ഉള്ള ഭാഗം തവിടാണ്. ഇന്നു രേഷൻവിതരണത്തിനുള്ള അരി തവിടുമുഴുവൻ കളഞ്ഞതാണ്. അതിൽ വിരരാമൻ 'ബി' ഉണ്ടോ എന്നുകൂടി സംശയമാണ്. അതുകൊണ്ടു തവിടു

കുളയാത്ത അരിമാത്രം വിതരണം ചെയ്യുകയും ഒരു കണക്കിലേറെ വെളുപ്പിച്ച അരിയുണ്ടാക്കുന്നതു ശിക്ഷാർത്ഥമാക്കുകയും വേണം.

(2) ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, വിറ്റാമിൻ ഗുളികകൾ, സൗജന്യമായോ മറ്റോ, ബഹുജനങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്യണം. അതിന്റെ ആവശ്യത്തെ നാട്ടുകാർക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും വേണം.

(3) പുളിപ്പിച്ച മദ്യം മാത്രമാണ് മദ്യനിരോധത്തിന്റെ പരിധിയിൽ പെടുന്നത്. മദ്യത്തിലുള്ള പോഷകാംശങ്ങളെല്ലാമടങ്ങിയതും, എന്നാൽ അതിന്റെ ദോഷഭാഗങ്ങളില്ലാത്തതുമാണ് മധുരക്കുളി. അതിന്റെ ഉപയോഗം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ ഭക്ഷണപ്രശ്നം

ഇന്ത്യൻ സയൻസുകോൺഗ്രസ്സിന്റെ മുപ്പത്തിമൂന്നാം വാർഷികയോഗം ബാങ്കലൂരിൽവെച്ചു ചേർന്ന അവസരത്തിൽ, പ്രൊഫസർ എം. അമ്സാദ് ഇന്ത്യയിലെ പ്രശ്നം, വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. കാരണം ഇന്ത്യക്കാരനും ഇന്ന് ഒരു ജീവനെന്നപ്രശ്നമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഭക്ഷണക്ഷാമത്തെപ്പറ്റി, 'ചിന്തയ്ക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്ന' പല സംഗതികളും അദ്ദേഹം പ്രതിപാദിക്കുകയുണ്ടായി. അതാണ് ആ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം.

ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നു കൃഷിചെയ്തെടുക്കുന്ന ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങൾ, നാല്പതു കോടിയിൽപ്പരം വരുന്ന ഇന്ത്യക്കാർക്കു തീരെ അപര്യാപ്തമാണെന്നും, സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളോടുകൂടി, തെളിയിച്ചുകാട്ടുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്.

1941-ലെ കാനീഷുമാരിക്കണക്കുപ്രകാരം ഇന്ത്യയിലെ ജനസംഖ്യ 88.9 കോടിയാണ്. അതായത്, 1931 ലേക്കാൾ 5.1 കോടി ജനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, ജനസംഖ്യയുടെ കൊല്ലത്തോടുമുള്ള പെരുപ്പം 1.5 ശതമാനമാണ്. ഈ കണക്കുപ്രകാരം, 1946-ലെ ജനസംഖ്യ 41.5 കോടിയിലായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. 1960 ലേക്ക് അത് എളുപ്പത്തിൽ 50 കോടിയാവാം. 1901 മു

തൽ 1940 കൂടിയുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ, ജനത്തോടു കറച്ചു കറഞ്ഞു കാണാനുണ്ട്. പക്ഷേ ഇതേ കാലഘട്ടത്തിലെ മരണത്തോളം, അതിലെത്രയോ കുറവായിരുന്നു. 1930-40 കൊല്ലങ്ങളിൽ, ജനനം മരണത്തേക്കാൾ 1000ൽ 11 വീതം അധികമാണ്. ഈ നില തുടർന്നുപോകയാണെങ്കിൽ, ജനസംഖ്യയുടെ പെരുപ്പം കുറയ്ക്കുവാൻ വേഗത്തിലാവാനിടയുണ്ട്. 1970 ആകുമ്പോഴേക്കും, ഇന്ത്യയിലെ ജനസംഖ്യ 65 കോടിയായുമെന്നാണ്, 'ഫിപ്പി'ന്റെ അഭിപ്രായം. ഇത് ഒട്ടുംതന്നെ ഒരു അധികക്കണക്കല്ല. അപ്പോൾ ഇരുപത്തഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുശേഷം ഇന്നുള്ളവയ്ക്ക് പുറമെ, 23½ കോടി ജനങ്ങൾക്കു കൂടി, ഭക്ഷണം കാണേണ്ടി വരും. ഈ സ്ഥിതി പനേയ്ക്കുമെന്നതന്നെ, നാം കരുതണം. പട്ടിണിയും പകച്ചുപ്രാധിയും ഈ കണക്കു വെട്ടിച്ചുരുക്കി, നമ്മൾക്കുവേണ്ടി, 'ചരവു ചിലവു' കല്പമായ ഒരു ഭക്ഷണബസ്റ്റർ ഉണ്ടാക്കിത്തരുവാൻ നമ്മൾ അനുവദിക്കയില്ലെന്ന അനുമാനത്തിലാണ്, മേൽപ്പറഞ്ഞ കണക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്!

ജനസംഖ്യയുടെ കാര്യം ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ, വിളവു ഏതു നിലയിലാണെന്നുകൂടി പരിശോധിക്കാം. 1911-നു ശേഷം, ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലെ കൃഷിഭൂമി 70 ലക്ഷം ഏക്കർ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു പുറമെ, ജലസേചനം കൊണ്ട് 150 ലക്ഷം ഏക്കറുകൂടി കൃഷിഭൂമി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ജനങ്ങളുടെ വർദ്ധനത്തോളം ഇതിലും വലുതാണ്. 1911-ൽ ആളുവീതം 1.079 ഏക്കർ കൃഷിഭൂമിയുണ്ടായിരുന്നു. 1941-ൽ അത് 0.916 മാത്രമാണ്. ആളുവീതമു

ഈ കൃഷിഭൂമി 18 ശതമാനം കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നതും. അതുകൊണ്ട്, 1911-ലെ മാതിരിയെങ്കിലും ഭക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ, വിളവു 18 ശതമാനം വർദ്ധിക്കണം, മേത്തരം വളങ്ങളും 'ഫെർട്ടിലൈസറു'കളും ഇന്നത്തേതിലുമധികം ഉപയോഗിക്കുക, വിത്തുകളുടെ ഗുണം വർദ്ധിപ്പിക്കുക, ദുർവ്വയം അങ്ങങ്ങൊരം കുറയ്ക്കുക—പോരായ് നികത്തുവാൻ ഈ മാർഗ്ഗങ്ങൾ തല്ക്കാലം സഹായമായിത്തീർക്കും. ഇപ്പോൾത്തന്നെ, വളങ്ങളുടെ ഉപയോഗം വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ദുർവ്വയം കുറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും പറഞ്ഞുകൂട. പക്ഷേ, വിത്തുകളുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞിട്ടേയില്ലെന്നു വേണം പറയുവാൻ. മേത്തരം വിത്തുകൾ ഇന്ന് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് 22 ശതമാനം ഗോതമ്പ്ത്തിനും 6.2 ശതമാനം നെല്പിനും 1.1 ശതമാനം ജോവരിനും മാത്രമാണ്. ഈ അഭിവൃദ്ധിയുടേയെല്ലാം ഫലമായി വിളവു വളരെ നന്നായാൽക്കൂടി, 1911-ലെ തോതിൽ ഭക്ഷിക്കുവാൻ 15 ശതമാനം പിന്നേയും കമ്മിയുണ്ടാവാതിരിക്കയില്ല. ഇറക്കുമതി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും കയറുമതി കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്ത്, 5 ശതമാനംകൂടി കുറവു നികത്താമെന്ന് ആശിക്കാം. ഇതെല്ലാംകഴിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്, 10 ശതമാനം കമ്മി; അതും മൂപ്പത്തഞ്ച് കൊല്ലം മുമ്പത്തെ തോതിൽ ഭക്ഷിക്കുവാൻ! അതാണെങ്കിൽ, സമൃദ്ധിയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാലവുമായിരുന്നില്ല. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ഒരു സംഗതി വ്യക്തമാവുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ ഭക്ഷണസ്ഥിതി ക്രമത്തിൽ മോശമായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണ്.

ഐക്യരാജ്യങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയും നമ്മുടേതും തമ്മിൽ തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അവിടെ ഉണ്ടാവുന്ന ധാന്യങ്ങളുടെ ഏകവിതമുള്ള വരുമാനം, ഇന്ത്യയിലേക്കാൾ, എത്രയോ അധികമാണ്. അത്തരം വിളഭൃമികൾ 3.1 ഏകയുണ്ടെങ്കിലേ, ഒരു അമേരിക്കക്കാരൻ വിഭവസമൃദ്ധമായ ഭക്ഷണത്തിന് തികയുകയുള്ളൂ. 1.8 മുതൽ 2.3 ഏകവരെ ഉണ്ടായാൽ, വയറുനിറയെ ഭക്ഷിക്കാം. യുദ്ധകാലത്തും മറ്റു വിഷമഘട്ടങ്ങളിലും ആഴ്ചയിൽ പൂർത്തിയായ 1.2 ഏകയെങ്കിലും വേണം. അത് നമുക്ക് ഇന്നുള്ളതിനേക്കാൾ 33 ശതമാനം അധികമാണ്.

ഇന്ത്യയിലെ 40 കോടി ജനങ്ങൾക്ക് മിതമായ ഭക്ഷണംചാലും കിട്ടണമെങ്കിൽ അരി, ഗോതമ്പ്, മുതലായ ധാന്യങ്ങൾ 10 ശതമാനവും, പയറുകൾ, 20 ശതമാനവും, കൊഴുപ്പും എണ്ണയും 250 ശതമാനവും, പഴങ്ങൾ 50 ശതമാനവും, കായ്ക്കുകൾ 100 ശതമാനവും, പാൽ, മത്സ്യം, മാംസം, മുട്ട, എന്നിവ 300 ശതമാനവും വർദ്ധിക്കേണമെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കണക്ക് അമ്പരപ്പിക്കുന്നവയായിരിക്കാം. പക്ഷേ, ഇന്ത്യക്കാരുടെ ആരോഗ്യം നിലനിർത്തണമെങ്കിൽ, ഇവ കൂടിയേ കഴിയൂ. പുറമെ, വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജനസംഖ്യയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേറെ പഴി കാണുകയും വേണം. അതായത്, 1960-ൽ ഇന്ത്യയിലുണ്ടായേക്കാവുന്ന 50 കോടി ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ട ഭക്ഷണത്തിന്, ധാന്യങ്ങൾ 37.5 ശതമാനവും, പയറുകൾ 50 ശതമാനവും എണ്ണ

യും കൊഴുപ്പും 387.5 ശതമാനവും, പാൽ, മത്സ്യം, മാംസം, മുട്ട മുതലായവ 400 ശതമാനവും വർദ്ധിക്കേണ്ടി വരും. ആരോഗ്യത്തിനത്യാവശ്യമായ ഈ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെല്ലാം ഇന്ത്യയിൽ ഇത്രയും കമ്മിയായ സ്ഥിതിക്കു നമ്മുടെ 30 ശതമാനം കുടുംബങ്ങളിലെ ഭക്ഷണം അപര്യാപ്തമായ പോഷകാംശങ്ങളടങ്ങിയതാണെന്ന് 'നാടിഷൻ അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റി' പ്രസ്താവിച്ചതിൽ അതു തപ്പെടുവാനില്ല.

ഈ ഭക്ഷണക്ഷാമത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളവർ, രണ്ടു ചേരികളായി പിരിഞ്ഞുകാണാം. ഇന്ത്യയിലെ ജനസംഖ്യ വളരെ കൂടുതലാണെന്നും, അതിന്റെ വലുത്തുനുസരിച്ചു കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് ജനസംഖ്യയുടെ പെരുപ്പം തടയണമെന്നും, പോര, അതിന്റെ കറവു നാം സ്വാഗതം ചെയ്യണമെന്നും, വാദിക്കുന്നവരാണ് ഒരു കൂട്ടർ. അവർ പറയുന്നു: "എത്രപ്രകാരത്തിൽ നോക്കിയാലും, ഇന്ത്യയിലെ ജനസംഖ്യയുടെ വലുത അടിയന്തിരമായി തടയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു" (ചാൻ.)

മറുചേരിക്കാർ, കൃഷിശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ കൃഷി എത്രയോ മടങ്ങു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള സാധ്യതകൾ കാണുന്നു. ജനസംഖ്യയുടെ ആധിക്യം പ്രശ്നം; നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സമ്പത്തു വേണ്ടപോലെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ഉപയോഗിക്കുകയും ആണ് വേണ്ടതെന്നാണവരുടെ വാദം.

ജനസംഖ്യ കുറയ്ക്കണമെന്നു പറയുന്നവർ, അതിന്റെ പ്രായോഗികതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ല. എത്രതന്നെ ആശാസ്യമായാലും, അതു സാദ്ധ്യമാകുമോ? ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കെങ്കിലും ഭക്ഷണം വേണ്ടേ? അതുതന്നെ ഇല്ലെന്നുള്ളതാണു് നില. കൃഷി ശാസ്ത്രീയമാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്; അതു വേണ്ടതുമാണു്. പക്ഷേ, അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ നമുക്കു് അനുഭവിക്കാറാവണമെങ്കിൽ, കാലം കുറച്ചു കഴിയേണ്ടിവരും. ഭക്ഷണക്ഷാമം ഒരു അടിയന്തിരപ്രശ്നമാണു്; അതിനുള്ള നിവൃത്തി ഇപ്പോൾത്തന്നെ കാണുകയും വേണം. കാലദൈർഘ്യം വരുന്ന പദ്ധതികൾ കൂടുതൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ആവശ്യമാണു്.

ധാന്യങ്ങളുടെ ഇന്നുള്ള കൃഷി കമ്മിചെയ്തു് തൽസ്ഥാനത്തു കിഴങ്ങുകൾ കൃഷിചെയ്യുക; പയറുകളുടേയും എണ്ണവിത്തുകളുടേയും കന്നുകാലികൾക്കുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടേയും കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുക; കൃഷിപ്പണിക്കും ഭാരവണ്ടികൾക്കും മറ്റുമായി ഇന്നു തീർന്നിപ്പോറ്റി വളർത്തുന്ന കാളകളുടേയും പോത്തുകളുടേയും എണ്ണത്തിൽ സാരമായ കുറവു വരുത്തി, പകരം യന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുതടങ്ങുക; തൽഫലമായി മിച്ചമുണ്ടാകുന്ന കന്നുകാലികളുടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പശുക്കൾക്കും എരുമകൾക്കും മറ്റും അധികം കൊടുത്തു പാലിന്റെ ഉല്പാദനവും ഉപയോഗവും അധികമാക്കുക; മത്സ്യമാംസാദികൾ അധികമായുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ട എപ്പാടുകൾ ചെയ്യുക — ഇതെല്ലാമാണു് ഇന്ത്യയിലെ ഭക്ഷണക്ഷാമത്തിനുള്ള പരി

ഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളായി പ്രൊഫസർ അഫ്സോർ ഇസ്സേയിൻ കരുതുന്നത്. ഈ നിദ്ദേശങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചുനോക്കാം.

ഭക്ഷണത്തിലെ ഒരു പ്രധാന അംശമാണ് ഇംഗാലാബ്ബങ്ങൾ (Carbo Hydrates). മാവ് (Starch), പഞ്ചസാര മുതലായവയിൽ അതു ധാരാളം അടങ്ങിയിരിക്കും. ആവിയന്ത്രത്തിനു കല്ക്കരി എങ്ങനെയോ, അതുപോലെ തന്നെയാണ് ശരീരത്തിന് ഇംഗാലാബ്ബങ്ങൾ. ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഭക്ഷണത്തിലെ ഇംഗാലാബ്ബം അധികവും ധാതുക്കളിൽനിന്നാണ് കിട്ടിവരുന്നത്. കൃത്യമായിപ്പറുകയാണെങ്കിൽ, 72 ശ. മാ. ധാന്യത്തിൽനിന്നും, 20 ശ. മാ. കരിമ്പിൽനിന്നും, ബാക്കി പയറുകളിൽനിന്നുമാണ് കിട്ടുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ കൃഷിഭൂമികളിൽ 90 ശതമാനവും ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളുടെ കൃഷിക്ക് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. അതിൽ 64 ശ. മാ. സ്ഥലത്തും ധാന്യങ്ങളാണുള്ളത്. എന്നിട്ടുകൂടി പേണ്ടിടത്തോളം ധാന്യങ്ങൾ ഇന്നിവിടെ ഇല്ല. ഇത്രയധികം കൃഷിസ്ഥലം ധാന്യങ്ങൾക്കായി ഒഴിച്ചുതീന്നാൽ ബാക്കിയുള്ള കൃഷികൾക്കു സ്ഥലം കമ്മിയുമാണ്. അപ്പോൾ, ധാന്യങ്ങളുടെ കൃഷി കുറച്ചേ വരൂ. അതോടൊപ്പം, ഇംഗാലാബ്ബങ്ങൾ ഇന്റത്തേതിലുമധികം വേണംതാനും. ഈ വിഷമത്തിൽനിന്നുള്ള പോംവഴി കിഴങ്ങുകളുടെ കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുമാത്രമാണ്.

ജനസംഖ്യയിൽ വർദ്ധനവുണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും, കിഴങ്ങുകളുടെ കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ജർമ്മനിയിൽ, ഗോതമ്പ് കൃഷി ചെയ്യുന്ന

തിന്റെ 25 ശതമാനം സ്ഥലത്തു് ഉരുളക്കിഴങ്ങു കൃഷിയാണുള്ളതു്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അതു് 17.8 ശതമാനമാണു്. റഷ്യയിൽ 176 ലക്ഷം ഏകു സ്ഥലം ഉരുളക്കിഴങ്ങു കൃഷി പയോഗിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ ഏറാറുവുമധികം തിങ്ങിപ്പാർച്ചുള്ള ഒരു രാജ്യമായ ജാപ്പനിൽ, 1916-നശേഷം കിഴങ്ങുകൃഷി വളരെ വർദ്ധിച്ചു. യൂറോപ്പിലെ മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലേയും ഭക്ഷണത്തിൽ ധാന്യങ്ങൾക്കും കിഴങ്ങുകൾക്കും ഏതാണ്ടു് ഒരേ സ്ഥാനമാണുള്ളതു്. കൃഷിസ്ഥലം സുലഭമായ അമേരിക്കയിൽക്കൂടി കിഴങ്ങുകൃഷി ഗോതമ്പുകൃഷിയോടു കൂടിപ്പിടിക്കും.

ഒരു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമെന്ന നിലയ്ക്കു്, കിഴങ്ങുകളിൽ ഇംഗ്ലാലാബ്ലങ്ങൾ, ധാതുപദാർത്ഥങ്ങൾ, ലോഹാംശങ്ങൾ, കാൽസിയം എന്നിവയെല്ലാം ധാന്യങ്ങളേക്കാൾ വളരെയധികമുണ്ടു്. പക്ഷേ, അവയിൽ ഔജസദ്രവ്യങ്ങളും (Proteins) സ്റ്റേഫാമംശവും (Fat) കുറവാണ്. കിഴങ്ങുകൾക്കു ധാന്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചുള്ള മേന്മ പ്രധാനമായി അതിന്റെ വിളവിലാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ഒരുക്ര സ്ഥലത്തുള്ള ധാന്യങ്ങളുടെ വിളവു ശരാശരി പത്തുമന്നാണ്. കിഴങ്ങുകൾക്കതു് 75 മന്നിലധികമാണു്; 200 മന്നുവരെ കിട്ടിക്കൂടാത്തുമില്ല.

ധാന്യങ്ങൾക്കു കിഴങ്ങുകളേക്കാളുള്ള ഗുണം അവയിൽ ഔജസദ്രവ്യങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ളതാണു്. പക്ഷേ അതിന്നുവേണ്ടിമാത്രം നമ്മുടെ കൃഷിഭൂമികളിൽ അധികഭാഗവും ധാന്യങ്ങൾക്കായി മുടക്കിയിടുന്നതു ശരിയല്ല. പയറുവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും പാൽ, മത്സ്യം, മാംസം, മുട്ട എന്നിവ

ന്നിവയിൽനിന്നും അത് വേണ്ടിടത്തോളം കിട്ടുന്നതാണ്.

ധാന്യങ്ങളുടെ കൃഷി കുറച്ചു, കിഴങ്ങുകളുടെ കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, വേറൊരു മെച്ചങ്ങളുണ്ട്. കിഴങ്ങുകൾ, കന്നുകാലികൾക്കു ചോറിയ ഒരു ഭക്ഷണസാധനമാണ്. ബിസ്കൂറ്റ് മുതലായ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും ഗ്ലൂക്കോസും (Glucose) നെയ്യുശാലകളിൽ കഞ്ഞിപ്പശയും ഉണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ട സ്റ്റാർച്ച് (Starch) കിഴങ്ങിൽനിന്നു ധാരാളം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ കൃഷി, വിളഭൂമികൾക്കും ഗുണകരമത്രെ. മണ്ണ് അയഞ്ഞു കിടപ്പാൻ കിഴങ്ങുകൾ സഹായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കൃഷിഭൂമി അധികമധികം മെച്ചപ്പെടുവരുന്നു.

തണുപ്പുപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉരുളക്കിഴങ്ങും ഉഷ്ണപ്രദേശങ്ങളിൽ മധുരക്കിഴങ്ങും ധാരാളമായി വിടിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഉരുളക്കിഴങ്ങ് കൃഷിയിലുള്ള വിഷമം, കേടുകൂടാത്തവിത്തു കിട്ടുവാനാണ്. മധുരക്കിഴങ്ങ് വളളിനട്ടുണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ആ വിഷമമില്ല. ചീനക്കാർ, മധുരക്കിഴങ്ങ് വളരെ വിപുലമായി, കൃഷിചെയ്തു പഠുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ, അരിയേക്കാൾ കിഴങ്ങാണ് അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ അധികമുണ്ടായിരിക്കുക. 1943-ൽ, ഐക്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഒമ്പതുലക്ഷം ഏകു സ്ഥലത്ത് അതു കൃഷി ചെയ്തിരുന്നു. ചിലതരം മധുരക്കിഴങ്ങുകളുടെ മൂപ്പ് മൂന്നു മാസം മാത്രമാണ്. ഏകിയ്ക്കു ശാശരി 200 മനു വിളവും കിട്ടും, കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു വിളമാത്രം എടുക്കുകയും, കുറേ പ്രദേശങ്ങളിലെങ്കിലും അതു കൃഷി ചെയ്യുകയും,

ചെയ്താൽ ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ കമ്മി ഇല്ലാതാവുമെന്നു മാത്രമല്ല, കന്നുകാലികൾക്കുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വളർത്തുവാൻ വേണ്ട സ്ഥലം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

അതുകൊണ്ട്, യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് ജർമ്മനിയിൽ കൃഷി ചെയ്തിരുന്നപോലെ, അതായത് 4:1 എന്ന തോതിൽ, ധാന്യങ്ങളും കിഴങ്ങുകളും ഇവിടെ കൃഷി ചെയ്യുന്നതായാൽ, ഇന്നു ധാന്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഒഴിച്ചിട്ടുള്ള കൃഷിഭൂമികളിൽ 60 ശതമാനംകൊണ്ട് വേണ്ടിടത്തോളം ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. ഈ നിർദ്ദേശം പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതായാൽ പയറുകൾ, എണ്ണവിത്തുകൾ, കന്നുകാലികളുടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ കൃഷിയ്ക്കു കൂടുതൽ സ്ഥലവും സൗകര്യവും കിട്ടും. പുറമേ ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ അധികം പോഷകാംശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ധാന്യങ്ങളുടെ കൃഷിക്കായി ഇന്നു 64 ശതമാനം കൃഷിഭൂമി ഒഴിച്ചിട്ടുള്ളതു 45 ശതമാനമായി ചുരുക്കുക; അങ്ങനെ ഒഴിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ 5 ശതമാനം കിഴങ്ങുകൾക്കും 20 ശതമാനം പയറുകൾക്കും ഉപയോഗിക്കുക. എന്നാൽ ഇന്ന് ആവശ്യമുള്ളതിലധികം ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ ഉണ്ടാവുന്നതാണ്.

ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലം എണ്ണയും മറ്റു സ്റ്റേഫ്രൂച്ചുകളും കൂടുതൽ കിട്ടുവാനുള്ള കൃഷികൾക്കു ഉപയോഗിക്കണം. ഇന്നുള്ളതിന്റെ 250 ശതമാനം എണ്ണയും സ്റ്റേഫ്രൂച്ചുകളും ഉണ്ടായാലേ നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിനു മതിയാവൂ. സ്റ്റേഫ്രൂച്ചു 'സോയാബീൻസ്' ഉപയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

ഇന്ത്യയിലെ ഭക്ഷണത്തിൽ കുറവായ പേരൊരു പോഷകാംശം കാജസദൃശങ്ങളാണല്ലോ. പയറുകളിലും ധാന്യങ്ങളിലുമാണ് അതു ധാരാളമുള്ളത്. മുകളിൽ പറഞ്ഞതൊക്കെ ധാന്യങ്ങളുടെ കൃഷി കുറയ്ക്കുമ്പോൾ, കാജസദൃശങ്ങൾക്കും കുറവു വരുന്നതാണ്. ഈ കമ്മി നികത്താൻ പയറുകളുടെ കൃഷി 20 ശതമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടേ വേണ്ട.

പാൽ, മുട്ട, മത്സ്യം, മാംസം എന്നീ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ഇനി ചിന്തിച്ചുനോക്കാം. ഇന്നുള്ളതിന്റെ 800 ശതമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളാണവ. അതിന് ഏറ്റവും പ്രധാനമായതു മത്സ്യമാണ്. വളരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന കടലോരങ്ങളും, എണ്ണമറ്റ പുഴകളും തടാകങ്ങളും ഉള്ള ഇന്ത്യയിൽ മത്സ്യങ്ങളുടെ കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള സാധ്യതകൾ ധാരാളമാണ്. പക്ഷേ, ഗവണ്മെന്റുകളുടെ ശ്രദ്ധ ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര പതിഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അടിയന്തരമായി വിപുലമായ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തേണ്ട കഠിനമാണത്.

ആട്, പന്നി, കോഴി എന്നിവയുടെ മാംസമാണ് പ്രധാനമായ പേരൊരു ഭക്ഷ്യസാധനം. അവയുടെ മാംസം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾക്കു, സഹായധനം കൊടുക്കുവാൻ കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത്, സ്വാഗതാർഹംതന്നെ. ചെറിയ മൃഗങ്ങളിൽ മികച്ച മാംസമുള്ള ഒന്നാണ് മയൽ. അത് അതിവേഗം പെരുകുകയും ചെയ്യും. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ, മയലിനെ വളർത്തുന്നതു പ്രധാനമായ ഒരു വ്യവസായംതന്നെയായി

വളർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇവിടെ ഇതേവരെ യാതൊന്നും ചെയ്തുകാണാത്തതു പരിതാപകരമാണ്. ഭക്ഷിക്കാവുന്ന പക്ഷികൾ ഇന്ത്യയിലെ കാടുകളിൽ കുറവല്ല. രണ്ടു ലക്ഷം ചതുരശ്രനാഴികയോളം വലുപ്പം വരുന്ന ഇന്ത്യൻ കാടുകളിലെ പക്ഷികളെ ശാസ്ത്രീയമായി വളർത്തുകയും അവയുടെ അനിയന്ത്രിതമായ നായാട്ടു തടയുകയും ചെയ്യേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്.

ഇന്ത്യയിലെ ഭക്ഷണക്ഷാമത്തോടു വളരെ ബന്ധപ്പെട്ട കിടക്കുന്ന ഒന്നാണ് കന്നുകാലിപ്രശ്നം. ലോകത്തിലാകെയുള്ള കന്നുകാലികളുടെ മൂന്നിലൊരം ഇന്ത്യയിലാണുള്ളത്. ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിൽ 1070 ലക്ഷം കന്നുകാലികളുണ്ടെന്നു ബ്സ് (Buns) കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. 40 ലക്ഷം ടൺ മേത്തരം ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളും 750 ലക്ഷം ടൺ താണതരം ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും ആണ് ഇന്നവയ്ക്കു കിട്ടുന്നത്. അവ തൊണ്ണൂറും അഞ്ഞൂറും ലക്ഷം ടൺ വീതം ഇനിയും ആവശ്യമാണ്. പണിയെടുക്കുന്ന കാളകൾക്കും പോത്തുകൾക്കും മറ്റുമാണ് ഇന്നുള്ളതിൽ അധികഭാഗം ഭക്ഷണപദാർത്ഥം ചിലവാവുന്നത്. പശുക്കൾക്ക് ഏതാണ്ടു പട്ടിണിതന്നെയാണ്. ആരോഗ്യത്തിനനുയോജ്യമായ ഒരു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമായ പാൽ ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നാവാത്തതു് അതുകൊണ്ടാണ്.

1940ൽ 49 ലക്ഷം പണിക്കാളുകൾ ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ എണ്ണം ഗണ്യമായി കുറയാതിരിക്കേണ്ടതോളം കാലം, നമുക്കാവശ്യമായ പാൽ കിട്ടുകയില്ല. കൃഷിക്കു യന്ത്രങ്ങളുപയോഗിച്ചുണ്ടാക

കയും, കാളവണ്ടികൾക്കും മറ്റും വകരും മോട്ടോർവാഹനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ പണിക്കാളുകളുടെ എണ്ണം കുറയുകയുള്ളൂ. അവയുടെ എണ്ണം അങ്ങനെ കുറഞ്ഞപ്പോൾ പശുക്കൾക്കു വേണ്ടത്ര ഭക്ഷണം കിട്ടുകയില്ല. അമേരിക്കയിൽ, 1920-ൽ 260 ലക്ഷം കുതിരകൾ പണിക്കായി വളർത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. 1940 ലേയ്ക്ക് അതു 160 ലക്ഷമായി പുരുങ്ങി. 1919-ൽ അവിടെ 1,60,000 ട്രാക്ടർ — കൃഷിക്കുള്ള യന്ത്രം — ഉണ്ടായിരുന്നു. 1939 ലേയ്ക്കത് 16,00,000മായി വർദ്ധിച്ചു. തൽഫലമായി കുതിരകൾക്കുള്ള ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ വളർത്തിയിരുന്ന 350 ലക്ഷം ഏക്കർ കൃഷിഭൂമി മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കു വിട്ടുകിട്ടി. ഇതേമാതിരി ഇന്ത്യയിലും സാധിക്കുന്നതാണ്.

കാളുകളുടെ എണ്ണം കുറച്ചു, കൃഷിക്കു യന്ത്രങ്ങളുപയോഗിച്ചുതുടങ്ങുവാൻ പ്രചാരവേല നടത്തുവാൻ ഇന്ന് ഏറ്റവും പറ്റിയ കാലമാണ്. കാളുകളുടെ വില അമിതമായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ട്രാക്ടറർ യന്ത്രങ്ങളും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുവാൻ പരിശീലനവും പരിചയവും കിട്ടിയിട്ടുള്ള ചെറുപ്പക്കാർ പട്ടാളത്തിൽനിന്നു ധാരാളമായി വിട്ടുവരുന്നുണ്ട്. ട്രാക്ടറർ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലുള്ള പ്രധാനമായ വിഷമം ഇന്ത്യയിലെ പരിതസ്ഥിതികൾക്കു യോജിച്ച യന്ത്രങ്ങൾ കിട്ടുവാനാണ്. ട്രാക്ടറർ നിർമ്മാണത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധരായ കമ്പനിക്കാരുടേയും എഞ്ചിനീയർമാരുടേയും സഹായത്തോടുകൂടി കരുഗവേഷണശാല സ്ഥാപിക്കേണ്ട കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുവാൻ വൈകിയിരിക്കുന്നു. വില

വിടിച്ച മോട്ടോർകാറുകളല്ല, മിതമായ വിലയ്ക്കു ട്രാക്ടറുകളാണ് ഇന്ന് നമുക്കുവശ്യം. അമേരിക്കയിലെ കൃഷിപ്പണിയുടെ ഈ ചിത്രം നോക്കൂ. “ട്രാക്ടറർയന്ത്രങ്ങൾ പൂട്ടി വിളയിറക്കുന്നു. ചേറൊരു യന്ത്രം പട്ടുചെടികളെ കുത്തിച്ചുകളയുന്നു. വിളനാശം വരുത്തുന്ന പ്രാണികളെ കൊല്ലുവാനുള്ള രാസധൗൺ വിമാനങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ വയലിലാകെ വിതറുന്നു. വിളഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും യന്ത്രങ്ങൾ ജോലിക്കെത്തുകയായി. പരുത്തിക്കുഷിയുടെ കാര്യമെടുത്തു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു മണിക്കൂറിൽ 1000 റാത്തൽ പരുത്തി വീതം ഒരു യന്ത്രം ശേഖിക്കും. ആ സ്ഥാനത്തു 15 റാത്തൽ മാത്രമേ ഒരു മനുഷ്യനു സാധ്യമാവൂ. യന്ത്രം രാവ്യം പകലും പണിയെടുക്കുകയും ചെയ്യും.”

പഴങ്ങളും കായകളും ഇന്നത്തേതിലുമധികം ജനങ്ങളുപയോഗിക്കേണ്ടതത്രാവശ്യമാണ്. വിററമിനുക്കുകിട്ടുവാനുള്ള പ്രധാനവഴി അതു മാത്രമാണ്. ഇന്നിന്ന ഫലങ്ങൾ അധികം ഉപയോഗിക്കണമെന്നോ മറ്റൊരവരയുവാൻ സാധ്യമല്ല. കാരണം കാരോ പ്രദേശങ്ങളിൽ കാരോതരം ഫലങ്ങളാണല്ലോ ഉണ്ടാവുന്നത്.

മേൽ നിർദ്ദേശിച്ച പദ്ധതികൾ തികച്ചും പ്രായോഗികങ്ങളാണ്. അവ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ വേണ്ട അരിവും ഇന്ന് നമുക്കുണ്ട്. ‘ഫോട്ട്സ് പ്രിങ്ങ്സ്’ സമ്മേളനം പറഞ്ഞപോലെ, ആ അരിവു പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള ടീഗ്ലട്ടേഷിയും മനഃകരുത്തും ജനങ്ങൾക്കും ഗവണ്മെന്റുകൾക്കുമുണ്ടായേ കഴിയൂ.

ഗിലാറ്റാദപീപകൾ

1915-ൽ കച്ചിലും 1985-ൽ കപറായിലും ഉണ്ടായ ഭൂകമ്പങ്ങളോടു കിടപിടിക്കുന്ന ഒന്നാണ് 1945 നവമ്പർ 28-ാം തീയതി പ്രഭാതത്തിൽ കരാച്ചി തുടങ്ങിയ ഭൂപ്രദേശങ്ങളെ അര മിനുട്ടോളം ഇടു കുലുക്കിയത്. ഭാഗ്യവശാൽ അതിന്റെ കേന്ദ്രം കരാച്ചിയിൽനിന്നു 120 നാഴികയോളം കടലിലേയ്ക്കു നീങ്ങിയിട്ടായതുകൊണ്ടു കപറായിലും മറ്റുമുണ്ടായതുപോലുള്ള നാശം ഇത്തവണ ഉണ്ടാവാതെ കഴിഞ്ഞു. ഭൂകമ്പത്തെത്തുടർന്ന് അറബിക്കടലിൽ—ബോംബേമുതൽ കരാച്ചിവരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ—അതിശക്തിയായ കോളിളക്കവും തിരതലവും കാണപ്പെടുകയും കടൽ വളരെദൂരം കരയ്ക്കുടുക്കുകയും ചെയ്തു. മുമ്പൈയും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തത്ര ഉയരത്തിൽ തിരമാലകൾ പൊന്തിമറിഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ. ഇരുപതടിയോളം ഉയർന്ന തിരകൾ കരാച്ചിക്കടുത്തു ധാരാളമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഭൂമികുലുക്കത്തേക്കാൾ ഈ കോളിളക്കമാണ് അധികം നാശകരമായി പരിണമിച്ചത്. ഈ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു ദൂരസാക്ഷിയുടെ വിവരണം താഴെ കൊടുക്കാം:— “പ്രഭാതത്തിൽ 8-80ന് ആകാശത്തിന്റെ നിറം മാറി. പടിഞ്ഞാറ് ആകാശം കടുംപുവപ്പുവണ്ണം കൈക്കൊണ്ടതോടുകൂടി കടലിൽനിന്നു മേല്പോട്ട് ഒരുഗ്നിപ്രവാഹം ചീറ്റിപ്പൊങ്ങുന്നതു കണ്ടു. ആ സമയത്തു ചന്ദ്രന്റെ മങ്ങിയ അരിവാൾ ചുവന്ന മഞ്ഞു

കൊണ്ടു മൃടിയിരുന്നു. ചെവി പൊട്ടിക്കുന്ന ഒരു ഭയങ്കര ഗർജ്ജനം പെട്ടെന്ന് എല്ലാവരെയും സ്തബ്ധരാക്കി. ഉറക്കത്തിലാണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ഗ്രാമീണരോട് എഴുന്നേല്പാനും ജീവരക്ഷക്കോടിക്കളുവാന്നും നിലവിളിച്ചുപറവാൻകൂടി സമയം കിട്ടിയില്ല; അപ്പോഴേക്കും ഒരു രാക്ഷസന്റെ ഉഴക്കോടും ദേവപുത്രന്മാരോടുകൂടി കടൽ കരയ്ക്കുടുക്കു കയറിക്കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള എല്ലാറ്റിനേയും—മനുഷ്യൻ, മൃഗം, വീട്, വൃക്ഷം എന്നിവയെയെല്ലാം—അടിച്ചുവീഴ്ത്തുകൊണ്ട് അതു മുന്നോട്ടു പോയി.” ഈ തിരമാലകൾ മണിക്കൂറിൽ 140 നാഴികവീതം വേഗത്തിൽ പാഞ്ഞിരുന്നു. ഉല്പത്തിസ്ഥാനത്തുനിന്നു 680 നാഴികയോളം അതു സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആറുനാശവും മറ്റും വളരെയധികം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ചില ചെറുപട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും കടലിൽ തീരെ ആണ്ടുപോകതന്നെ ചെയ്തു—പിന്നെ നാശത്തിന്റെ കഥ പറയാനുണ്ടോ? വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയുന്നതു്, നാശം ഇതുകൊണ്ടുവസാനിച്ചതു നമ്മുടെ ഭാഗ്യമാണെന്നാണു്. ഈ കോളിളക്കമുണ്ടായതു വേലിയിറക്കുസമയത്തായിരുന്നു. വേലിയേറുസമയത്തായിരുന്നെങ്കിൽ—!

അതിഭയങ്കരമായ ഈ ഭൂകമ്പം, അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ കോളിളക്കം, ഇവയെല്ലാംപുറമെ അപ്പുറവും ആശ്ചര്യകരവുമായ മറ്റൊരു സംഭവംകൂടിയുണ്ടായി. കറാച്ചിയിൽനിന്നു 150 നാഴിക വടക്കു പടിഞ്ഞാറായി അണ്ഡാകൃതിയിലുള്ള ദണ്ടു ദീപികൾ കടലിൽനിന്നു മുളച്ചുപൊന്തി. കരിങ്കൽപ്പാറയുടെ നിറത്തോടുകൂടിയ അവ

മുന്നോളം നാഴിക അന്യോന്യം അകന്നിട്ടാണ്. കണമുപ്പതടിയും മറ്റൊരു നൂറടിയും കടലിൽനിന്നു പൊന്തി നില്ക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ പാറയ്ക്ക് ഒന്നരയും രണ്ടാമത്തേതിന് ഒന്നും ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്തീർണ്ണമുണ്ട്. ഇവയേക്കാളെല്ലാം വളരെയധികം വലുപ്പമുള്ള മറ്റൊരു ദ്വീപുകൂടി കരാച്ചിക്കടുത്തു പിന്നീട് പൊന്തിവരികയുണ്ടായി. ഇവ സന്ദർശിക്കുവാൻവേണ്ടി പോയ ഗവേഷകസംഘത്തിന് അടുത്തു ചെല്ലാൻകൂടി കഴിഞ്ഞില്ല; ചുറ്റുമുള്ള അന്തരീക്ഷം അത്രയും മൃദുപിടിച്ചുകിടന്നിരുന്നു. ഈ ദ്വീപുകളെയാണ് ശിലാദ്രുവദ്വീപുകളെന്നു ഞാൻ വിളിക്കുന്നത്; കാരണം താഴെ പറയുന്നതിൽനിന്നു പ്രകൃതമാവും.

അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളുടെ ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഒരു പർവ്വതനിരയുണ്ട്; അതാണ് സുപ്രസിദ്ധമായ 'ആൽഡെൻ ഫിമാലയൻ പർവ്വതനിര.' അതിന്റെ ഒരു ശാഖ കാനറിദ്വീപുകളിൽനിന്നും തുടങ്ങി, 'ഡെസൂവിയസ്' 'സ്കോംബോളീ', 'എറാൻ' എന്നീ അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളിലൂടെ കോക്കസസ്, ആർമീനിയ, പേഴ്സ്യ, ബലൂചിസ്ഥാൻ എന്നിവിടങ്ങൾവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. ഫിമാലയത്താനുശേഷം ബർമ്മയിൽ യുനാനിലൂടെയും ആൻഡമാൻസ് ദ്വീപുകളിലൂടെയും പോയി ഡച്ച് ഈസ്റ്റ് ഇന്തീസുവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നതാണ് മറ്റൊരു ഭാഗം. ബലൂചിസ്ഥാനിലൂടെ പോകുന്ന ഭാഗം—കിർത്താഴ്സ് പർവ്വതനിര എന്നാണതിനു പേര്—അറബിക്കടലിലേയ്ക്കു നീണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ടെന്നു ജോൺ മറെ 1838-

34-ൽ കണ്ടുപിടിച്ചു. അറബിക്കടലിന്റെ അടിയിൽ
ചെള്ളംകൊണ്ടു മുടിക്കിക്കുറന്ന ഈ പദ്മതനിയുടെ ആ
കൃതി ഏതാണ്ടിപ്രകാരമാണ്: ഇരുപത്തും ഉയന്നു രണ്ടു
തിണ്ടുകൾ, അവയ്ക്കിടയിൽ 3000 അടിയോളം ആഴമു
ള്ള ഒരു ചാലു്. ഈ പ്രദേശമാണ് അടുത്തുണ്ടായ ഭൂമി
കുലക്കുത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം.

ഭൂകമ്പം സാധാരണ ഏങ്ങനെയാണു് ഉണ്ടാവുന്ന
തു്? ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള പര്യായമെന്നു ചിലർ ഭൂമിയു
ടെ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി അല്പം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കു
ന്നു. അഗ്നിപദ്മതനികളുടെ അമച്ഛ് കാരണം ഭൂഗർ
ത്തിലുള്ള വാറകളും ലോഹങ്ങളും മറ്റും ഉരുകി ഭൂ
വീഭുതമാവുന്നു. 1200 സെന്റിഗ്രേഡിലധികമായിരി
ക്കും അതിന്റെ ചൂടു്. ഈ ഭൂവഭൂവുങ്ങളും മറ്റും ഭൂമിക്ക
കത്തു് ഒരു ക്രമത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായി
രിക്കും. ഇവയെല്ലാം ആവരണം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഭൂമിയു
ടെ ബാഹ്യം കട്ടിയുമുള്ള ബാഹ്യഭാഗം ചിലേടത്തു ചൂണി
പ്പോകുന്നു. അപ്പോൾ ഭൂഗർത്തിലുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളുടെ
വിതരണക്രമവും അതനുസരിച്ചു മാറേണ്ടിവരുന്നു. അ
ങ്ങനെ അവയുടെ വിതരണക്രമം മാറുമ്പോഴാണ് ഭൂക
മ്പമുണ്ടാകുന്നതു്. ഭൂകമ്പം കാരണം ചിലപ്പോൾ ഭൂമി
ചിളങ്ങുവാറാണു്. ഇതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിക്കു
ള്ളിലുള്ള ഉരുകിയ വാറകളും ലോഹങ്ങളും മറ്റും പുറ
ത്തേയ്ക്കു് അതിശക്തിയോടെ തള്ളപ്പെടുന്നു. അഗ്നിപ
ദ്മതങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണു് ഉണ്ടാവുന്നതു്. ഭൂമികുലക്കും
അഗ്നിപദ്മതവും തമ്മിൽ ഉള്ള ബന്ധം ഇതിൽനിന്നു്
ഉറപ്പാകാം.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ഭൂകമ്പത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ നമ്മെ സഹിയിക്കുന്ന യന്ത്രവിശേഷത്തെപ്പറ്റി പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സീസ്മോഗ്രാഫ്. (Seismograph) എന്നാണതിനു പേര്. ഭൂകമ്പത്തെപ്പറ്റി ഏറ്റവും മധ്യകം പഠനം നടത്തിയ ആളും സുപ്രസിദ്ധശാസ്ത്രജ്ഞനായ പ്രൊഫസർ ജോൺ മിൽനെ കണ്ടുപിടിച്ചതാണിത്. ഇതിനെ കുറേക്കൂടി പരിഷ്കരിച്ച 'ഗാലിററ്സിൻ' എന്ന തരം സീസ്മോഗ്രാഫ് ഇപ്പോൾ പ്രചാരത്തിൽ വന്നുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഭൂമികുലുക്കം ഏതു വഴിക്കു് എത്ര അകലെയാണുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു് ഇതുകൊണ്ടു് അളക്കുവാൻ കഴിയും. ശക്തിയായുള്ള ഭൂമികുലുക്കങ്ങൾ, എവിടെയുണ്ടായാലും വേണ്ടതില്ല, ലോകത്തിലുള്ള സകല സീസ്മോഗ്രാഫുകളിലും കുറിക്കപ്പെടുന്നതാണു്. വാസ്തവത്തിൽ കറാച്ചിക്കടുത്തുണ്ടായ ഭൂകമ്പം ലോകത്തിലങ്ങും സീസ്മോഗ്രാഫ് വഴിക്കു റിക്കാർഡു ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടത്രേ.

ഈ ഭൂകമ്പത്തിന്റെ കേന്ദ്രം അറബിക്കടലിലായിരുന്നുവെന്നു് മുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഭൂമികുലുക്കസമയത്തു കടലിന്റെ അടിഭാഗം അതിശക്തിയായി വിറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഭയങ്കരമായ ആ കോളിളക്കവും തിരകളും ഉണ്ടായതു്. ഒരു പരന്ന പാത്രത്തിൽ കുറേ വെള്ളമെടുത്തു് അതു് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ചലിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അതിലെ വെള്ളം ഓളം വെട്ടി തുളമ്പി പുറത്തു

പോകുന്നതു സാധാരണയാണ്. ഇതിന്റെ ഒരു വലിയ രൂപം മാത്രമാണ് കടലിൽ കണ്ടത്.

കിത്താഴ്സ് പർവ്വതനിരയുടെ അറബിക്കടലിലേയ്ക്കു നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഭാഗം അഗ്നിപർവ്വതനിരയിൽപ്പെട്ടതായതുകൊണ്ടു ഭൂമികുലുക്കം കാരണം പിളർന്നു കാണപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇത്തവണ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിരിക്കണം. ഭൂമിക്കുള്ളിൽ ഉരുക്കിക്കിടക്കുന്ന പാറകളും ലോഹങ്ങളും മറ്റു പദാർത്ഥങ്ങളും ആ പിളർപ്പിലൂടെ പുറത്തേയ്ക്കു ശക്തിയായി തള്ളപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അത്യധികം ചൂടുപിടിച്ചു പഴുത്ത ഈ ദ്രവങ്ങൾ പുറത്തു വന്നപ്പോഴാണ് അതീജാലയും മറ്റുമുണ്ടായത്. ആ സമയത്തുണ്ടായ ഭയങ്കരശബ്ദവും അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. പുറത്തു വന്ന ദ്രവങ്ങൾ കടലിൽവെച്ചു ഘനീഭൂതമായതാണ് കറാച്ചിയിൽനിന്നു 150 നാഴിക അകലെയുണ്ടായ ആ ദ്രീപുകൾ. ഇതുപോലുള്ള ശിലാദ്രവദ്രീപുകൾ ഇതിനുമുമ്പും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. 1881-ൽ സിസിലിക്കടുത്തു് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ദ്രീപു പൊന്തി വരികയുണ്ടായി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ 'ഗ്രാഫം' ദ്രീപെന്നും ഫ്രഞ്ചുകാർ 'ജൂലി' ദ്രീപെന്നും ജർമ്മൻകാർ 'ഫെഡിനാൻഡസ്' ദ്രീപെന്നും പലവിധം വിളിച്ചുവരുത്തു ദ്രീപാണ് അത്. അതീലാന്തിക സമുദ്രത്തിലും ശാന്തസമുദ്രത്തിലും ഉള്ള പലേ ദ്രീപുകളും ഇപ്രകാരമുണ്ടായതാണ്. പവിഴപ്പുറ്റുകളിൽനിന്നുണ്ടായവയല്ലാത്ത ദ്രീപുകൾ ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായതാണെന്നാണ് ഗവേഷണങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളത്. പാറക്കെ

ടുകൾ നിറഞ്ഞ നമ്മുടെ ഡക്കാൻമേടകൂടി ഉണ്ടായത് ഇത്തരത്തിലത്രെ.

1915 ൽ കച്ചിൽ. 1935-ൽ കപറയിൽ, ഇപ്പോൾ കരാച്ചിയിൽ—ഇങ്ങനെ വടക്കുവടിഞ്ഞാറെ ഇന്ത്യയിൽ തുടച്ചുയായി ഭൂകമ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കാണുന്നു. അഗ്നിപർവ്വതം ഉണ്ടാവുന്നതിനുമുമ്പു തുടച്ചുയായുള്ള ഭൂകമ്പങ്ങൾ കണ്ടുവരാറുണ്ട്. നേപ്പിൾസിനടുത്തുള്ള 'മോൺട് നോവോ' എന്ന അഗ്നിപർവ്വതം ഉണ്ടായത് ഇപ്രകാരമത്രെ. ഖലൂചിസ്ഥാനിലൂടെ ഒരു അഗ്നിപർവ്വതനിരയും പോകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ സംഗതികളെല്ലാം ചെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ വടക്കുവടിഞ്ഞാറെ ഇന്ത്യയിൽ ഒരു അഗ്നിപർവ്വതം ഉണ്ടായിക്കൂടെന്നില്ല. ഭൂമി പിളന്നു, കരാച്ചിക്കടുത്തു ചൊന്തിവന്നിട്ടുള്ള ദ്വീപുകൾ നില്ക്കുന്ന പ്രദേശം ആ അഗ്നിപർവ്വതത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടമായേക്കാം—എത്ര കണ്ടു?

ഉറക്കം

ജീവിതം വിഭവസമൃദ്ധമായ ഒരു വിജനഃപാലം
യാണു്; അതിലെ മധുരക്കുറിയാണു് ഉറക്കം. ഹൃദയഭാഷ
യിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടു്: 'ആരാരങ്ങനുമ്പോ ആയാൾ
ഭക്ഷിക്കുന്നു.' പക്ഷേ, ആധുനികലോകം ഉറങ്ങുവാനും
വിശ്രമിക്കുവാനും മരണതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആരോഗ്യശാ
സ്ത്രത്തിലെ വിഭിന്നങ്ങളായ അനേകം വിഷയങ്ങളെക്കു
റിച്ചു വളരെ വളരെ ഗവേഷണങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടു്; പ
ക്ഷുക്കൾ പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ടു്. വാദപ്രതിവാദം ഉണ്ടാ
യിട്ടുള്ളതും കുറവല്ല. എന്നാൽ, ഉറക്കത്തെപ്പറ്റി മാത്രം
പ്രത്യേകപഠനം നടത്തുവാൻ മുതിർന്നിട്ടുള്ളവർ കുറവാ
ണു്.

ഇരുപത്തഞ്ചുകഴിഞ്ഞു് എഴുപതു വയസ്സാവുമ്പോ
ഴേക്കും ഒരാൾ പതിനഞ്ചുകൊല്ലത്തോളം ഉറങ്ങിക്കഴി
ഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവും. 'ഉറക്കമില്ലായ്മകാരണം സേനാനായക
ന്മാർ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്, മനക്കുരുത്തില്ലാത്തവർ ചി
ത്തഭ്രമം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്, സ്രീകൾക്കു ഭർത്താക്കന്മാരെ ന
ഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.' അപ്പോൾ ഉറക്കത്തെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയ
മായ അറിവു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാണു്. സയൻസ്
ഇക്കാര്യത്തിലും മനുഷ്യനെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഗവേഷ
ണങ്ങളുടെ ഫലമായി ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ പല സംഗതിക
ളും പുറത്തു വന്നിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ചിലതു താഴെ

ചേർക്കുന്നു. സാധാരണമായ ഈ സംഗതികളേയ്ക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കെത്രകണ്ടറിയാമെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കൂ: —

1. ആരോഗ്യപാണ്ഡിറ്റ് ഉറങ്ങുമ്പോൾ ഇളകിമറിയുകയല്ലാ എന്നു പൊതുവേ ധാരണയുണ്ട്. പക്ഷേ സാധാരണ കരാൾ ഒരു രാത്രിയിൽ മുപ്പത്തഞ്ചു തവണയെങ്കിലും ചെരിഞ്ഞുംമറിഞ്ഞും കിടക്കുമെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിലെ മാംസപേശികൾക്കെല്ലാം ഒരേസമയത്തു വിശ്രമിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് കിടപ്പിന്റെ നില ഇങ്ങനെ മാറേണ്ടിവരുന്നത്.

2. ഉറക്കത്തിന്റെ ആദ്യത്തിലോ അവസാനത്തിലോ നമ്മൾക്ക് ഏറ്റവും വിശ്രമം കിട്ടുന്നത്? ആദ്യമുട്ടത്തിലാണെന്നാണ് അമേരിക്കയിലെ കോൾഗേറ്റ് സർവ്വകലാശാല (Colgate University)യിൽവെച്ചു നടത്തിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

3. സാധാരണ എട്ടുമണിക്ക് ഉറങ്ങാറുള്ള കരാൾ ഒരു ദിവസം ആറുമണിക്ക് മാത്രമേ ഉറങ്ങിയുള്ളൂ എങ്കിൽ പതിവായി ചെയ്തുതീക്കാറുള്ള ഒരു ജോലി മുഴുമാക്കുവാൻ ആയാൾക്കധികം അദ്ധ്വാനം വേണ്ടിവരും. അധികമായി വേണ്ടിവരുന്ന അദ്ധ്വാനത്തെ അളന്നുനോക്കിയിട്ടുണ്ട്; 25% കാലറി (Caloric)യാണെന്നാണ് കാണപ്പെട്ടത്. ദീപനം വന്ന ഭക്ഷണത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന 'ശക്തി'യുടെ ഒരു മാനപ്രമാണമാണ് കാലറി.

4. ഒരു ദിവസം ഉറക്കമൊഴിച്ചു എങ്കിൽ ഈ ഉറക്കമില്ലായ്മയ്ക്കൊണ്ടു വരുന്ന ക്ഷീണം തീർപ്പാൻ തുടച്ചയായി കറച്ചുദിവസം പതിവിലധികം സമയം ഉറങ്ങണമെ

ന്നു പറയാറുണ്ട്. സയൻസ് ഈ ധാരണയോടു യോജിക്കുന്നില്ല. ഒരു രാത്രി പതിവുപോലെ ഉറങ്ങുന്നതായാൽ ഈ ക്ഷീണം തീരെ ഇല്ലാതാവുന്നതാണ്.

5. അധികനേരം ഉറങ്ങാറുള്ളവർ അലസനാശം എന്നും വളരെക്കുറച്ചുമാത്രം ഉറങ്ങുന്നവർക്കാണ് ഏറ്റവും മധികം ഉത്സാഹവും പ്രാപ്തിയും ഉണ്ടാവുക എന്നും വാദിക്കുന്നവർ കുറവല്ല. നെപ്പോളിയനും എഡിസനും രാത്രി വളരെക്കുറച്ചുമാത്രമേ ഉറങ്ങിയിരുന്നുള്ളുവത്രേ. ഇവർ അവരുടെ പ്രവർത്തനരംഗത്തിൽ അനുപമനാരുമായിരുന്നു. പക്ഷേ പകൽസമയത്തു് ഇവർ 'പൂച്ചയുറക്കങ്ങൾ' പതിവുണ്ടെന്നുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. സാധാരണയായി കുറാൾ ഉറങ്ങാറുള്ള സമയം ഇങ്ങനെ ഇവർക്കുറേയായി ഉറങ്ങിയിരുന്നു എന്നാണ് കരുതേണ്ടതു്.

6. ഉറക്കമില്ലായ്മ ഗുരുതരമായ രോഗങ്ങൾക്കു കാരണമായേക്കാം. ഭക്ഷണക്കുറവുകൊണ്ടു മരിക്കുന്നതിലധികം വേഗത്തിൽ ഉറക്കമില്ലായ്മകൊണ്ടു മൃഗങ്ങൾ മരിച്ചു പോകുമത്രേ.

7. ഉറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പു ചൂടുള്ള ദ്രവദ്രവങ്ങൾ (പാലോ, വെള്ളമോ മറ്റോ) കുടിക്കുന്നതായാൽ ഉറക്കം അധികം സുഖകരമാകുമെന്നു കരുതി ചിലർ വയറുനിറയെ ചൂടുവെള്ളം കുടിച്ചാണ് കിടക്കയെ പ്രാപിക്കാറു്. പക്ഷേ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു സ്വേദനമായ ഉറക്കത്തെ തടയുക മാത്രമേയുള്ളു. ആ വെള്ളം മൃഗസഞ്ചിയെ മദ്ദിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഉറക്കത്തിനു് ഈ തടസ്സം നേരിടുന്നതു്.

വൈകുന്നേരം കുടിക്കുന്ന ജലം എത്രകണ്ടു കുറവാനോ അത്രയും ഉറക്കം തൃപ്തികമോവാനിടയുണ്ട്.

8. അതിയായ പ്രായാമം സൈപരനിദ്രയ്ക്കു വിപ്ലവമാണോ? തീർച്ചയായും. അതിയായ പ്രായാമംകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന ഭോമാസപാസ്വഗ്രം കാരണമാണ് ഉറക്കം വരാതിരിക്കുന്നത്. ചൂടുവെള്ളത്തിൽ കുളിക്കുന്നതായൽ ഈ അസപാസ്വഗ്രത്തിന് അല്പം ശമനം കിട്ടുന്നതാണ്.

9. നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന മെത്തയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. കടുപ്പമുള്ള കിടയ്ക്കു ഉറക്കത്തിന്റെ എത്രയും വലിയ ശതമാനം അത്രതന്നെ അതിന്റെ അതിമാർദ്ദവവും ഉറക്കത്തിന്നു തടസ്സമാണ്. ഇടത്തരത്തിൽപ്പെട്ട കിടയ്ക്കുയാണത്തമം.

10. ഭക്ഷണാനന്തരം പകുപ്പാങ്ങുന്നതു സുഖലോലുപതയാണോ? അത് കരുവന്റെ കഴിവുകളെ കുറയ്ക്കുമോ? 'ഉപ്പ്' എന്നായിരിക്കും ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു കിട്ടിയേക്കാവുന്ന മറുപടി. പക്ഷേ വാസ്തവം മറിച്ചാണ് മിസ്സോറി (അമേരിക്ക)യിലുള്ള സ്റ്റീഫൻസ് കോളേജിൽ (Stephen's College) വെച്ചു നടത്തിയ പഠനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതിതാണ്: ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം ഒരു മണിക്കൂർ ഉറങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആ സമയവുമ്പോൾ പഠിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളേക്കാളും 'മാർക്ക്' കിട്ടുമത്ര. ഈ സംഗതി വിദ്യാഭ്യാസാധികൃതന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പതിയേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

11. ഏറ്റവും ഗാഢമായ ഉറക്കത്തിന്റെ ലക്ഷണം സ്വപ്നം കാണാതിരിക്കലാണെന്നു പറയാറുണ്ടല്ലോ. ഇത് ഒരു അല്പവാസ്തവം മാത്രമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വപ്നരഹിതമായ നിദ്രയില്ലെന്നാണ് മനുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത്. സ്വപ്നങ്ങളുണ്ടായില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ അവയുടെ കാമ്യയില്ലെന്നു മാത്രമേ അർത്ഥമുള്ളൂ.

12. മാനസികമായ അലുപാനം ഉറക്കത്തിന്റെ പരമശത്രുവാണ്. മടിപിടിച്ചു വൈകുന്നരം, മിതമായ പ്രായാമം—ഇതാണ് ഉറക്കത്തിനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല കെക്കുകൂട്ടൽ.

13. നിദ്രയുടെ ഗാഢത അളക്കുവാൻ കഴിയും. ക്രമത്തിൽ ശക്തി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സ്വപ്നങ്ങളെക്കൊണ്ടോ ശബ്ദങ്ങളെക്കൊണ്ടോ ആണ് ഇതു സാധിക്കുന്നത്.

14. സ്വപ്നങ്ങളേയും ഉറക്കത്തിന്റെ ഗാഢതയെ അളക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. ഉറക്കമുണർന്നശേഷം താൻ കണ്ട സ്വപ്നത്തെ വ്യക്തമായി കാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആയാളുടെ ഉറക്കം ഒട്ടുംതന്നെ തൃപ്തികരമായിട്ടില്ല. കാമ്മിപ്പാനാവാത്ത സ്വപ്നങ്ങൾമാത്രം കണ്ടവരാണ് ഏറ്റവും ഗാഢമായി ഉറങ്ങിയിട്ടുള്ളവർ. പേടിസ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്നവരുടെ തലച്ചോറിനു ശരിയായ വിശ്രമം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് കരുതേണ്ടത്. ഉറക്കത്തിൽ റെഞ്ഞത്തു് ഒരു ഭയകരമുഗമോ വിശാലോ വന്നിരുന്നമന്തി എന്നും മറ്റും സ്വപ്നം കാണുകയും

തൽഫലമായി വല്ലാത്ത ശ്വാസം മുട്ടലും മറുപദവങ്ങളും ഉണ്ടാവുകയും ചിലർക്ക് പതിവുണ്ട്. ഇതുണ്ടാവുന്നത് കരുതരം ഹൃദ്രോഗംകാരണമാണത്രേ. വേറെ തരത്തിലുള്ള സ്വപ്നങ്ങളധികവും ഉദരസംബന്ധിയായ സുഖക്ഷേപകൾ കാരണമാണ് ഉണ്ടാവുന്നത്.

15. നിദ്രാസമയത്തു ദേഹത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളും ഉറങ്ങാതെ നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി, ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയേയും ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തേയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഞരമ്പുകൾക്ക് ഉറങ്ങാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷേ, അവയ്ക്കു വിശ്രമസൗകര്യം കിട്ടുന്നതാണ്. ശ്വാസോച്ഛ്വാസവും ഹൃദയസ്തന്ദനവും ഉറക്കത്തിൽ തുലാം സാധധാനത്തിലാവുന്നുണ്ടല്ലോ. മൃഗസഞ്ചിയും അമാന്തം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

16. ഉറക്കം എന്നുവെച്ചാൽ പ്രധാനമായി തലച്ചോറിന്റെ ഉറക്കമാണ്. അതുകൊണ്ടു മസ്തിഷ്കസംബന്ധിയായ രോഗങ്ങളോട് അതു് അത്യധികം ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. നാഡിബലമില്ലാത്തവരും ചിത്തഭ്രമമുണ്ടാവാനെടുപ്പമുള്ളവരും ഉറക്കത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

17. കുട്ടികൾ വളരുന്നത് ഉറങ്ങുമ്പോഴാണ്. വൃദ്ധന്മാർക്കും കുട്ടികൾക്കെന്നപോലെ ദീർഘനിദ്ര അത്യാവശ്യമത്രേ. പക്ഷേ, ഉറങ്ങുവാനുള്ള കഴിവു പ്രായം ചെല്ലുന്തോറും കുറഞ്ഞുവരുന്നു. അതുകൊണ്ടു കുട്ടികളെപ്പോലെ വൃദ്ധന്മാരേയും ഉറങ്ങാൻ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

അതുകൊണ്ട് ഉറങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ പൈദ്യസഹായം തന്നെ തേടേണ്ടതാണ്.

18. ഉറക്കമുണ്ടാവുന്നതെങ്ങനെയാണ്? ഉണന്നിരിക്കുന്ന സമയത്തു 'നാച്ചുറൽ ഫിപ്നോട്ടിക്' (Natural Hypnotic) എന്നു പറയുന്ന ഒരു പദാർത്ഥം ക്രമത്തിൽ ദേഹത്തിൽ ഉണ്ടാവുകയും ശേഖരിച്ചുവെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പദാർത്ഥത്തിന്റെ ആധിക്യത്തിലാണ് ഉറക്കം വരുന്നത്. ഉറക്കം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാലിതിന്റെ നിർമ്മാണം നിലയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ഉറക്കത്തിൽ കുറേക്കുറേക്കുറേയായി ഇത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണ് നിദ്രയുടെ ഗാഢത ക്രമത്തിൽ കുറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഈ പദാർത്ഥം ഇല്ലാതാവുന്നതോടുകൂടി നാം ഉണരുകയും ചെയ്യുന്നു.

19. തലച്ചോറിലുള്ള രക്തത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറവും ഉറക്കത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. ട്യൂറിനിലെ പ്രൊഫസർ ആൻജലോ മോസ്സോ (Angelo-Mosso 1846—1910.) എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ തലച്ചോറിലെ രക്തത്തെപ്പറ്റി പല പഠനങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. കാര്യം ശരിക്കു കിട്ടുന്നത് സമദാനത്തിലിരിക്കുന്നതും ആയാർ അല്ലമൊന്നനങ്ങുകയോ ഒരു ഭാഗത്തു തുച്ഛമായ അമച്ചുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്താൽ ചെയ്യുന്നതുമായ ഒരു മേശ അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു. അതിന്മേൽ കിടത്തിയ ഒരാളോട് ഒരു കണക്കു ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞാൽ തല പെച്ചിട്ടുള്ള അറാം പതുക്കെ താഴ്ന്നുതുടങ്ങും. ആ സമയത്തു തലച്ചോറിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞുകയറുന്ന രക്തത്തിന്റെ ഘനം

കാരണമാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. ഇതുപോലുള്ള സൂക്ഷ്മങ്ങളായ പലേ പരീക്ഷണങ്ങളുടേയും ഫലമായി തലച്ചോറിൽ രക്തം കുറഞ്ഞെങ്കിലേ ഉറക്കം വരികയുള്ളൂ എന്നു തെളിഞ്ഞു. ഭക്ഷണാനന്തരം വയറിയിലുള്ള രക്തനാഡികളിലേയ്ക്കു രക്തം അധികം ഒഴുകുകയും തൽഫലമായി തലച്ചോറിൽ രക്തം കുറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഉറക്കം കഴിഞ്ഞുടനെ എഴുപ്പത്തിൽ ഉറക്കം വരുന്നത്.

മാംസഭക്ഷകളായ സസ്യങ്ങൾ

ജന്തുവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭക്ഷണമത്രെ സസ്യവർഗ്ഗം. ചക്ഷു, ഈ സാധാരണനിയമത്തെ കീഴ്ക്കാൽ മറിക്കുന്ന ചില ചെടികളും ഇല്ലെന്നില്ല — പ്രാണികളെ തിന്നു ജീവിക്കുന്ന ചെടികൾ! ഇതു ജീവജാലങ്ങളുടെ ആത്മാഭിമാനത്തെ അസുഖകരമാംവണ്ണം ബാധിച്ചേക്കാവുന്ന ഒരു വാസ്തവമാണ്. വേണ്ടിയും വേണ്ടാതേയും ജീവികൾ സസ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വകരംചോദിക്കലായേയ്ക്കാം ഇതു്.

ചോരകുടിച്ചു പുളയ്ക്കുന്ന ഇത്തരം സസ്യങ്ങൾ യവക്ഷാരവാതകം (Nitrogen) കുറവായ കല്ലുപ്രദേശങ്ങളിലാണ് സാധാരണയായി വളരുക. 'സൺഡ്യൂ' (Sun-dew) എന്ന ഒരുതരം ഭംഗിയുള്ള കൊച്ചുചെടി ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണ്. അതിന്റെ ചുകന്ന ഇലകളുടെ അകത്തു നിന്നു മൃഗങ്ങളുടെ മീശചോലയുള്ള നീണ്ട സ്പർശികൾ (Tentacles) പുറപ്പെട്ട കാണാം. ഇവയുടെ അറ്റം മൊട്ടുസൂചിപ്പോലെ 'ഉണ്ടകളോ'ടു കൂടിയിരിക്കും. അവിടെ എല്ലാപ്പോഴും ഒരു ദ്രവം കിനിഞ്ഞു കാണാം. ഇത്തരം സ്പർശികൾ ഒരിലയിൽ ഇരുന്തരിലധികം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇലയുടെ നടുക്കുള്ളവ നീളം കുറഞ്ഞും അതിന്റെ അറ്റത്തുള്ളവ നീളം കൂടിയും ഇരിക്കും. ഇവയുടെ തുമ്പത്തുള്ള 'ഉണ്ടകൾ' വാസ്തവത്തിൽ

അത്യാധികം സ്പർശബോധമുള്ള ഗ്രന്ഥികളാണ്; അവയിൽനിന്നു വിസർജ്ജിക്കപ്പെടുന്ന ദ്രവം കാഴ്ചയിൽ മഞ്ഞുതുളളിപോലെ നിമ്ബലമായിരിക്കുമെങ്കിലും സ്പർശത്തിൽ കട്ടധികം കൊഴുപ്പും കട്ടയും ഉള്ളതാണ്. അതു തൊടുന്ന ചെറുപ്രാണികൾക്ക് അതിൽനിന്നു വിട്ടുപോരാൻ സാധ്യമേയല്ല.

സസ്യങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ചെടിക്കു് അതു് അതുതകരമാംവണ്ണം ഉണ്ടു്. കാരോ, മഴയോ, പൊടിയോ എത്രതന്നെ വന്നടിച്ചാലും വേണ്ടതില്ല, അതിന്നു യാതൊരു കലുക്കവുമില്ല. അതിന്റെ സ്പർശനികളുടെ തുമ്പത്തു പഞ്ചസാരപോലുള്ള സാധാരണ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളോ മണൽത്തരിയോ മരോറാ എറിഞ്ഞാൽ ഒരുപക്ഷേ കുറച്ചധികം ദ്രവത്തെ അതു വിസർജ്ജിക്കുമായിരിക്കാം; അതിൽക്കുചിത്തു് ആ ചെടിയുടെ ഇലകൾക്കോ സ്പർശനികൾക്കോ യാതൊരനക്കവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല. പകരം ഒരു മാംസക്കുഷണം അതിന്നടുത്തു കൊണ്ടുചെല്ലുന്നതായാൽ, സ്പർശനികൾ അനങ്ങുവാൻ തുടങ്ങുകയും പതുക്കെ അതിനെ ചാടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാംസത്തെയും മറ്റു പദാർത്ഥങ്ങളെയും തിരിച്ചറിവാൻ ഒരു ജീവിക്കുകൂടി ഇത്ര സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

തേൻ അന്വേഷിച്ചു പറന്നു കളിക്കുന്ന ഈച്ചകളോ മരോറാ സ്പർശനികളിലെ ദ്രവം തേനെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു് അതു തൊട്ടുപോയാൽ അതിന്റെ കഥ തീർന്നു. ആ സമയത്തു് ആ ചെടിയിൽ കാണുന്ന മാറങ്ങൾ ഏറ്റിൽ ചകർത്താൻ കഴിയാത്തത്ര അതുതാവചനമാണു്. പ്രാണി,

ഇല തൊടുന്നതോടുകൂടി ചെട്ടെന്നു സ്തംഭിനികളിലെ ദ്രവത്തിന്റെ സേവിയുങ്ങൾ മാറുകയും അതു ദീപനത്തെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു നീരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേ സമയത്തുതന്നെ അതു ചെന്നിരുന്ന ഇലയിലെ സ്തംഭിനികളിൽ ശുദ്ധേയമായ ചലനങ്ങൾ കണ്ടു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. അവ പതുക്കെപ്പതുക്കെ ഇരയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു വളഞ്ഞു ചെന്നു രണ്ടോ മൂന്നോ മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അതിനെ തീരെ മൃദീകളായുന്നു. ഇലയിൽ ആ ജീവി എവിടെച്ചെന്നിരുന്നാലും കൊള്ളാം, സ്തംഭിനികൾ വളഞ്ഞു ചെന്ന് അതിനെ പൊതിയാതിരിക്കയില്ല. കേര സമയത്തു് കരിലയിൽ രണ്ടു പ്രാണികൾ ചെന്നിരുന്നവെങ്കിൽ കണ്ട സ്തംഭിനികൾ ഒന്നിനേയും ബാക്കിയുള്ളവ മേറാതിനേയും പിടികൂടുന്നതാണ്. സ്തംഭിനികളിലെ ദ്രവംകൊണ്ടു മൃദപ്പെട്ട പ്രാണി ദമിച്ചുതുടങ്ങുകയും അങ്ങനെ ആ ചെടിയുടെ ഭക്ഷണമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ചോരയും നീരും വലിച്ചെടുപ്പാൻ ഏതാണ്ടു രണ്ടു ദിവസം വേണം. അതിനുശേഷം സ്തംഭിനികൾ പൂർവ്വസ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുകയും പ്രാണിയുടെ ശേഷിച്ചഭാഗങ്ങൾ കാരാത്തു പറന്നുപോകയും ചെയ്യുന്നു. ചെറിയ പാറകളാണ് 'സൺഡ്യൂ' ചെടിയുടെ സാധാരണ ഭക്ഷണം. ഈച്ച, ഉറുമ്പ്, വണ്ട് എന്നീ പ്രാണികളും ചിലപ്പോൾ അതിന്റെ ഇരയായിത്തീരാറുണ്ട്. കരിക്കൽ കരിലയിൽ പതിമൂന്നു തരത്തിലുള്ള പ്രാണികളുടെ അംശഭുജങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടത്രെ!

അതുതരകയും ബുദ്ധിപൂർവ്വവും ആയ ഈ ചലനങ്ങളുടെ ഏറ്റവും സോപഹമായ വശം അതു ഭക്ഷണ

ഞെ സഹായിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു മാത്രമല്ല. പിന്നെയോ? പ്രാണികൾ ചെന്നിരിക്കുന്ന സ്തംഭിനിയുടെ തുവത്തുനിന്നു തളവിക്കുന്ന 'സന്ദേശം' ഇലയിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്ക് അയക്കപ്പെടുകയും തൽഫലമായി അതിലെ സ്തംഭിനികൾ മുഴുവൻ ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു ഞായുകൾ മുഖേന തലച്ചോറിലേയ്ക്കും മറ്റവയവങ്ങളിലേയ്ക്കും 'സന്ദേശങ്ങൾ' അയക്കപ്പെടുന്നതുപോലെയല്ലേ? തലച്ചോറില്ലാത്തതുകൊണ്ടു സസ്യങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിശക്തിയില്ലെന്നാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളത്. പക്ഷേ, സൃഷ്ടിയുടെ മകുടമായ മനുഷ്യൻ ഇത്രയെങ്കിലും പ്രവൃത്തിസന്നദ്ധതയും കരുതയും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ!

നമ്മുടെ ഏറ്റവും മധികം സൂക്ഷ്മബോധമുള്ള അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് നാവു്. അതിനേക്കാൾ എത്രയോ അധികം സൂക്ഷ്മബോധമുള്ളതാണ് 'സെൻഡ്യൂ' ചെടിയുടെ ഇലകൾ. ഒരുദാഹരണം പറയാം. 0.2 മില്ലി മീറ്റർ നീളവും 0.000822 മില്ലി ഗ്രാം തൂക്കവുമുള്ള ഒരു രോമമുണ്ടു്—അതു മനുഷ്യന്റെ നാവിന്മേൽ യാതൊരു വികാരവുമുണ്ടാക്കുന്നതല്ല—ആ ചെടിയുടെ ഇലയിൽ ഇടുന്നതായാൽ അതു തട്ടിയ സ്തംഭിനി പതുക്കെ അനങ്ങിത്തുടങ്ങുന്നതായി കാണാം.

പതുപ്പനിലങ്ങളിൽ കാണുന്ന കെഴുതുകളുള്ള നീല വണ്ണപ്പൂക്കളോടുകൂടിയ 'ബട്ടർ വോർട്ട്' (Butter-wort) എന്ന ചെടിയും മാംസഭക്ഷണം. അതിന്റെ മഞ്ഞനിറത്തിലുള്ള ഇലകളിൽനിന്നും കൊഴുപ്പും ദ്രവ്യമുള്ള ഒരു വെള്ളം എല്ലായ്പ്പോഴും കിനിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇവ

യിൽ വന്നിരിക്കുന്ന പ്രാണികൾ ഇതിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു് പതുക്കെ ദഹിച്ചു് ആ ചെടിയുടെ ഭക്ഷണമായിത്തീരുന്നു.

തടാകങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്ന 'ബ്ലാഡർ വോർട്ട്' (Bladder-wort) എന്ന ചെടി ചെറിയ ജലജന്തുക്കളെയാണ് ഭക്ഷിക്കുക. അതിന്റെ പീതികറഞ്ഞ ഇലകൾക്കിടയിൽ കായകളെന്നുപോലെ ഒട്ടധികം ചെറുസഞ്ചികൾ കാണാം. അവയ്ക്ക് കാരോന്നിനും കാരോ ചെറുവാതിലുമുണ്ട്. അതു സ്തൂടികംപോലെ സ്വച്ഛതയുള്ളതും ഉള്ളിലേയ്ക്കുമാത്രം തുറക്കുന്നതുമാകുന്നു. സഞ്ചികളിൽനിന്ന് ആ ചെടി എങ്ങനെയോ വെള്ളം വീച്ചി പുറത്തുകളയുകയും അപ്പോൾ അചയുടെ ഭിത്തികൾ ചതുങ്ങിപ്പൊറുകയും ചെയ്യുന്നു. കെണി തെയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞു! സഞ്ചികളിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശനദവാരത്തിന്നു പുറം സൂക്ഷ്മബാധമുള്ള കുഴം സ്പർശിനികൾ ഉണ്ട്. വെള്ളത്തിൽ സീന്തിക്കളിക്കുന്ന വല്ല ചെറുജീവിയും ആ സ്പർശിനികളിൽ തൊട്ടുപോയാൽ വാതിൽ പെട്ടെന്നു തുറക്കുകയും സഞ്ചി വികസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അതിലേയ്ക്കു വെള്ളം പാഞ്ഞുകയറുകയും അതിന്റെ ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ടു് ആ ജീവിയും സഞ്ചിയിലേയ്ക്കു വലിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. വാതിൽ വീണ്ടും അടയുകയും സഞ്ചി ആ പ്രാണിയുടെ ശവപ്പെട്ടിയായിത്തീരുകയും ഒപ്പം ഒഴിയും.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ചെടികൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലും അതുപോലുള്ള ശീതപ്രദേശങ്ങളിലുമാണ് അധികം കണ്ടു വരുന്നതു്. ഉഷ്ണരാജ്യങ്ങളിലും മാംസഭക്ഷകളായ ചെടികൾ

കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. 'പിച്ചർ പ്ലാന്റ്' (Pitcher-plant) അത്തരത്തിൽ പെട്ട ഒന്നാണ്. തുടിക്കിടക്കുന്ന അതിന്റെ ഇലയുടെ അറ്റം ഒരു വള്ളിപ്പോലെ നീണ്ടു വെട്ടിപ്പകിട്ടോടുകൂടിയ ഒരു പാത്രത്തിൽ വർഷം നൂറു വർഷം അടപ്പം ഉണ്ട്. അതിന്റെ വക്കിനു ചുറ്റുമുണ്ടാവുന്ന തേൻ കുടിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഈച്ചകളും മറ്റും അതിൽ വന്നിരിക്കുകയും കാൽ വഴുതി പാത്രത്തിൽ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. പാത്രത്തിനകത്തു് ഒരുതരം ദ്രവമുണ്ട്; അതിൽ ആ പ്രാണി മുങ്ങിപ്പോവുകതന്നെ ചെയ്യും. ചില ചെടികളിൽ പതിനെട്ടിഞ്ചോളം നീളമുള്ള പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ചെറുപക്ഷികളേക്കൂടി മുക്കിക്കൊല്ലുവാൻ വേണ്ട ദ്രവം അതിനകത്തുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമത്രെ.

'ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും അതുതകരമായ ചെടി' എന്നു പരിണാമസിദ്ധാന്തകർത്താവായ 'ഡാവിൻ' വിവരിച്ചതാണ്, 'ചിനസ്സിന്റെ ഈച്ചക്കെണ്ണി' (Venus' flytrap) എന്നതരം ചെടി. അതിന്റെ ഇലയുടെ വക്കത്തെയൊന്നു നീണ്ടു കൂർത്ത മുളകളുണ്ട്. ഇലകൾ കണ്ടാൽ ഏതാണ്? ഒരു മുതല വാ പൊളിച്ചതുപോലെയിരിക്കും. വല്ല പ്രാണികളും അതിൽ പതിച്ചാൽ അതു താനേ കൂടുകയും പ്രാണി അതിനകത്തുവെച്ചു ഭക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

എഫ്. ജി. വെൽസ് ഒരു കഥയിൽ, ഒരു 'ആർപ്പിടിയൻ ചെടി'യെ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ

വേട്ടകൾ അതു നട്ടുവളർത്തിയ ആളെ അട്ടകളെപ്പോലെ
 പിടികൂടുകയും ചോര മുഴുവൻ കുടിച്ചു വാരിക്കുകയും ചെയ്
 ത്തതാണ് കഥ. ഇത് ഒരു കലാകാരന്റെ ദിവാസ്വപ്നം
 മാത്രമാണെന്നറിയുന്നത് ഒരു പക്ഷേ ചിലർ ആൾപ
 സപ്രദമായേക്കാം.

ആസ്സാമിലെ ഭൂകമ്പം

ഭയങ്കരമായൊരു ദേശീയവിപത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇക്കൊല്ലം സ്വാതന്ത്ര്യദിനം ഉദയം ചെയ്തത്. അടുത്തകാലത്തെവിടേയും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തത്ര രുക്ഷമായ ഒരു ഭൂകമ്പം ആസ്സാമിനെ ശൂശാ നതുല്യമാക്കി. പതിനയ്യായിരം ചതുരശ്രനാഴികയോളം വിസ്തീർണ്ണം വരുന്ന പ്രദേശം ഈ ഭൂകമ്പത്തിനും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിനും ഇരയായി. മരിച്ചവരുടെ എണ്ണം ആയിരക്കണക്കിലേ ഉണ്ടാവുമെങ്കിലും അൻപതു ലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങൾക്കു വീടും കുടിയും ഇല്ലാതായിട്ടുണ്ടത്രെ. ഒരു ലക്ഷത്തിൽപ്പരം വീടുകൾ നശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലക്ഷക്കണക്കിൽ കന്നുകാലികളും ചത്തൊടുങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാംകൂടി പത്തു കോടി ഉറപ്പികയോളം വില വരുന്ന സ്വത്തുനാശം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സാധാരണയായി ഉണ്ടാകാറുള്ള ഭൂകമ്പങ്ങൾക്കൊണ്ടു്, അവ എത്ര രുക്ഷമായാലും ശരി, ഇത്രയധികം നാശം ഉണ്ടാവുക പതിവില്ല. ആസ്സാമിലുണ്ടായതിന്നു്, വേറെയും സവിശേഷതകളുണ്ട്. പ്രധാനമായ ഭൂമികുലുക്കം കഴിഞ്ഞശേഷം ചെറുചെറുതായ ഭൂതാലിപികൾ കുലുക്കങ്ങൾ പിന്നെയും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നു; ഇനിയും അതു നിലച്ചിട്ടില്ല. പലയിടത്തും ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ സ്ഥാ

നം വിട്ടു നീങ്ങിയതായും കാണുന്നു. പുഴകളുടെ ഗതിയെ ഇതു തടസ്ഥപ്പെടുത്തുക കാരണം ഭയങ്കരമായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന്നും ഇടയായി. ആകപ്പാടെ ഈ ഭൂകമ്പം ആസ്സാമിലെ ഭൂപ്രകൃതിയെത്തന്നെ അന്വേദമാറി മറിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളുടെ പൊട്ടിപ്പൊട്ടലിന്റെ ഒരു നാണ്ടി എന്നോണമായിരിക്കും സാധാരണ ഭൂകമ്പങ്ങളെന്ന് ഇതിലെ മറ്റൊരു ലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആസ്സാമിൽ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഭൂമികുലുക്കവും അഗ്നിപർവ്വതസംബന്ധിയാണോ? ആണെന്നു വലതും പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം മറിച്ചാണ്. എന്തെന്നാൽ, ആസ്സാമിനടുത്തുള്ള സജീവമോ നിർജീവമോ ആയ അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല. ബർമ്മയിലെ പോപ്പ, നാക്കോൺഡം, എന്നീ അഗ്നിപർവ്വതങ്ങൾക്ക് ആസ്സാമിൽ ഭൂകമ്പമുണ്ടാകത്തക്ക സാമീപ്യമില്ല. അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളുണ്ടായേക്കാൻ വഴിയുള്ള പർവ്വതനിരകളും ആസ്സാമിലില്ല. മറ്റൊരു പ്രധാനസംഗതി ഇതാണ്: അഗ്നിപർവ്വതസംബന്ധിയായ ഭൂകമ്പം ആസ്സാമിലുണ്ടായപ്പോലെ ത്രക്കുമാകാൻ ഒരു വഴിയുമില്ല.

എന്നാൽ ആസ്സാമിലെ ഈ സംഭവത്തിന്നു കാരണമെന്താണ്? അവിടെ ഭൂമികുലുക്കമുണ്ടാകുന്നത് ഇതാദ്യമായിട്ടല്ല. 1830-നുംശേഷം പുരുങ്ങിയതു പതിന്നാലു വൻകിടഭൂകമ്പങ്ങൾ ആസ്സാമിനെ കുലുക്കിയിട്ടുണ്ട്. 1897-ൽ ആസ്സാമിലുണ്ടായ കുലുക്കമത്രേ ലോകത്തിലിന്നേവരെ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽവെച്ചേറ്റവും ത്രക്കുമാ

യത്ത്. ഇങ്ങനെ തുടച്ചുയായുള്ള കലകളുടെ കരങ്ങൾ യിത്തീന്നിരിക്കുന്നു വാസ്തവത്തിൽ ആസ്സാം.

ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും ഭൂകമ്പശാസ്ത്രപരമായും ആസ്സാം ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും അടിയുറപ്പില്ലാത്ത പ്രദേശമാണ്. വലുപ്പത്തിൽ ഹിമാലയൻ പർവ്വതനിര മലകളുടെ കാർമ്മവരാണെങ്കിൽ, പ്രായത്തിൽ അത് ഒരു എളിയ അനന്തിരവൻ മാത്രമാണ്. അതായത്, ഹിമാലയം നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഭൂപ്രദേശങ്ങൾക്കു പുതുതായി ചുമക്കേണ്ടിവന്ന ഭാരമാണല്ലോ ഈ പർവ്വതനിരകൾ. ഹിമാലയൻ താങ്ങാനാവാത്ത ഘനവും അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശങ്ങളുടെ സഹനശക്തിയും തമ്മിലുള്ള മത്സരം ഇനിയും തീർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അസ്തിവാരം ഉറയ്ക്കാതെ ഒരു ഉയർന്നുകെട്ടിടം പണിചെയ്തയർത്തിയാലുണ്ടാവുന്ന അനുഭവമാണിവിടെ കാണുന്നത്. ഇരുനൂറ്റാണ്ടുപോലധികം നാഴിക വീതിയും ആയിരത്തുനൂറു നാഴിക നീളവും പലയിടത്തും നാലും അഞ്ചും നാഴികവരെ ഉയരവുമുള്ള ഒരു പർവ്വതത്തിന്റെ ഭാരം ചിലപ്പോഴൊന്നുമല്ലല്ലോ. ഈ മലനിരകളുടെ അസ്തിവാരമായി നിലകൊള്ളുന്നത് അവയെ താങ്ങിനില്ക്കുന്ന കനത്ത പാറക്കുട്ടുകളായിരിക്കും. ഭാരം താങ്ങാനാവാതെ അവ ചിലപ്പോൾ പൊട്ടിത്തരിപ്പണമാകാറുണ്ട്. വിസ്തൃതമായ പ്രദേശങ്ങളിൽ പെട്ടെന്ന് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയുടെ പുറത്തോടിൽ വല്ലാത്ത ക്ഷോഭം ഉളവാകുന്നു. ഈ ക്ഷോഭമാണ് നാം ആസ്സാമിൽ കണ്ടത്. ഇതേ കാരണംകൊണ്ടുതന്നെയാണ് തുടച്ചുയായി ഒട്ടുവളരെ കൊ

മുദ്രകമ്പങ്ങൾ ആസ്സാമിൽ അനുഭവപ്പെട്ടത്; ചുരുങ്ങിയ സമയം വിരമം പതുക്കെപ്പതുക്കെ നിലക്കയാണെന്നതും. പ്രധാനമായ ഭൂമികുലുക്കത്തിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന കൊച്ചുഭൂകമ്പങ്ങൾ ആയിരിക്കണമെന്നു ഉണ്ടായേക്കാം. അത് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ കൂടുതൽ കാലത്തേക്കു നീണ്ടുനിന്നേക്കാം. ഇതാണ്. 1897-ൽ ആസ്സാമിലുണ്ടായ ഭൂമികുലുക്കത്തിനെത്തുടർന്നുള്ള കൊച്ചുകുലുക്കങ്ങൾ പത്തു കൊല്ലംവരെ നീണ്ടുനിന്നിട്ടുള്ളതായി നിരീക്ഷണശാലകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആകെ 5000 കുലുക്കങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടത്രെ.

ഇക്കാര്യത്തിലും, ഇത്രയല്ലേ സംഭവിച്ചുള്ളൂ എന്നു സമാധാനിപ്പാൻ നമുക്കു വഴിയുണ്ടത്രെ! ഈ ഭൂകമ്പത്തിന്റെ കേന്ദ്രം ആസ്സാമിൽനിന്നു പൂർത്തിയായ 150 നാഴിക അകലെയാണെന്നാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ടിബറ്റിലോ വടക്കൻ ബർമ്മയിലോ ഉള്ള വിജനമായ മലപ്രദേശങ്ങളിലായിരിക്കണം ആ കേന്ദ്രം. അത് ആസ്സാമിൽത്തന്നെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തെന്തു സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല!

ഈ ഭൂമികുലുക്കത്തിന്റെ ഫലമായി വലിയ ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ ഒന്നായി സ്ഥാനംവിട്ടു വഴുതി നീങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇതു പുഴകളുടെ ഗതിയെ തടസ്സപ്പെടുത്തി. ചില പുഴകളുടെ ഗതിയെ അന്വേഷിച്ച് മാറിവിടുകതന്നെ ചെയ്തു. ബ്രഹ്മപുത്രയിലും മറ്റും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന് ഇതാണ് കാരണം. വാസ്തവത്തിൽ ഭൂമികുലുക്കത്തിനേക്കാൾ നാശമുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത് ഈ വെള്ള

പൊക്കമാണ്. ഇതു വേറൊരു വിഷമപ്രശ്നത്തോടു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു - മണ്ണറിക്കൽ. കൃഷിഭൂമികളേയും, ഗ്രാമങ്ങളേയും, പട്ടണങ്ങളേയുംതന്നെ കുത്തിയൊലിക്കുന്ന പെട്ടെം തിന്നൊട്ടക്കിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഇത്തരം ഭൂകമ്പങ്ങളുടെ ഫലമായി ഭൂമിയുടെ നിരോധനതത്ത്വമിതിയും മാറ്റം സംഭവിക്കാറുണ്ട്. ഫിമവാന്റെ ഉയരം കൂടെക്കൂടി വലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാനിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. കഴിഞ്ഞ ഇരുനൂറുകൊല്ലമായി ഭൂമികുലുക്കങ്ങളും മറ്റും കാരണമായി അതിന്റെ ഉയരം 29002 അടിയിൽനിന്ന് 29200 അടിയായി വലിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇത്തരത്തിലുള്ള ഭൂമികുലുക്കങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷ നേടുവാൻ വല്ല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ടോ? ഇല്ലെന്നത്രേ വിദഗ്ദ്ധഭിപ്രായം. പടിഞ്ഞാറെ അറ്റം മുതൽ കിഴക്കേ അറ്റം വരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഫിമവാൻ വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ സമതലപ്രദേശങ്ങളെ പതുക്കെപ്പതുക്കെ ഞെരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ മട്ട്തന്നെ ഏറക്കുറവ് അനുഭവിക്കുകയാണത്രെ നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷേ കെട്ടിടങ്ങളുടെ നിർമ്മിതിയിലും മറ്റും ചില മുൻകരുതലുകളെടുക്കുവാൻ കഴിയും.

ഇക്കാര്യത്തിലെങ്കിലും തെക്കേ ഇന്ത്യക്കാർ മെച്ചക്കാരെന്നു പറയാം. ഏറ്റവും പഴഞ്ചൻമലനിരയാണ് നമ്മുടെ പശ്ചിമഘട്ടം; ഡെക്കാൻ പീഠഭൂമിയേകട്ടെ ഏറ്റവും സുദൃഢവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആസ്സാമിലെ അനുഭവം ഇവിടെ ആവർത്തിക്കപ്പെടുവാൻ ഒരു വഴിയുമില്ല.

ധൂമകേതു

കരിക്കൽ—വളരെക്കാലം മുമ്പൊന്നുമല്ല—ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, ഒരു ധൂമകേതുവിന്റെ ഉദയമുണ്ടെന്ന്, ഗണിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു. അന്നത്തെ സാധാരണനാരോടൊപ്പം അദ്ദേഹവും, പഴയ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ ആമഗ്നനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ധൂമകേതു ഉദിക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു, അദ്ദേഹം മിണ്ടാതിരുന്നില്ല. അതിന്റെ ഉദയം, രാജാവിന്റെ മരണത്തെയോ, രാജ്യത്തിന്റെ നാശത്തെത്തന്നെയോ, കുറിക്കയാണെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പ്രവചിച്ചപ്പോലെ, കൃത്യസമയത്ത്, ആകാശവീഥിയിൽ ധൂമകേതു ഉദിച്ചുപൊന്തി. ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പ്രവചനത്തിലെ പ്രധാനമായ ഭാഗം ഇതാ അനുഭവപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ബാക്കി സംഗതികളും അപ്പോൾ ശരിയാവാതെ തരമില്ല. പേടിച്ചുണ്ടു ജനങ്ങൾ, എന്താണ് സംഭവിക്കുക എന്നറിയാതെ, രാജ്യമാകെ കടലിൽ മുങ്ങിപ്പോവുകയോ മറ്റോ ചെയ്തേയ്ക്കുമെന്നു ഭയന്ന് ഉൽക്കണ്ഠാകുലരായി, കുപ്പലുകളിലും വഞ്ചികളിലും കയറി കടൽമദ്ധ്യത്തിൽ താമസമുറപ്പിച്ചു. കരണിഷ്ടസംഭവവും ഉണ്ടായതുമില്ല.

കന്നാംലോകമഹായുദ്ധത്തിനു മുമ്പ് ഒരു ധൂമകേതു കാണപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ മുതൽക്കു് അതു കാണ

വാനിടയായ കാരോരുത്തരും, വരുവാൻ പോകുന്ന ഒരു ഭയങ്കരവിപത്തിനെ സ്വപ്നം കാണാൻ തുടങ്ങി. ഉദ്ദേശിച്ച മാതിരി, ഏറെത്താമസിയാതെ, ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ധൃമകേതുവിന്റെ ആവൽസൃചക ധർമ്മത്തിന് ഇതിലധികം തെളിവുവേണ്ടോ?

ക്രിസ്തുവുൾ 66-ാമതിൽ, ജരസലത്തിനു മീതെ തേജോമയമായ ഒരു വാൾ ഉദിച്ചുപൊന്തിയതായി ജോസഫസ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പുണ്യനഗരത്തിന്റെ നാശം അതിനെത്തുടർന്നാണത്രെ ഉണ്ടായത്! 1456-ൽ, അതേ ധൃമകേതു വീണ്ടും കാണപ്പെട്ടു. മുസൽമാന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ ഘോരയുദ്ധങ്ങൾ നടന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. 1066-ലും ആ ധൃമകേതു കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനെത്തുടർന്നാണ് നോർമൻകാർ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ ആക്രമിച്ചതെന്നു പൊതുവെ ധാരണയുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെ, ധൃമകേതുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ അന്ധ വിശ്വാസങ്ങൾക്ക്, യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പ്രാബല്യം കൊടുക്കുവാൻ, പല സംഭവങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചു കാട്ടാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ഈ ന്യായവാദങ്ങളുടെയെല്ലാം കടയ്ക്കൽ കത്തിവെള്ളുന്ന സംഗതികൾ ഇന്നു ശാസ്ത്രത്തിനു തെളിയിച്ചുകാട്ടുവാൻ കഴിയും. ധൃമകേതുവിനെ ആവരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ധൃമപടലം നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വരുവാൻ പോകുന്ന വിപത്തിനെപ്പറ്റി മുൻറിയിപ്പുതരുവാൻ, എങ്ങിനെന്നോ ഇറങ്ങിവരുന്ന തേജോരൂപങ്ങളല്ല ധൃമകേതുക്കൾ. നമ്മുടെ സൗരയൂഥത്തിൽപ്പെട്ടതാണ് അവ. അതായതു, സൂര്യനു ചുറ്റും ഭൂമിയും ചന്ദ്രനും

ഗ്രഹങ്ങളുമെല്ലാം എങ്ങിനെ പുറംതിരിയുന്നുവോ, അതുപോലെ പ്രത്യേകഭൂമണമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നവയാണ് ധൂമകേതുകൾ. രാപ്പകൽ പോലെയോ, ഇതുകളെപ്പോലെയോ, ചന്ദ്രോദയംപോലെയോ ഉള്ള വെറും ഒരു പ്രകൃതിസംഭവം മാത്രമാണ്, അതിന്റെ ഉദയം. അതിൽ പരക്കൻ ഭൗതികതപമല്ലാതെ, പിടികിട്ടാത്ത മായാവിശേഷങ്ങളൊന്നുമില്ല.

സാധാരണ, ധൂമകേതു എന്നു കേട്ടാൽ, പ്രകാശമുള്ള ഒരു തലയും അതിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് ആകാശമദ്ധ്യത്തിൽ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു വാലും ആണ് കാർമ്മയിൽ വരിക. പക്ഷേ, ധൂമകേതുകളിൽ അധികവും, കാഴ്ചയ്ക്കു വിധേയമാകാത്തവയാണ്. ചലുതായി കാണപ്പെടുന്ന പ്രകാശമുള്ള ധൂമകേതുകൾ വളരെ കുറവാണ്. ഇന്നേ പരെ കാണപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ, 10 ശ. മ. മാത്രമേ ഭൂദർശിനിയുടെ സഹായംകൂടാതെ കാണാവുന്നതുള്ളൂ. അതിൽത്തന്നെ അധികവും ചെറുതെത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. 1911-ൽ, അതായതു ലോകമൊഴുത്തത്തിനുമുമ്പ്, ഉദിച്ചയന്ന് ധൂമകേതു വലിയതെത്തിൽപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു. അതിന്റെ തലയുടെ വ്യാസം 10,00,000 നാഴികയായിരുന്നു—സൂര്യന്റെ വ്യാസത്തിലുടമയികം! സാധാരണ വലിയ ധൂമകേതുകളുടെ ശരാശരി വ്യാസം 80,000 നാഴികയായിരിക്കും—വ്യാഴത്തിന്റെ വ്യാസത്തോടൊപ്പം. ഭൂമിയോളം ചെറുതായ തലയുള്ള ധൂമകേതു ഇല്ലെന്നതന്നെ ചായം. ഒരു ചെറിയ ധൂമകേതുവിന്റെ വാലു 50,00,000 മുതൽ 1,00,00,000 നാഴികവരെ നീളമുള്ളതായിരിക്കും.

1882-ൽ കാണപ്പെട്ട ധൂമകേതുവിന്റെ വാലിന്റെ നീളം 10,00,00,000 കാഴികയായിരുന്നു. എങ്കിലും ധൂമകേതുവിന്റെ പ്രധാനഭാഗം അതിന്റെ തലയാണ്. കാഴ്ചയിൽ അതു അസ്സച്ചവും മേഘംപോലെയുള്ളതുമാകുന്നു. സൂര്യനോട് അടുക്കുകയോ അകലുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ വലിപ്പം വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകാണാം. ഇത്രയെല്ലാം വലിപ്പമുള്ള ധൂമകേതുവിന്റെ തുക്കമാണെങ്കിൽ വളരെ തുച്ഛവുമാണ്. അത്രയും ശുന്യമാണ് അതിന്റെ ഉള്ളിൽ. ഒരു ധൂമകേതുവിനെ ചൂക്കിച്ചുരുക്കുന്നതായാൽ, അതിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെ ഒരു ചെറിയ പെട്ടിയിലൊതുക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ തലയുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തു നക്ഷത്രംപോലെ പ്രകാശമുള്ള ഒരു ഭാഗമുണ്ട്. ലോഹകീടങ്ങളും വാറകളുമടങ്ങിയതാണ് ഈ കേന്ദ്രം.

ധൂമകേതുക്കൾക്കു പ്രത്യേകമായ ഭ്രമണമാറ്റങ്ങളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുപോയി. സംധാരണയായി, അണ്ഡാകൃതിയിലായിരിക്കും ഈ ഭ്രമണമാറ്റം. അത്തരം ധൂമകേതുക്കൾ, ശക്തിയുള്ള മറ്റു ഗോളങ്ങളുടെ ആകർഷണംകൊണ്ടു സൂര്യമണ്ഡലംതന്നെ വിട്ടുപോയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ക്ലിപ്തമായ കാലങ്ങളിൽ ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു കാണപ്പെടുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഇന്നിന്ന ധൂമകേതുക്കൾ, ഇന്നിന്ന കാലങ്ങളിൽ ഉദിക്കുന്നതാണെന്നു മുൻകൂട്ടി പറയാൻ കഴിയും. ആവർത്തിനെപ്പറ്റി മനുഷ്യനു മുൻറിയില്ലെന്നു വാനെത്തുന്ന ധൂമകേതുവിന്റെ വരവിനെക്കൂടി മുൻകൂട്ടി നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാമെന്നതും. ലോകമഹായുദ്ധത്തി

നമുവു കാണപ്പെട്ട ധൂമകേതു 1985-ൽ വീണ്ടും കണ്ടെത്താനിടയുണ്ട്. ആ ഉദയവും ആവത്തിനെ സൂചിപ്പിക്കാനാണെന്നു പറയുന്നതിൽ എത്ര കണ്ട് അത്ഭുതമുണ്ട്? ധൂമകേതുവിനെ സംബന്ധിച്ച അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനമില്ലായ്മ തെളിയിക്കുവാൻ ഇതിലധികം പറയേണ്ടതുണ്ടോ?

ഇന്നേവരെയായി 900-ൽപ്പരം ധൂമകേതുകൾ ഉദിച്ചിട്ടുള്ളതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ 400-കാളം, ദൂരദർശിനി കണ്ടുചിടിക്കപ്പെട്ടതിന്നു മുമ്പുദിച്ചിട്ടുള്ളവയുമാണ്. കൊല്ലത്തിൽ പുരുഷിയത്ത് അരഡസൻ ധൂമകേതുകളെങ്കിലും ഉദിച്ചുവരാതിരിക്കയില്ല. യന്ത്രസാഹായ്യംകൂടാതെ അപ ദൃശ്യമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലെന്നുള്ളു. ഇവയിൽ 70. ശ. മ. പുതിയ ധൂമകേതുകളാണ്. ബാക്കി 30. ശ. മ. പഴയവയുടെ തിരിച്ചുവരവുമാണ്. ഒരു കൊല്ലത്തിൽ അരഡസനോളം ധൂമകേതുകളുദിക്കുമെങ്കിൽ, ഈ ലോകത്തിൽ തുടച്ചുയായി ലോഭവിപത്തുകളല്ലാതെ ഗുണകരമായ യാതൊന്നുംതന്നെ ഉണ്ടാവാൻ വഴിയില്ല; പഴയ 'സൌഖണ്ഡ്യകാല'ങ്ങളിലും അനുഭവം അതുതന്നെ!

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുമുമ്പു കാണപ്പെട്ട ആ വലിയ ധൂമകേതു, ഒരു പഴയ ചങ്ങാതിയാണ്. സൂമാർ 75-76 കൊല്ലം ചെല്ലുന്നോടും അയാൾ കൃത്യമായി തിരിച്ചുവരും. 1581-ൽ ഏപ്രിലനും 1607-ൽ കെപ്ലറും കണ്ടതു മേല്പറഞ്ഞ ധൂമകേതുവിനെത്തന്നെയാണ്. അതു 1758-ൽ വീണ്ടും കാണപ്പെട്ടെന്നു കെപ്ലർ പറഞ്ഞ മാതിരി, അക്കാലം ക്രിസ്റ്റ്മസ് ദിവസം ഉദിച്ചുവെ

ന്തി. അതിനുശേഷം 1835-ലും 1910-ലുമാണ് അതു കാണപ്പെട്ടത്. 1985-ൽ വീണ്ടും അതുദിച്ഛേയ്ക്കാനിടയുണ്ട്. സുപ്രസിദ്ധമായ 'മാലിയുടെ ധൂമകേതു'വാണ് അത്.

1843-ൽ മെക്സിക്കോവിലും ഐക്യരാജ്യത്തിലും തെക്കൻ യൂറോപ്പിലും പെട്ടെന്നുദിച്ചുപൊങ്ങിയ ധൂമകേതു വളരെ പ്രത്യേകത കണയിക്കുന്നു. അതിനു രണ്ടു വാലുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. കാരണം 5,810 ലക്ഷം നാഴിക നീളമുള്ളതാണെന്നു ബാഗോസ്റ്റോപ്സ്കി എന്ന റഷ്യൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

1818-ൽ മാഴ്സെയിൽസിലെ പോൺസ് എന്നാൾ കണ്ടുപിടിച്ചതും ആദ്യം എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഗവേഷണം നടത്തിയതുമായ ധൂമകേതു, 1208 ദിവസം കൂടുമ്പോഴല്ലാം മടങ്ങിവരും. 1800-നുമുമ്പു കാണപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ധൂമകേതുക്കളിൽ ഇതും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ആദ്യം തെളിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിനാലാണ് ആ ധൂമകേതു അറിയപ്പെടുന്നത്.

1826-ൽ കണ്ട 'ബീലയുടെ ധൂമകേതു', ആറോ ഏഴോ കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ തിരിച്ചുവന്നിരുന്നു. 1745-ൽ അത് ഉദിച്ചപ്പോൾ, രണ്ടായി വേർതിരിയുവാൻ തുടങ്ങി. 1852-ൽ അതു വീണ്ടും കാണപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഇരട്ടയായിക്കുഴിഞ്ഞിരുന്നു. വേർതിരിഞ്ഞ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ 10,21,000 നാഴിക അകലമുണ്ടായിരുന്നു. 1852-നുശേഷം അത് എങ്ങോ പോയിമാഞ്ഞു. ഇതേ വരെ തിരിച്ചുവന്നിട്ടില്ല.

കുറേ ദൂരദർശിനിയുമായി ആകാശം മുഴുവൻ എല്ലാ

ജ്യോതിർജ്ഞാനോക്തികൾക്കുണ്ടിരിക്കുന്ന ജ്യോതിർജ്ഞാനോ
 ജ്ഞാനമാണ് ധൂമകേതുക്കളെ തേടിപ്പിടിക്കുന്നത്. ഈ
 മിനക്കൂട്ട ജോലിക്കുള്ള പ്രതിഫലമെന്നോണം, അവ
 യെ കണ്ടുപിടിക്കുന്ന ആളുകളുടെ പേരോടുകൂടിയാണ്
 ധൂമകേതുക്കളെ അറിഞ്ഞുവരാറ്. ധൂമകേതുക്കളെ തേ
 ടിപ്പിടിക്കുന്നതിൽ, ജ്യോതിർജ്ഞാനോജ്ഞാൻ പ്രദർശിപ്പി
 ക്കാറുള്ള അസാധാരണമായ ആവേശത്തെ ചിത്രീകരിക്കു
 ന്ന ഒരു സംഭവമുണ്ട്. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന
 മെസ്സയർ എന്ന ഹൂബുജ്യോതിർജ്ഞാനോജ്ഞാൻ ഒരു ധൂമ
 കേതുവിനെ തിരഞ്ഞുപോരുകയായിരുന്നു. ആ ഘട്ടത്തി
 ലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപത്നി മരിച്ചുപോയത്.
 തൽഫലമായി ധൂമകേതുവിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 ശ്രദ്ധ തിരിക്കേണ്ടിവന്നു. അപ്പോഴാണ് മോൺടെയിൻ
 അതേ ധൂമകേതുവിനെ തേടിപ്പിടിച്ചത്. മെസ്സയർ നി
 രാശനായി. പത്നിയുടെ മരണത്തിൽ കരാൾ സഹതാ
 പം പ്രദർശിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ധൂമകേതുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള
 ചിന്തകളാൽ തലനിറഞ്ഞ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ കണ്ണീരോടെ
 പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ആകെ 12 ഏണ്ണത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചു
 കഴിഞ്ഞു. 18-ാമത്തെതു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് ആ
 മോൺടെയിൻ അതും കൊണ്ടുപോയിക്കളഞ്ഞു.” അത്ര
 യുമായപ്പോഴാണ് താൻ ധൂമകേതുവിനെപ്പറ്റിയല്ല, മ
 രിച്ച ഭാര്യയെപ്പറ്റിയാണ്, കരയേണ്ടതെന്ന് കാമ്യ വ
 ന്നത്. പ്രിയപത്നിയുടെ പേർ പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ധൂമ
 കേതുവിനെ വിചാരിച്ച്, അദ്ദേഹം പിന്നെയും കണ്ണീർ
 വാർത്ത.

അഞ്ചുലക്ഷം കൊല്ലത്തിനുശേഷം

ഏതാണ്ട് അഞ്ചുലക്ഷം കൊല്ലത്തിനുശേഷമുള്ള മനുഷ്യൻ എങ്ങനെയിരിക്കും? സകരമായ ഈ ചോദ്യത്തിനു പ്രസിദ്ധജ്ഞശാസ്ത്രജ്ഞനായ റോയി ആൻഡ്രൂ ചാപ്പ്മാൻ (Roy Andrew Chapman) ഉത്തരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിദൂരമായ ആ ഭാവിയെല്ലെ മനുഷ്യൻ ഇന്നുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു ഹാസ്യചിത്രത്തെപ്പോലെയാകുമെന്നു ആയിരിക്കുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. തലയുടെ വലിപ്പം ഇന്നത്തെക്കാളുമധികമുണ്ടായിരിക്കും. ഏതാണ്ട് ഗോളാകൃതിയിലായ ആ തല ഒരു 'ബില്ലിയാഡ്' പന്തുപോലെയിരിക്കുന്നതാണ്. രോമം ലവലേശം പോലുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. സ്ട്രീകളാണ് ആദ്യമായി ഈ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിച്ചേരുക. ഇന്നുള്ളവരിലധികം എത്രയോ മടങ്ങു ബുദ്ധിശക്തിയുണ്ടായേക്കാവുന്ന അവർക്ക്, ശ്രവണശക്തിയും കാഴ്ചയും നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാം. സ്വാഭാദോ, മണമോ അറിവാനും അവർ സാധിച്ചു എന്നു വരില്ല. തലയ്ക്കു വലിപ്പം കൂടുമെങ്കിലും മുഖം ഇന്നത്തെക്കാളുമധികം ചെറുതായിരിക്കും. ഉയരം വർദ്ധിക്കും; എന്നാൽ ഉടലിന്റെ നീളം ചുരുങ്ങുകയും കാലുകൾ നീളം വളരെ കൂടുകയും ആണ് ചെയ്യുക. കാലടികളിൽ നാലിലധികം വിരലുകൾ ഉണ്ടാവുകയില്ല. പക്ഷേ ഇന്നു നമുക്കു പിടിപെടാറുള്ള പല രോഗങ്ങളിൽനിന്നും ഭാവിമനുഷ്യൻ രക്ഷ കിട്ടുന്നതാണ്.

ഈ പ്രവചനങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ വെറും ഉപാധാപോഹങ്ങൾ മാത്രമല്ല. മനുഷ്യന്റെ പരിണാമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഇന്നത്തെ അറിവിനെ മുൻനിർത്തിയാണു് ഇപ്പറയുന്നതെല്ലാം. അഞ്ചുലക്ഷം കൊല്ലംമുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന 'ജാവയിലെ കരങ്ങമനുഷ്യൻ' മുതൽക്കുള്ള മനുഷ്യവിശേഷങ്ങളുടെയെല്ലാം അവശിഷ്ടങ്ങൾ നമുക്കു കിട്ടുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ മനുഷ്യനു വന്നിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്കു ഒരു ക്രമമുണ്ടു്. ജീവിതത്തെ അധികമധികം സുസാധ്യമാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ തുടച്ചുയായി വളർന്നുവരുന്നു. ജീവിതസമരത്തിൽ അനാവശ്യമായതോ തടസ്സമായി നില്ക്കുന്നതോ ആയ ഭാഗങ്ങൾ കാലക്രമത്തിൽ മാഞ്ഞുപോകയും ചെയ്യുന്നു. പരിണാമത്തിന്റെ അതിപ്രധാനമായ പ്രകൃതിനിയമമാണിതു്. അപ്പോൾ ഈ പ്രകൃതിനിയമം അനുസരിച്ചു ജാവാ മനുഷ്യൻമുതൽ ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിത്തീർന്ന മാറ്റങ്ങൾ വളർന്നു പോകാനിടയുണ്ടെന്നു കരുതുവാൻ നമുക്കു പരിപൂർണ്ണമായ അവകാശമുണ്ടു്.

മനുഷ്യന്റെ ഉയരം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നു കഴിഞ്ഞ അമ്പതു കൊല്ലത്തെ ശമാശരി ഉയരത്തിന്റെ സ്ഥിതിവിചരക്കണക്കു പരിശോധിച്ചാലറിയാം. കഴിഞ്ഞ പുരഷാന്തരത്തേക്കാൾ ഇന്നുള്ളവർ 1.37 ഇഞ്ചു് ഉയരം അധികമുണ്ടു്. ഉയരം വർദ്ധിച്ചുകാണുവാനുള്ള കാരണം ഒരുപക്ഷേ 'പിററാമിനുകൾ' ധാരാളം അടങ്ങിയ ഭക്ഷണം അധികം കഴിച്ചുതുടങ്ങിയതാവാം; ആരോഗ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതിയും അതിനു സഹായമായിട്ടുണ്ടാ

വണം. എന്നാൽ 'ഭാവിമനുഷ്യൻ' ഇന്നുള്ളവരേക്കാൾ കുറച്ച് ഇഞ്ചുകൾകൊണ്ടു മാത്രമേ ഉയരം കൂടുകയുള്ളൂ എന്നാണ് കരുതേണ്ടത്. അല്ലാതെ ഉയരം വലിച്ചു വലിച്ചു മനുഷ്യൻ രാക്ഷസരൂപം കൈക്കൊള്ളുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രകൃതി ആ വഴിക്കു പരീക്ഷണം നടത്തി പരാജയപ്പെട്ടുപോകയാണുണ്ടായത്. ജാവയിലും തെക്കൻ ചീനയിലുമുണ്ടായിരുന്ന ആദിമമനുഷ്യർ ഇന്നുള്ളവരിലധികം വലിപ്പമുള്ളവരായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ വംശം എന്തെന്നേയ്ക്കുമായി ഇല്ലാതാവുകയാണ് ചെയ്തത്.

പൊതുവിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ തലച്ചോറിന്റെ വലിപ്പം, ബുദ്ധിശക്തിയുടെ കൂടുതലിനെ കുറിക്കുന്നു. ഈ നിയമം പരിണാമചരിത്രത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ജാവയിലെ കരങ്ങുമനുഷ്യനുശേഷം ക്രമത്തിൽ തലച്ചോറിന്റെ വലിപ്പം കൂടിക്കൂടിവരികയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഭാവിമനുഷ്യന്റെ തലച്ചോറും അതിനെ മൂടുന്ന തലയോടും ഇന്നത്തേതിലുമധികം വലുതായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. കരങ്ങുമനുഷ്യന്റെ തലച്ചോറിന്റെ ശരാശരി വലിപ്പം 814 ഘനസെന്റിമീറ്റർ ആയിരുന്നു. ഇന്നത്തെ മനുഷ്യന്റേത് 1350 ആയി വലിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചുലക്ഷം കൊല്ലത്തിനുശേഷമുള്ള മനുഷ്യന്റെ തലച്ചോറിന്റെ വലിപ്പം ചുരുങ്ങിയതു 1725 ഘനസെന്റിമീറ്റർ ആയി വലിക്കാതിരിക്കയില്ല. തലച്ചോറിന്റെ വലിപ്പവും ബുദ്ധിശക്തിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഈ നിയമ

ത്തിനു വിചരിതമായി കരൊററ അനുഭവംമാത്രമേ പരി
ണാമചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. അതു ലണ്ട
നിലെ ഒരു തോട്ടക്കാരനെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. ഇ
ന്നേവരെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവുമധികം വ
ലിപ്പമുള്ള തലച്ചോറ് ആയാൾക്കായിരുന്നു. എന്നാൽ
അയാൾ ബുദ്ധിശക്തി തീരെ ഇല്ലാത്ത ആളുമായിരുന്നു.
പക്ഷേ കററപ്പെട്ട ഈ സംഗതി മുകളിൽ വിവരിച്ച സാ
ധാരണ നിയമത്തെ ബാധിക്കയില്ല.

ജാവാമനുഷ്യന്റെ പുരികം മുന്നോട്ട് ഉന്തിത്തു
യിരുന്നു. മുകളിലെ എല്ല് അവസാനിക്കുന്നിടത്തുനിന്നു
കരേയധികം മുന്നോട്ട് ഉന്തിനില്ക്കുന്ന പുരികെല്ല് കാണ
ണമാണ് ഇത്. പെക്കിങ് മനുഷ്യൻ, റൊഡേഷ്യൻ മനു
ഷ്യൻ, നിയോന്ഡന്താൽ മനുഷ്യൻ — ഈ പഴയ മനുഷ്യ
വിശേഷങ്ങളുടെയെല്ലാം പുരികം മേൽപ്രകാരംതന്നെ
യായിരുന്നു. ക്രമത്തിൽ ഈ പുരികെല്ലിന്റെ വലിപ്പം
കുറഞ്ഞുപോന്നിട്ടുണ്ട്; എങ്കിലും ഇന്നും അതിന്റെ അ
വശിഷ്ടങ്ങൾ തീരെ മാഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. പുരുഷനെ അ
പേക്ഷിച്ച സ്ത്രീകളുടെ പുരികെല്ല് വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ
ഉന്തിനില്ക്കുന്നുള്ളൂ. അതിനു കാരണം സ്ത്രീ പുരുഷനെ
ക്കാൾ ഇക്കാൽത്തിലേക്കിലും പരിണാമമുണ്ടായ അഞ്ചു
ലക്ഷംകൊണ്ടു മുമ്പിൽ കടന്നിട്ടുള്ളതാണ്. സർ ആർ
തർ കീത്ത് (Sir Arthur Keith) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോ
ലെ, “സ്ത്രീകളുടെ ദേഹപ്രകൃതി പരിണാമത്തിന്റെ വ
ഴികാട്ടിയാണ്.” അപ്പോൾ കാലാന്തരത്തിൽ പുരുഷ
ന്റെ ദേഹം ഇന്നത്തെ സ്ത്രീകളുടേതുപോലെ സുന്ദരമാ

കമ്പോഴേയ്ക്കും അവരുടെ ഉടൽ, ഇപ്പോഴത്തെ മാനദണ്ഡം വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, ഏറ്റവും വികൃതമായിരിക്കും. വലിയ ഉരുണ്ട തല; രോമം ഉണ്ടായെന്നു പരില്ല!

ആധുനികമനുഷ്യൻ, പല്ലിന്റെ കാര്യത്തിൽ വളരെ ദയനീയമായ ഒരു സ്ഥിതിയിലാണ്. മുഴുവൻ പല്ലും മുളച്ചിട്ടുള്ളവർ കുറവാണ്. പല്ലു മുളച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും ധാരാളമുണ്ട്. ഉള്ളവർക്കുതന്നെ പ്രായാധിക്യത്തോടുകൂടിയേ അതു കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. അടുത്ത ഭാവയിൽ പല്ലു ഉണ്ടാവുകതന്നെയില്ല. മുമ്പിലുള്ള നാലു പല്ലിനുശേഷമുള്ള കൂർത്ത പല്ലുകളും ഇല്ലാതായേയ്ക്കും. അതിനു കാരണം നമ്മുടെ ഭക്ഷണസമ്പ്രദായമാണ്. വേവിച്ച മുട്ടപ്പെടുത്തിയ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന നമുക്ക് ഈ പല്ലുകൾകൊണ്ടുള്ള ആവശ്യം കുറവാണ്. എസ്കിമോജാതിക്കാർ എല്ലുകൾ കാൻതിനാറുണ്ട്; അതിനു ബലമേറിയ പല്ലുകൾ അവർക്ക് അത്യന്താവേഷിതമാണ്. അവരുടേതുപോലുള്ള നല്ല പല്ലു ഇന്ന് ഒരു കൂട്ടർക്കുമില്ല. ആദിമമനുഷ്യനും എസ്കിമോകളുടെ മാതിരി കടുപ്പമുള്ള ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നവനാണ്. ഇന്നാകട്ടെ കടുപ്പമുള്ള ഭക്ഷണം കഴിക്കാറില്ല. പിന്നെയെങ്ങനെയാണ് പല്ലുകൾ നന്നാവുന്നത്? ഇന്നത്തെ മാതിരിയിലുള്ള ഭക്ഷണംകൂടി ഉപേക്ഷിച്ച്, 'ഭക്ഷണശുദ്ധികൾ' വിഴുങ്ങിത്തുടങ്ങിയാൽ മനുഷ്യൻ എന്നെന്നേക്കുമായി പല്ലുകളോടു യാത്രപറഞ്ഞു പിരിയാം.

ആദിമമനുഷ്യനു നീണ്ട താടിയെല്ലുകളും മുന്നോട്ടു നീയ മുഖവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രമത്തിൽ താടിയെല്ലി

1 റ്റൻറ നീളം ചുരുങ്ങിപ്പോകയും മുഖം പിന്നോക്കം വലിയുകയും ചെയ്തു. താടിയെല്ലുകൊണ്ടും തത്സംബന്ധിയായ ശക്തിയേറിയ മാംസപേശികളെക്കൊണ്ടും ഉള്ള ഉപയോഗം കുറഞ്ഞതായിരിക്കണം ഇതിനു കാരണം. മനുഷ്യന്റെ ഭക്ഷണസമ്പ്രദായം ഇന്നത്തെ മാതിരിതന്നെ തുടങ്ങുപോകയാണെങ്കിൽ ആയാളുടെ മുഖം ചെറിയതും ഉള്ളോട്ടു വലിഞ്ഞ താടിയെല്ലോടുകൂടിയതുമായിരിക്കും.

മുപ്പതു വയസ്സാവുമ്പോഴേക്കു തല ഒരു 'ബില്ലിയാഡ്' പന്തുപോലെയാവാത്ത ഭാവിമനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാനുണ്. സ്ത്രീകൾക്കും ഇതുതന്നെയായിരിക്കും അനുഭവം. ദേഹത്തിലൊരിടത്തും രോമമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. പരിണാമത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗതിയിൽ മനുഷ്യന്റെ രോമം ക്രമത്തിൽ കുറഞ്ഞുവന്നിട്ടുണ്ട്. തണുപ്പിൽനിന്നും മറ്റും രക്ഷകിട്ടുവാനുള്ള പ്രകൃതിയുടെ ഉപായമാണല്ലോ രോമം. കുപ്പായം മുതലായ ഉടുപ്പുകൾകൊണ്ട് ഈ ആവശ്യം നിറവേറ്റിത്തുടങ്ങിയതോടുകൂടി രോമം പരിണാമസംബന്ധമായ വെറും ബാക്കിനില്പ് മാത്രമായിത്തീർന്നു.

അഞ്ചുലക്ഷം കൊല്ലത്തിനു ശേഷമുള്ള ഈ സാങ്കല്പികമനുഷ്യൻ ഇത്രയെല്ലാം വിരൂപനാണെങ്കിലും അയാൾക്കു ചില മെച്ചങ്ങളുമുണ്ട്. ഇന്നു നമ്മെ അലട്ടുന്ന ചില രോഗങ്ങളെ അയാൾക്കു ഭയപ്പെടേണ്ടതേ ഇല്ല. മനുഷ്യൻ കാലുകളിന്മേൽ നിവന്നുനിന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ആയാളുടെ ദേഹത്തിൽ സുരക്ഷിതമല്ലാത്ത ചില ഭാഗങ്ങളുമായി. ശരീരത്തിലെ ആഭ്യന്തരവായുവങ്ങൾ മാറി

ടത്തിനുള്ളിൽ കെട്ടിത്തൂക്കുകയോ പുറകെല്ലിനോടു കെട്ടിയുറപ്പിക്കുകയോ വേണ്ടിവന്നു. മനുഷ്യന്റെ മാറു വികസിക്കുവാൻ ഇതാണ് കാരണം. നാല്ക്കാലിയായി ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു മുൻകാലുകൾ ചുമന്നിരുന്ന ഭാരംകൂടി അരക്കെട്ടിനു താങ്ങേണ്ടിവന്നു. തൽഫലമായി അതിനു വലിപ്പവും ബലവും കൂടി. എന്നാൽകൂടി നിവൻ ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ടതായ ശാരീരികസൗകര്യങ്ങൾ നമുക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒന്നാമതായി നമ്മുടെ ഉടലിനു നീളം അധികമാണ്. തന്നിമിത്തം പുറകെല്ലിന്റെ കീഴ്ഭാഗത്തിന് അത്യാധികം ഭാരം ചുമക്കേണ്ടിവരുന്നു. പുറത്തു് അരക്കെട്ടിൽ കടച്ചിലും വേദനയുമില്ലാത്ത മദ്ധ്യവയസ്സർ കുറവാണ്. അതിനുള്ള കാരണം പുറകെല്ലിന്റെ അതിയായ ഈ ഭാരം ചുമക്കലാണ്. സ്രഷ്ടിയിലുള്ള ഈ തകാരമാർ തീർക്കുവാൻ പുറകെല്ലിന്റെ നീളം കുറയുകയോ അതിന് ഇന്നത്തേക്കാൾ ബലം കൂടുകയോ ചെയ്തേയ്ക്കും.

ആധുനികമനുഷ്യനുള്ള മറ്റൊരു കേട് ഉദരത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ഉന്തലാണ്. പുറകെല്ലിന്റെ അടിഭാഗം ഉള്ളോട്ടു് അല്പം വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ് ഇതിനു കാരണം. പക്ഷാഘാതം കടലിറക്കവും സ്രീകൾക്കു ഗർഭാശയമിദ്രയും ഉണ്ടാവുന്നതു് ഇതിനാലത്രെ. ഉടലിന്റെ നീളം ചുരുങ്ങിയാൽ ഈ ദീനങ്ങൾ ക്രമത്തിൽ ഇല്ലാതാവും.

കടലിൽനിന്നു പുറകോട്ടു തള്ളിനില്ക്കുന്ന ഒരു അവസ്ഥവിശേഷമാണ് അപ്പൻഡിക്സ് (Appendix). അതു

കൊണ്ട് ഉപയോഗമെന്നു മില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഉപദ്രവമുണ്ടുതാനും. അതു സംബന്ധമായുണ്ടാവുന്ന 'അപ്പൻഡിസൈറീസ്' എന്ന ഭീനത്തിന് ആ അവയവം മുറിച്ചു കളയുകയാണ് പതിവ്. എന്നാൽ അപ്പൻഡിക്സ് ക്രമത്തിൽ ഇല്ലാതാവുമെന്നുള്ളതിനു ലക്ഷണങ്ങൾ ഇപ്പോൾത്തന്നെ കണ്ടുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കാലക്രമത്തിൽ അതു കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവം ഇല്ലാതാവുമെന്നതിനു സംശയമില്ല.

നമ്മുടെ കൈകൾക്കു വലിയ മാറ്റമെന്നും വരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ കാലുകളുടെ നീളം കൂടുകയും കാലിലെ ചെറുപിരൽ ക്രമത്തിൽ ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്യും. നാല്ക്കാലിയായിരുന്നപ്പോൾ ശരീരത്തിൽ അമച് അധികം തട്ടിയിരുന്നതു നടുക്കിലെ വിരലിന്മേലായിരുന്നു. മനുഷ്യൻ നിവൻ നടപ്പാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ആ അമച് പെരുവിരലിലേയ്ക്കു മാറി. അതേ സമയത്തു ചെറുപിരൽകൊണ്ട് ഉപയോഗവുമില്ലാതായി. കാലാന്തരത്തിൽ, അത് ഇല്ലാതാവുമെന്നു കരുതുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ഇന്നുതന്നെ ചെറുപിരലിൽ നഖം ഉണ്ടാവാത്തവർ ധാരാളമുണ്ട്.

ആരോ ഏഴോ ലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു മരച്ചില്ലകളിൽ നിശ്ചയാസം തുങ്ങിക്കളിച്ചിരുന്ന ഒരു നാല്ക്കാലിക്കരങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു മനുഷ്യൻ. പക്ഷേ ആ കരങ്ങിനു ശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റു മൃഗങ്ങളിൽ യാതൊന്നിനും സാധിക്കാത്ത ഒരു കാര്യം ആ കരങ്ങു പരിണാമദൃഷ്ടി ഒരു ഞൊടിയിടയിൽ സാധി

മു. കാലിന്ദ്രൻ നീവൻ നടക്കുന്ന മനുഷ്യനായിത്തീർന്നതാണ് അത്. ഇയോഫിപ്പസ് (Eohippus) എന്ന ഏതാണ്ടു കുറുകനെപ്പോലെയുള്ള മൃഗത്തിൽനിന്ന് ഇന്നത്തെ കുതിരവരെ എത്തുവാൻ അറനൂറുലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ നൂറിലൊരംശം സമയംകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ എന്തെല്ലാം സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞു! എനി എന്തെല്ലാം സാധിക്കുകയില്ല!!

കുഷ്ഠരോഗം

ഒരു കുഷ്ഠരോഗിയെ കണ്ടാൽ നമ്മളിൽപ്പലരും ഒന്നു ചൂളും; ഒരു അറപ്പോടുകൂടി മുഖം തിരിച്ചു കളയും. കുഷ്ഠരോഗിയോ! — അയാൾ സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നു ബഹുദൂരം ബാഹ്യസ്തുതനാണ്. മനുഷ്യാചിതമായ അനുകമ്പയും ശുശ്രൂഷയും അയാൾ യോഗ്യനല്ല. നിസ്സഹായനായ അവൻ ഇരുന്ന തേങ്ങാം. അതേ കരാശപസമുള്ള കുഷ്ഠത്തേക്കാൾ എത്രയോ ഭയങ്കരമായ പകർച്ചവാധികളുണ്ട്; എന്നാൽ ആ രോഗികളെ സമുദായം അകറ്റിനിർത്തുന്നില്ല. കുഷ്ഠരോഗികളോട് ഇങ്ങനെ പക്ഷപാതത്തോടുകൂടി പെരുമാറുന്നതിനു യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ലെന്നു ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കുഷ്ഠരോഗത്തിന്റെ പകർച്ചയുടെ പരിധി വളരെ പരിമിതമാണ്. കുഷ്ഠത്തേക്കാൾ എളുപ്പത്തിൽ പരക്കുന്ന ഒന്നാണ് ക്ഷയരോഗം. കോളറ, പ്ലേഗ് തുടങ്ങിയ ദീനങ്ങളാണെങ്കിൽ അതിവേഗം പരക്കുകയും പിടിപെട്ടാൽ അധികപക്ഷവും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്നാൽ കുഷ്ഠരോഗത്തിന്റെ പകർച്ചയെ ഇത്രയൊന്നും ഭയപ്പെടുവാനില്ല. സിഫിലിസ് തുടങ്ങിയ ദീനങ്ങളെപ്പോലെ, ഇതു പാരമ്പര്യം വഴിക്കു പകരുകയില്ല. എന്നാൽ ചില കുടുംബങ്ങളിൽ, വളരെ തലമുറകളായി ക

ഷുരോഗം വേരറ്റുപോവാതെ കാണാറില്ലേ? അപ്പോൾ
 എങ്ങനെയാണു് പാരമ്പര്യത്തിനു് ഇതിൽ കയ്യില്ലെന്നു
 പറയുക? പറയാം. ഇവിടെ പകർച്ചക്കു കാരണം പാര
 മ്പര്യമല്ല, തുടർച്ചയായുള്ള സാഹചര്യമാണു്. തള്ളിക്കു
 കൾക്കുമുന്നെങ്കിൽ, പിള്ളയിലേക്കു സംക്രമിച്ചിരിക്കണമെ
 ന്നില്ല. എന്നാൽ, തള്ളയുടെകൂടെ കുട്ടി, മറ്റുസാധാര
 ണ കുട്ടികളെപ്പോലെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ, രോഗം
 പകർന്നുപോകുന്നു. ഇങ്ങനെ പകർന്നുതുടങ്ങുന്ന, കുട്ടി
 കളിലേക്കുണ്ടാകുന്ന അധികവും. മുതിന്നവർക്കു് അതിനെ
 യേപ്പെടേണ്ട ആവശ്യം കുറവുണ്ടു്; തീരെ പകർന്നുകയ
 ള്ലെന്നു് ഇപ്പറഞ്ഞതിനർത്ഥമില്ല. താരതമ്യേന കുറവാ
 ണെന്നുമാത്രം. ഫാർവാർഡിലെ ഡോക്ടർ റിച്ചാർഡ്
 കാബട്ട് പറഞ്ഞപോലെ, എല്ലാ രോഗങ്ങളിലും വെച്ചു
 സംക്രമശക്തി ഏറ്റവും കുറവായ ദീനങ്ങളിലൊന്നാണു്
 ഇതു്. ഇതിലധികം വലിയ പകർച്ചവ്യാധികളുടെ മ
 ങ്ചിൽ നാം ദിവസേന മാറുകാട്ടുന്നുമുണ്ടു്. അമേരിക്കയി
 ലെ 'നാഷണൽ ലെപ്രസേറിയ'ത്തിൽ ജോലിയെടുക്ക
 ന്ന ഒരു ഡോക്ടർക്കു് നേർസിനോ കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു
 വർഷങ്ങളെ കൊല്ലക്കാലത്തു കുറച്ചു പകർന്നുകയറിയതിനേ
 ളെന്നു ലായിമാറാറു് മില്ലർ എഴുതുന്നു. 1873-ൽ ഡോ
 ക്ടർ ഫാൻസെൻ കുറച്ചുരോഗബീജങ്ങളെ വേർതിരിച്ചറി
 ണ്തശേഷം, ആ ബീജത്തെ ഗവേഷണോപകരണങ്ങളാ
 യ മൃഗങ്ങളിലേക്കു മനുഷ്യരിലേക്കു തന്നെയോ സംക്രമി
 പ്പിക്കുവാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും വിഫലമാവുകയാണുണ്ടാ
 യതു്. പുരുക്കത്തിൽ, ദേശംകൊണ്ടുപോലും കുറച്ചു പ

കരുമെന്ന ആയുർവ്വേദസിദ്ധാന്തത്തെ ആധുനികവിജ്ഞാനം തിരുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കരാൾക്കു രോഗം പകൺ എന്നതന്നെ ഇരിക്കട്ടെ. ഇന്നേപരെ, ആയുർവ്വേദപ്രകാരവും പാശ്ചാത്യ ക്രിമപ്രകാരവും 'മരോട്ടി'യെണ്ണ മാത്രമായിരുന്നു കുഷ്ഠരോഗത്തിനുള്ള ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ കൗഷധം. എന്നാൽ, 'സൾഫോൺസ്' എന്ന ചേരുകൊണ്ടുണ്ടിയപ്പെടുന്ന ഗന്ധക സംബന്ധിയായ മരുന്നുകൾ കണ്ടുപിടിച്ചതോടുകൂടി, കുഷ്ഠരോഗത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി തടയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1946-47-ൽ അമേരിക്കയിലെ 'നാഷണൽ ലെപ്രസറിയ'ത്തിൽ വെച്ച് ഒട്ടുപളരെ രോഗികളെ ചികിത്സിക്കുകയും സുഖപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞയക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവിടുത്തെ കുഷ്ഠരോഗവിദഗ്ദ്ധനായ ഡോക്ടർ ഫാഗററ്റ് പറഞ്ഞു: "ഈശസ്തു തീരെ അപകാശമില്ലാത്ത കേസ്സുകളിൽക്കൂടി, 'സൾഫോൺസ്' കുഷ്ഠത്തെ തികച്ചും പാടിച്ച് നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്."

പത്തുകൊല്ലം മുമ്പ്, ഒരു 'സൾഫോണിൽ'നിന്നു 'പ്രോമിൻ' എന്നു പറയുന്ന ഒരു പുതിയ മരുന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. ക്ഷയരോഗത്തിനുള്ള ഒരു മരുന്നായാണ് അതുണ്ടാക്കിയത്. ക്ഷയരോഗമുള്ള 'ശീമപ്പന്നി'കളിൽ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിനോക്കിയപ്പോൾ, ക്ഷയത്തിന് ഒരു ദിവ്യൗഷധം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടപോലെതോന്നി. പക്ഷേ മനുഷ്യനിൽ യാതൊരു ഫലവും ആ മരുന്നു ചെയ്തുകണ്ടില്ല. ആ ഘട്ടത്തിലാണ് ഡോക്ടർ ഫാഗററ്റ് കുഷ്ഠരോഗത്തിന് ഈ മരുന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയത്. ക്ഷയരോ

ഗത്തിന്റെയും കുഷ്ഠരോഗത്തിന്റെയും രോഗാണുക്കൾക്ക് തിരിച്ചറിയുവാൻ വയ്ക്കാത്തത്ര സാമ്യമുണ്ടെന്ന സംഗതിയായിരിക്കാം ഫാഗറിനെ ഈ പരീക്ഷണത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. 'പ്രോമിൻ' വലിയ മാത്രയിൽ ദിവസേന കുത്തിവെയ്ക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്; ഇത് ഒന്നുകൊല്ലം മുതൽ പലതവണ കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് ഇടമുറിയാതെ തുടർന്നു. തൽഫലമായി, വീപ്പുകൾ പൂർണ്ണമായി, മുറിവുകൾ ഉണങ്ങി, നിരമാരാങ്ങൾ ഇല്ലാതായി. ഭൂതകണ്ണാടിയിലൂടെയുള്ള പരിശോധനയിൽ കുഷ്ഠരോഗാണുക്കളെ തീരെ കാണാതായി.

തുടർന്നുള്ള ഗവേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി 'ഡയസോൺ', 'പ്രോമിസോൾ' എന്നീ രണ്ടു മരുന്നുകൾ കൂടികണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. ഇവയ്ക്കുള്ള മെച്ചം ഗുളികയായി കഴിച്ചാൽ മതി എന്നുള്ളതാണ്; 'ഇൻചെക്ഷൻ' ആവശ്യമില്ല. 'നാഷണൽ ലബ്രേസറിയ'ത്തിൽവെച്ച് 1947-ൽ 35 രോഗികളെ 'പ്രോമിൻ'കൊണ്ടും 10 പേരെ 'ഡയസോൺ'കൊണ്ടും ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഫ്ലൈവെർഗ്ഗുകളിൽ കുഷ്ഠരോഗികൾക്കുള്ള 'കലബാപാ' കേന്ദ്രത്തിലും ഈ രോഗങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി ഉപശാന്തിപ്പെടുത്തി വരുന്നുണ്ട്.

അപ്പോൾ, കുഷ്ഠരോഗത്തിന്റെ സാംക്രമികശക്തി പരിമിതമാണ്; രോഗം ചികിത്സയ്ക്ക് ഏതാണ്ട് അടിമപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, കുഷ്ഠരോഗമുണ്ടെന്ന സംശയിക്കുന്നവർ, റെഗുലേറ്റഡ് മെൻഡേറ്റഡ് രോഗത്തെ മൂടാവെയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതോടൊപ്പം,

കുഷ്മരോഗികളോടു മനുഷ്യാചിതമായി സമുദായം പെരുമാറുകയും വേണം. ഇതിനുള്ള അടിസ്ഥാനം ശാസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുഷ്മരോഗികളെ സാധാരണയായി കൊല്ലപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ലെന്നും പകരം കൂടുതൽ ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും കുഷ്മരോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അമേരിക്കയിലെ നാഷണൽ അഡ്വൈസറി കൗൺസിൽ അധികൃതമായി ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'കുഷ്മ' എന്ന വാക്കുകേൾക്കുമ്പോൾത്തന്നെ നമ്മൾക്ക് ഒരു ചെട്ടപ്പ് ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്; അതുകൊണ്ട്, ആ രോഗത്തെ 'മാൻസെൻറ രോഗം' (Hansen's Disease) എന്നുമാത്രം വിളിക്കുവാൻ ഒരു പ്രസ്ഥാനവും ഉടലെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിൽ സുലഭമായി പടന്നുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ രോഗം. അജ്ഞതകൊണ്ടും ചികിത്സയ്ക്കുള്ള സൗകര്യക്കുറവുകൊണ്ടും ഒട്ടുപളരെ രോഗികൾ നിസ്സഹായരായി മൃതിയടയുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, അമേരിക്കയിൽ നിന്നുള്ള മേൽപ്പറഞ്ഞ പാഠങ്ങൾ നാം അവശ്യം പഠിക്കേണ്ടവയാണ്. രാജ്യത്തിലെ ആരോഗ്യവകുപ്പ് ഇക്കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചേ തീരൂ.

പുകവലി കേടാണോ?

അടുത്ത കുറച്ചു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ പുകവലിക്കുവല്ലാത്തതായ വേലിയേറ്റമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ പുകവലിക്കാരെപ്പറ്റിയുള്ള സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ ശരിയായെടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. എന്നാൽ കൺതുറപ്പിക്കുന്ന ചില കണക്കുകൾ അമേരിക്കയിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഐക്യനാടുകളിലെ പതിനഞ്ചുകോടി ജനങ്ങളിൽ ആറു കോടിയും പുകവലിക്കാരാണ്. കൊല്ലത്തോറും എട്ടുലക്ഷം പേർ ഈ അണിയിൽ പുതുതായി ചേരുന്നുമുണ്ട്. പുകപ്പനാരിൽ മൂന്നിനു രണ്ടും, സ്ത്രീകളിൽ അഞ്ചിനു രണ്ടും, കുട്ടികളിൽ ഏഴിനു മൂന്നും വീതം പുകവലിക്കാരത്രെ. ദിവസത്തിൽ ശരാശരി പത്തൊമ്പതു സിഗരറ്റുവീതം കരാൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും ഇതിനോടു തുല്യമായ നിലതന്നെയാണുള്ളതെന്നാണ് അനുമാനിക്കേണ്ടത്. പുകക്കുത്തിൽ, നാം പുകയിലപ്പുകകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പുകവലിയുടെ പെരുപ്പത്തെപ്പറ്റിയോ അതിന്റെ ഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചോ ചിന്തിക്കണമെന്നു സാധാരണയായി ആളുകൾ കാക്കുരില്ല. പിന്നെ, അത് ഒരു ദുശ്ശീലമാണെന്നുതന്നെ ഇരിക്കട്ടെ; എന്നാൽപ്പോലും സുഖകരമായ ഒരു അനുഭൂതിയോടു യാത്ര പറയുവാൻ ആളുകളുടേവേഗം ഒരുമ്പെടുകയില്ല.

നാം, ഇങ്ങിനെ വായിലേയ്ക്കും ശ്വാസകോശത്തിലേയ്ക്കും വലിച്ചുകയറുന്ന പുകയിൽ എന്തെല്ലാം വസ്തുക്കളാണു് അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതു്? അവ ശരീരത്തിൽ എന്തെന്തു ചെയ്യുന്നു? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം കാണേണ്ടതു് പ്രകൃതിയുടേയും സമുദായത്തിന്റേയും നന്നായ്ക്കു് അത്യാവശ്യമാണു്.

പുകയിലപ്പുകയിൽ പല രാസവസ്തുക്കളേയും കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ അധികവും നിരുപദ്രവികളാണു്. എന്നാൽ രണ്ടെണ്ണം മാത്രം—നിക്കോട്ടീൻ, ബെൻസോ-പൈറിൻ—ശക്തിയായി സംശയിക്കപ്പെടുന്നുമുണ്ടു്.

പുകയിലയുടെ പ്രധാന അംശം നിക്കോട്ടീൻ ആണു്. അതാണു പുകയിലയെ പുകയിലയാക്കുന്നതു്. പരിശുദ്ധരൂപത്തിലുള്ള നിക്കോട്ടീൻ ഒരു ഭയങ്കരവിഷമാണു്. രണ്ടു് സിഗരറ്റിലെ നിക്കോട്ടീൻ മുഴുവനെടുത്തു് കുത്തിവെക്കുകയേ വേണ്ടു, ഒരുമുള കൊല്ലുവാൻ. പക്ഷേ, നാം പുക വലിക്കുമ്പോൾ, നിക്കോട്ടീന്റെ അധികഭാഗവും വായുവിൽ ലയിക്കുകയാണു്; മൂന്നിലൊരംശം മാത്രമേ വായിലെത്തുന്നുള്ളു; അതിൽതന്നെ വളരെ തുച്ഛമായ കരംശമേ നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ വലിഞ്ഞു ചേരുന്നുള്ളു. (സിഗരറ്റു് വലിച്ചുതീക്കുന്നതിലുള്ള വേഗത, ശരീരത്തിലേയ്ക്കു കയറുന്ന 'നിക്കോട്ടീൻ' കൂടുതലാക്കുന്നു. ചൂണ്ടു ചൂട്ടുതുടങ്ങുന്നതുപരെ 'കുറി' വലിച്ചൊപ്പിച്ചാലത്തെ ഫലവും ഇതുതന്നെയാണു്.) ഏകിൽക്കൂടി, ദിവസത്തിൽ ഒരു പെട്ടി സിഗരറ്റു് വീതം ഉപയോഗിക്കു

ന്ന സാധാരണക്കാരൻ കോഴയിൽ നാനൂറ് മില്ലിഗ്രാം നിക്കോട്ടീൻ അകത്താക്കുന്നുണ്ട്; ഇതു ഒന്നിച്ചു കഴിച്ചാൽ, നെഞ്ഞത്തു വെടികൊണ്ടുപോലെ ആൾ മരിച്ചു വീഴും! ഒരു കൊല്ലത്തിൽ അമേരിക്കക്കാർ വലിക്കുന്ന സിഗരറ്റിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള നിക്കോട്ടീൻകൊണ്ട് അദ്ദിക്കകാരെ മുഴുവൻ ആയിരം തവണ തുടച്ചു നീക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

നിക്കോട്ടീൻ ഇത്രയും ഭയങ്കരമായ ഒരു വിഷമാണെങ്കിലും, പുകവലികൊണ്ട് ആരും മരിച്ചതായി കേട്ടിട്ടില്ല. വളരെ ചെറിയ മാത്രയിൽ ശീലിക്കുന്നതായാൽ, ഏതു വിഷത്തിനോടും 'സാത്തും' വരുവാനുള്ള കഴിവു നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുണ്ട്. (പാഷാണം ശീലിക്കുന്നതിനേറയും മറ്റും അടിസ്ഥാനം ഇതാണ്.) പിന്നെ, പുകവലികൊണ്ടു വളരെ തുച്ഛമായ തോതിൽ മാത്രം നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ലയിച്ചു ചേരുന്ന നിക്കോട്ടീൻ അപ്പോൾത്തന്നെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് പുറംതള്ളപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, അപകടത്തിലാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ തോതിൽ അത് നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ഒരിക്കലും ഇടം കൂടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് പലരും കൊട്ടിലോഷിക്കാറുള്ളപ്പോലെത്തന്നെ ഒരു ആപല്ക്കാരിയല്ല പുകവലിയെന്നതു തീർച്ചയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നിരവധിയെന്ന് കരുതുന്നതും ശരിയല്ല.

1. പുകവലി തൊണ്ടയെ അസുഖകരമായി ബാധിക്കുമോ? വൈദ്യവിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭിന്നഭിപ്രായക്കാരാണ്. ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്. പുകവലി തൊ

ണ്ടയ്ക്ക് ആശ്വാസപ്രദമല്ല. അതുകൊണ്ട്, തൊണ്ടയ്ക്കു
ത് എത്രകണ്ട ആശ്വാസക്കുറവു വരുത്തുമെന്നു മാത്രമെ
ആലോചിക്കുവാനുള്ളൂ. പുകയിലപ്പുക മുണ്ടിലേയ്ക്കോ മ
റോറാ ഉഴതിയാൽ, അവിടെ കാണുന്ന നിറമാറ്റത്തിനു
കാരണം 'പുകയിലക്കുറ'യാണു്. പുകക്കുഴലുകളിൽ ക
രിപിടിക്കുന്നതിനോട് തുല്യമാണു് ഇതു്. ഈ പുകയില
ക്കുറയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രധാനവസ്തു 'ബെൻസോ-
പൈറിൻ'ആണു്. നിഷ്കോട്ടീൻപോലെ ഒരു വിഷമല്ലെ
ങ്കിലും, തൊണ്ടയിൽ അസുഖമുണ്ടാക്കുന്നതാണു്. ദീപസ
ത്തിൽ ഒരു ചെട്ടി വീതം ഒരു കൊല്ലം സിഗരറ്റു് വലി
ക്കുമ്പോഴയ്ക്കും ഇരുപത്തുഴു് കൗൺസ് പുകക്കുറ തൊണ്ട
യിലും ശ്വാസകോശത്തിലും പറ്റിപ്പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരി
ക്കുമത്രെ. തൊണ്ടയ്ക്കും നാചിനും അസുഖങ്ങൾ, പുമ എ
ന്നിവ സാധാരണ പുകവലിക്കാക്കു് അനുഭവപ്പെട്ടുകാണ
ന്നതു്, പുകവലി തൊണ്ടയെ അസ്വസ്ഥമാക്കുമെന്നതി
നു് തെളിവാണ്.

2. വയറിനേയും ദീപനത്തേയും പുകവലി ബാധി
ക്കുമോ? വല്ലാതെ വിശപ്പുള്ള സമയത്തു്, കറച്ച പുകവ
ലിച്ചാൽ, വിശവിന്റെ കെടുതി തെല്ലൊന്നു കുറയുമെ
ന്നതു് പലക്കും അനുഭവമുള്ള ഒരു സംഗതിയായിരിക്കും.
വയറിന്റെ ഭിത്തികളെ പുകവലി മന്ദീഭവിപ്പിക്കുന്നതു
കൊണ്ടാണു് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതു്. അതു് രുചി
കെടുത്തുമെന്നതു തക്കമാറ സംഗതിയാണ്. വയറിൽ
പുണ്ണുണ്ടാവൻ പുകവലിയും കാരണമാവുന്നുണ്ടെന്നു് വി
ദഗ്ദ്ധന്മാർക്കഭിപ്രായമുണ്ടു്. നെഞ്ഞു നീററം തുടങ്ങിയ

ചിപ്പറ ഉപദ്രവങ്ങളും ഈ ശീലം കാരണം അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാം.

3. പുകയില ഹൃദയത്തിന് ദോഷകരമാണോ? പുകവലി ഹൃദയത്തിന്റെ മിടിപ്പ് കൂടുതൽ വേഗത്തിലാക്കുന്നുണ്ട്. മിനിറ്റിൽ 28 മിടിപ്പ് വരെ കൂടുതൽ കണ്ടെക്കാമെന്നാണ് കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ചില ചിപ്പറ ക്രമക്കേടുകൾ പുകവലി കാരണമായി കാണാറുണ്ട്. രക്തസമ്മർദ്ദത്തെ അത് താൽക്കാലികമായി വർദ്ധിപ്പിക്കും. കൈകാലുകളിലെ രക്തനാഡികളെ ചുരുക്കാനുള്ള ഒരു ശക്തി പുകയിലപ്പുകയ്ക്കുണ്ട്. സിഗരറ്റോ മറ്റോ വലിച്ചു തുടങ്ങേണ്ട താമസമേയുള്ളൂ, കയ്യിലേയും കാലിലേയും ചൂട് പെട്ടെന്നു കുറയുവാൻ; 10 മുതൽ 15.5 ഡിഗ്രിവരെ കുറവു കാണാമത്രെ. കയ്യിലും കാലിലുമുള്ള രക്തസഞ്ചാരം തീരെ നിന്നു പോവുന്ന ഒരു അപൂർവ്വരോഗമുണ്ട്. അതുണ്ടാവാൻ പുകവലി കാരണമായി കണക്കാക്കാറില്ലെങ്കിലും, ഉള്ളവർ ആ ഭീനം അധികമാവാൻ പുകവലി കാരണമാകുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. അതുപോലെത്തന്നെയാണ് ഹൃദ്രോഗത്തിന്റെ കഥയും.

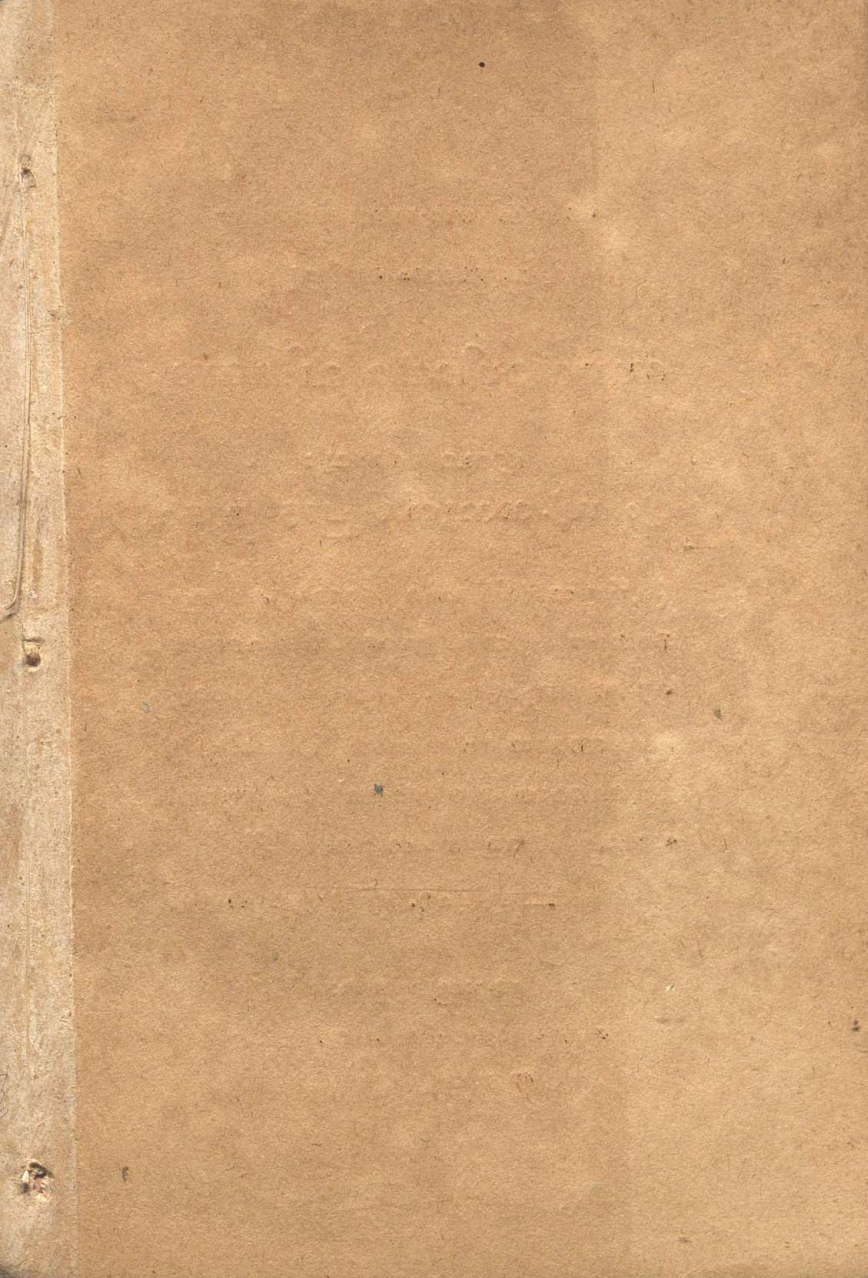
4. അർബുദമുണ്ടാവാൻ പുകവലി കാരണമാവുന്നുണ്ടോ? ശ്വാസകോശത്തിലെ അർബുദം പുകവലിക്കാക്കേ അധികവും കാണാറുള്ളു. നാഡിലും ചുണ്ടിലും കവിളിലും ഉള്ള അർബുദമുണ്ടാവാൻ പുകവലി കാരണമാണെന്ന് തെളിഞ്ഞ സംഗതിയാണ്.

5. പുകവലി ആയുസ്സിനെ കുറയ്ക്കുമോ? ഡോക്ടർ രോമണ്ഡ്പേൾ ഈ കാര്യത്തിൽ പല നിരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി, ആയുസ്സിനെ പുകവലി കുറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനേകരത്തിലേക്കിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണക്കുപ്രകാരം, വലിയ പുകവലിക്കാരൻ പുകയ്ക്കുന്ന കാരോ സിഗരറ്റും ആയാളുടെ ആയുസ്സിൽനിന്ന് 34.6 മിനുട്ടു വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുമത്രെ പക്ഷേ, ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്ന വിദഗ്ദ്ധന്മാർ കുറവാണ്. ആയുസ്സ് കുറയ്ക്കുമെന്ന് സംശയിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര തെളിവില്ലെന്നതന്നെ പരയാം.

അപ്പോൾ, എല്ലാംകൂടി നോക്കുമ്പോൾ, നാം എവിടെ എത്തുന്നു? പുകവലിക്കൊണ്ട് ശാരീരികമായി ഗുണമൊന്നും കണ്ടില്ല. ദോഷങ്ങളോ? ഇല്ലെന്നില്ല, അത്രമാത്രം.

—o—o—o—

മദിരാശി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു

സമ്മാനം ലഭിച്ചു

സയൻസിന്റെ വികാസം

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

എം. സി. നമ്പൂതിരിപ്പാട്, B. Sc.

“സയൻസിന്റെ ഭാരത കണ്ടുപി
ടുത്തതിനേറും സാമൂഹികഫലങ്ങൾ
രൂപപ്പെടുത്തി, അവയെ ഏറ്റവും
പ്രസന്നമായ രീതിയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള
മറ്റൊരു കൃതി ഭാഷാസാഹിത്യത്തി
ലുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.”

—ശ്രീ. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള.

അവശ്യപ്പെടുക:

കംഗളാഭയം ലിമിറ്റഡ്,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
KOTTAYAM.

Cl. No. M 500

Acc. No. 15044

This book should be returned on or before the
date last stamped below.

7 FEB 1976

27 MAY 1975

m 500

5044

നമ്പൂതിരിപ്പാട്. എം.സി.

ശാസ്ത്ര പ്രീതികൾ

